

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 23. februar 2006**

Torsdag den 23. februar 2006 kl. 17.30**Dagsorden:**

- 138/06 Godkendelse af kvalitetsstandarder for personlig og praktisk hjælp samt genoptræning og vedligeholdende træning
- 126/06 Fordelingsmodel for pladser i det nye Integrationsråd
- 115/06 Ny styrket tværgående integrationsindsats
- 118/06 Salg af areal
- 106/06 Bortfald af forslag til lokalplan "Enghave Station"
- 125/06 Tillæg nr. 1 til lokalplan "Rovsingsgade"
- 129/06 Grønne Budgetter 2007
- 136/06 Tillægsbevilling, Nørrebro Cykelrute, strækningen Ågade-Jagtvej
- 132/06 Toftegårds Plads Syd
- 130/06 Miljø i byggeri og anlæg
- 131/06 Retningslinier for miljørigtigt byggeri og tilhørende anlæg i Dogme 2000 kommunerne
- 110/06 Vejnavnenævnet
- 78/06 Udpegning af medlemmer til Dialogforum på Psykiatriområdet samt justering af vedtægterne for Dialogforum
- 137/06 Revurdering af budget 2006
- 119/06 Politik for Københavns Kommunes involvering i international nødhjælp
- 117/06 Indstilling til Økonomiudvalget (ØU) om igangsættelse af Vagtplan (VP) udbud
- 111/06 Køb
- 104/06 Udpegning af et medlem til bestyrelsen af det kommende Trafikselskab Sjælland
- 105/06 Indstilling af medlemmer til Bestyrelsen for Københavns Havn A/S
- 109/06 Indstilling af medlemmer til bestyrelsen for Det kommunale Momsfond
- 108/06 Udpegning af suppleanter for medlemmerne af bestyrelsen for Amager Strandpark I/S
- 116/06 Endelig prioritering af vedligeholdelsesbudget 2006 for Københavns Ejendomme Ejendomsportefølje
- 112/06 Indstilling om medlemsforslag om Københavnerbegivenheder
- 134/06 IOC kongres i København
- 133/06 Fastsættelse af procentsats til projektstyring af anlægsprojekter i Københavns Ejendomme
- 124/06 Musikudvalget for Københavns Kommune
- 121/06 Centerrådet for Københavns Voksenuddannelsescenter, KVUC
- 120/06 Laborantskolen
- 127/06 Medlemsforslag om at det vedtages at afholde en dag under overskriften 'tolerance, dialog og ytringsfrihed' fredag den 31. marts
- 128/06 Medlemsforslag om gennemførelse af forsøg med hot spots i offentligt rum
- 135/06 Medlemsforslag om prostitution i København
- 107/06 Røking i udvalg
- 140/06 Røking i udvalg
- 142/06 Indkaldelse af stedfortræder
- 141/06 Røking i udvalg

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

139/06 Personalesag

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): God aften. Mødet er åbnet. Når der ikke lyder nogen hammer, så er det, fordi der ikke er nogen hammer heroppe på pladsen, så derfor kan der ikke blive slået med den. Men mødet er altså åbnet alligevel.

Jeg har modtaget afbud fra Tina Bostrup, der er på ferie, og fra borgmester Mogens Lønborg og borgmester Jakob Hougaard, der begge er syge.

Socialdemokraterne har bedt om, at der bliver indkaldt en stedfortræder for borgmester Jakob Hougaard, og den rette stedfortræder er Susan Hedlund. Er der bemærkninger til indkaldelse af stedfortræder? (*Ophold*). Det er der ikke, så er indkaldelsen godkendt, og så kan vi lukke Susan ind. Jeg byder Susan velkommen til arbejdet i Borgerrepræsentationen.

(Forsamlingen rejste sig)

Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med i alt 36 sager, og der er 3, der skal behandles for lukkede døre. Så har jeg desuden modtaget 2 sager til behandling uden for dagsordenen, og sagerne omhandler indkaldelse af en stedfortræder og røking i udvalg.

Forvaltningen har oplyst, at der ikke længere er grund til, at punkt 34 og 36 skal behandles for lukkede døre. Derfor foreslår jeg, at sagerne flyttes til den åbne dagsorden.

Så er det sådan, at punkt 12 og 13 udskydes, efter at vi har snakket lidt om det ved gruppeformandsmødet.

Listen over sagerne uden for dagsordenen er sammen med en revideret dagsorden, hvor alle sager er indplaceret i den korrekte rækkefølge, omdelt på pladserne. Er der nogen, der har bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, så er dagsordenen godkendt.

1) BR 138/06. Godkendelse af kvalitetsstandarder for personlig og praktisk hjælp samt genoptræning og vedligeholdende træning

Indstilling om, at kvalitetsstandarder for personlig og praktisk hjælp, jf. serviceloven § 71, godkendes, at der ikke fremover er krav om, at borgerne revurderes mindst én gang om året, men at borgernes behov for revalidation fastsættes individuelt, samt at kvalitetsstandarder for genoptræning og vedligeholdende træning, jf. serviceloven § 73, godkendes. (Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Ikram Sarwar (A): Lad mig starte med at pointere, at ældreområdet er hjerteblod for os Socialdemokrater. Vi vil altid værne om de ældres behov og ønsker, det skal der ikke herske tvivl om. Vi vil bestræbe os på at kunne tilbyde optimal ydelse til de af vores ældre medborgere, som har mest brug for en hjælpende hånd i hverdagen.

Kvaliteten på de forskellige ydelser skal være i top. De ældre medborgere skal føle sig trygge og være tilfredse med de ydelser, som de modtager.

Det er vigtigt, at den enkelte visitator er dygtig til sit arbejde og er omhyggelig med at vurdere den hjælp, som de ældre medborgere har brug for. Vi ved allerede, at visitatorerne gør et godt stykke arbejde derude. Visitationen skal være effektiv og præcis, og efterfølgende skal ydelsen matche de mangler, som skal dækkes.

Vi står nu i sådan en situation, at budgetforhandlingerne sidste år kom frem til, at vi skulle spare nogle penge, og vi har allerede i forvejen sparsomme midler at gøre godt med, og derfor er det vigtigt,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

at systemet bliver endnu mere effektivt. Vi skal fjerne ordninger, som medfører uhensigtsmæssig brug af ressourcer.

Derfor stemmer vi for, at der ikke fremover er et krav om, at borgerne revurderes mindst en gang om året. Borgerens behov for revisitation skal fastsættes individuelt. Derved kan man fokusere mere målrettet på borgere med store og komplekse behov, som erfaringsmæssigt har behov for tilpasning og ændringer i hjælpen end andre borgere.

Samtidig skal det understreges, og det er vigtigt det her, at opstår der en væsentlig og akut forværring hos den ældre medborgere, så skal vedkommende visiteres på ny, det er klart.

Vi er også enige i, at kvalitetsstandarder for genoptræning og vedligeholdende træning ikke ændres i forhold til de vedtagne standarder, som blev vedtaget i år 2005, så længe vi ikke har afsluttet forhandlingerne med HS, som først bliver afsluttet i april 2006.

Derefter så vil sundhedsforvaltningen vurdere evt. behov for nye kvalitetsstandarder inden for området. Men fortsat synes vi her i 2006, at vi er fuldstændig enige i den indstilling, der foreligger fra forvaltningens side af med hensyn til alle "at"-erne.

Så derfor vil vi stemme for indstillingen.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg skal skynde mig at sige, at Dansk Folkeparti generelt mener, at det at gå ind og spare på ældreområdet er dårligt. Det har vi også lavet en protokolbemærkning om.

Vi har haft en længere diskussion i udvalget om det med kvalitetsstandarder, måling af tid og hvordan vores ydelse til vores borgere er. Her er et rigtig godt eksempel på, hvordan det foregår, men det er lidt at tage en ny Borgerrepræsentation som gidsel i forhold til, hvad man nu skal ind og beslutte i en meget, meget stor og kompliceret sag.

Derfor har Dansk Folkeparti faktisk det ønske, at sagen bliver tilbagevist til Sundheds- og Omsorgsudvalget med henblik på en revurdering. Det skal også ses i lyset af, at der jo fra statens side er mulighed for at søge ind på nogle penge, som kunne gå ind og påvirke nogle af de her kvalitetsstandarder.

Så vi mener, der er et sagligt grundlag for at tilbagevise den med henblik på at kigge på den igen, men også, at vi så kort inde i perioden, før man som ny borgerrepræsentant har mulighed for at gå i dybden med, hvad det egentlig er, vi beslutter her, er i gang med at lave en stramning, vi er i gang med at lave en besparelse i forhold til de ældre.

Det er meget, meget vigtigt, synes vi fra Dansk Folkepartis side, at en ny Borgerrepræsentation og helt nye medlemmer ikke bliver taget som gidsler for, hvad det egentlig er, man beslutter.

En af de ting, som jo har en direkte konsekvens for servicen, det er jo på indkøbsordningen, hvor vi risikerer at komme ud i den situation, at gamle mennesker får meget, meget svært ved at købe helt almindelige dagligvarer. Den situation synes jeg, man skal være meget opmærksom på.

Så vi foreslår tilbagevisning til udvalget.

Jette Bergenholz Bautrup (A): Det er da rart at høre Carl Christian Ebbesen ligesom Socialdemokraterne værne og gøre alt, hvad man kan fra Dansk Folkeparti for de ældre.

Det er jo netop også det, man har gjort i udvalget i den forrige periode. Der sad jeg selv med i udvalget, og det gjorde Carl Christian Ebbesen også. Vi gik virkelig i dybden netop med hensyn til, hvor meget tid der skal være til hjemmehjælpen. Vi så gerne, at der blev omsorgstid, vi så gerne, der blev dobbelt så meget tid for hjemmehjælpen ude i det enkelte hjem.

Men nu er det sådan, at vi er også fra Socialdemokratiets side økonomisk ansvarlige. Det skal jo være, så det hele kommer til at hænge sammen. Derfor er der også det bedst mulige, hvor man går ind og revisiterer, dvs. er der en, der har brækket et ben og så fået hjemmehjælp, jamen så skal det jo ikke være varigt, hvis der har været en genoptræning og man ellers fungerer normalt og selv kan klare sig i dagligdagen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

Jeg synes, det er hårde ord, når Carl Christian Ebbesen siger, at de ældre er gidsler. Det virker meget, som om vi fra Socialdemokratiet eller fra alle andre partier ikke ønsker at gøre noget for de ældre. Det, der rent faktisk sker, er, hvad var det, der skete, da man bl.a. fra Dansk Folkeparti ønskede, at nu skulle der være frit valg – det mener vi også fra Socialdemokratiets side – men til gengæld brugte man over de 500.000 kr., der blev givet fra Folketingets side netop på ældreområdet til hjemmehjælp, til papirusseri.

Så kan man sige igen, hvad er det så, Dansk Folkeparti går ind og siger: Vi er de ældres garant, vi er dem, der sørger for de ældre, vi giver en ældrecheck. 800.000 mulige kunne få den ældrecheck, det var kun 40.000, der fik den fulde ældrecheck. Så der er mange, mange ord med i det.

Jeg synes nu, at Dansk Folkeparti ligesom Socialdemokraterne skal sige, det her er det bedst mulige ud fra den økonomi, vi har, de penge, vi har på dette område, og så går vi ind og puster forvaltningen i nakken, hvis der er nogle steder, det ikke fungerer. Det tror jeg faktisk vil være bedre, end at vi stemmer om, at netop denne sag skal tilbage til udvalget igen.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg vil kun sige til Socialdemokratiet, når man diskuterer visitering i Københavns Kommune, at den er meget, meget stram. Det er den besparelse, der er lagt ind i samtlige af de omstillingsbidrag, det sparekrav, der har været til Sundheds- og Omsorgsudvalget; der har man konsekvent været inde og kigge på, hvor man kunne stramme på visiteringen.

Så det er jo ikke noget nyt, og det er blot for at sige til Jette Bergenholz Bautrup, at man kan ikke stramme mere, uden at det går ud over de dårligste ældre i kommunen.

Men det, der egentlig var min appel med at gå herop, fordi jeg har jo forståelse for, at Socialdemokratiet har flertal bag sig for de her besparelser, så det, der var min pointe, var, at jeg beder om ud-sættelse, jeg beder simpelt hen om en timeout for, at de nye medlemmer, der er i Sundheds- og Omsorgsudvalget, har mulighed for grundigt at gå det her igennem.

Vi har netop besluttet, at vi skal bruge noget tid, og der bliver udarbejdet noget materiale, som netop viser, hvordan hele vores BUM-model, og hvordan visitering og kvalitetsstandarder foregår. Det vil sige, at en 14 dage eller en måneds tid vil gøre stor gavn i forhold til, at man har et samlet udvalg, der er klædt på til at tage en rigtig beslutning.

Martin Hirsch (V): Men det er sådan set rigtigt refereret af Carl Christian Ebbesen, at kvalitetsstandarddiskussionen så småt er kommet i gang i Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Derfor kan man sige, at det er en omvendt timing, at vi i dag skal godkende det område, når man egentlig i bund og grund med et nyt udvalg gerne vil have en diskussion om det område, som grundlæggende er vigtigt at få en ordentlig debat om og ikke bare en godkendelse her i dag, uden at udvalget er kommet godt ned i det her.

Der er egentlig også i udvalget blevet lovet, at der vil blive redegjort yderligere for dette område. Det er jo interessant at se også på dette område i forhold til den diskussion om minuttyranni i forhold til den tid, der bliver afsat til at komme ud og yde hjemmehjælp kontra den ydelse, man så leverer.

Hele den problemstilling er jo ganske interessant for os som nye medlemmer og i det hele taget måske også for gamle at få det erindret lidt, at få den diskussion op, inden vi egentlig tager den her beslutning, som der lægges op til i dag.

Jeg vil så sige, at jeg har måske ikke den samme opfattelse som Dansk Folkeparti, at der lægges op til en besparelse i form af den omlægning, der bliver lavet. Jeg har en tro på, med de midler der er afsat, og med den til stadighed fokus, der er på ældreområdet og i det hele taget, at man selvfølgelig optimerer sit ressourceforbrug.

Så jeg er egentlig ikke så bekymret for, at der egentlig er tale om en besparelse, men mere en optimering. Og det gør jo ikke noget, hvis vi også på dette område får lidt flere penge eller får lidt mere ud af de penge, der er sat til rådighed på området.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

Men jeg synes netop også, at det er en ganske fornuftig ide, som der også lægges op til fra Carl Christian Ebbesen, at vi tilbageviser sagen til udvalget, får en god debat om det her, får klædt udvalgsmedlemmerne endnu bedre på her og så får den tilbage i salen, når det er gjort.

Så støtte fra Venstres side til, at vi tilbageviser sagen til udvalgsbehandling.

Ikram Sarwar (A): Jeg vil lige kort kommentere, at hvis vi skulle starte på det med hensyn til, at der er nye folk i ethvert udvalg, og man skal til at diskutere de samme ting igen, kan jeg godt give Martin Hirsch ret til et vist punkt, men jeg kan ikke følge ham i, at i og med at vi har opstartet diskussionen igen, så skal vi tilbagevise forslaget. Derfor er jeg imod det. Jeg mener, det er vigtigt, at vi i dag stemmer for indstillingen, og det gør vi i Socialdemokratiet.

Dansk Folkeparti stillede forslag om henvisning til Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Forslaget blev forkastet med 33 stemmer imod 19.

For stemte: C, O, V, X, Y og Ø.

Imod stemte: A, B, F og U.

Indstillingen blev herefter godkendt med 42 stemmer imod 9. 1 undlod.

For stemte: A, B, C, F, U, V og Y.

Imod stemte: O og Ø.

Følgende undlod at stemme: X.

Dansk Folkeparti og Enhedslisten afgav følgende protokolbemærkning:

"Dansk Folkeparti og Enhedslisten er ikke med i budgetforliget for 2006 og ønsker ikke at støtte den forelagte besparelse."

=====

2) BR 126/06. Fordelingsmodel for pladser i det nye Integrationsråd

Indstilling om, at det besluttes, at de 23 pladser i det nye Integrationsråd fordeles efter følgende fordelingsnøgle:

at 15 pladser besættes med kandidater, der vælges fra de fem regionale lister. Herunder at Øvrige Europa Listen får tre pladser, Mellemøsten Listen får to pladser, Afrika Listen får to pladser, Øvrige Asien Listen får tre pladser og Blandet Liste får en plads i det nye Integrationsråd. De sidste fire pladser fordeles til de kandidater, der har fået flest stemmer efter de faste pladser til de fem regionale lister er fordelt, at der udpeges tre særlig sagkyndige med specialviden om Integrationsområdet til at give Integrationsrådet professionel sparring, at der udpeges en repræsentant fra Skole og Samfund, en repræsentant fra Bolig Selskabernes Landsforening, en repræsentant fra henholdsvis DI og LO og en repræsentant fra det lokale kultur- og fritidsliv til det nye Integrationsråd, samt at Borgerrepræsentationen efter Integrationsrådsvalget den 7. marts 2007 tager valgresultatet til efterretning samt foretager godkendelse af de udpegede og valgte medlemmer af Integrationsrådet.
(Beskæftigelses- og Integrationsudvalget)

Jens Nielsen (A): Den model, der foreslås her til det nye integrationsråd, er sat sådan sammen, at der er en demokratisk legitimitet i det. Det er klart, det er et eksperiment, vi er ikke det første sted, man prøver det, men det er et eksperiment at have direkte valg.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

Der er 15 pladser af de 23, der kan vælges direkte til, og der vil blive taget hensyn til, at vi har en global fordeling set i forhold til, hvilke etniske minoriteter vi har i landet, men også naturligvis til, hvor mange stemmer den enkelte kandidat får.

Derudover er der 5 pladser til organisationer, der specielt har med dette område at gøre. Og endelig 3 pladser, der udpeges af os her i Borgerrepræsentationen blandt folk, som har særlig indsigt i integrationsområdet.

Ud over denne måde at sætte det sammen på, som jeg skal sige er en opfølgning på Borgerrepræsentationens møde den 22. december, den gamle Borgerrepræsentation, der besluttede sig for valget her den 7. marts, også hovedtrækkene i modellen, ud over de punkter, der står til den model, så har vi i de fleste af partierne foreslået en tilføjelse, et ekstra "at" til en yderligere forøgelse af den demokratiske legitimitet, kan man sige, idet vi foreslår, at Integrationsrådets formand og næstformand vælges blandt de direkte valgte medlemmer. Det vil være en ændring af den forretningsorden, der er for øjeblikket, og den skal op her. Men vi mener, vi gerne vil tilføje det allerede i sagen, som den ser ud nu.

Så derfor skal jeg anbefale den indstilling med den tilføjelse, vi har her.

Heidi Wang (V): Nu er jeg så heldig, at jeg er en af dem, der har fået stemmeret til Integrationsrådet, og det er jeg enormt glad for.

Dog har jeg en lille ting, som jeg gerne vil fortælle. Jeg har gået igennem listerne, og det er stadig væk for få etniske kvinder, der stiller op, og det synes jeg er lidt ærgerligt. Hvis jeg regner det ud, så er det en ud af fire kandidater, som er kvinder, så måske vi skal arbejde lidt mere på den konto.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, jeg er helt enig med Heidi Wang i, at det vil være en rigtig god ide at arbejde for, at flere etniske kvinder stiller op.

Socialdemokraterne, Enhedslisten, Det Radikale Venstre, Konservative, Venstre og Socialistisk Folkeparti stillede følgende ændringsforslag:

"At Integrationsrådets formand og næstformand vælges blandt de direkte valgte medlemmer."

Ændringsforslaget blev godkendt med 49 stemmer imod 4.

For stemte: A, B, 1 medlem af C (Peter Schlüter), F, U, V, X, Y og Ø.

Imod stemte: 1 medlem af C (Majbritt Mamsen) og O.

Indstillingen blev herefter godkendt uden afstemning.

3) BR 115/06. Ny styrket tværgående integrationsindsats

Indstilling om at der årligt afsættes 10 mio. kr. til ny styrket tværgående integrationsindsats fra 2006 og frem, at midlerne udmøntes af Beskæftigelses- og Integrationsudvalget med henblik på at løse de i indstillingen beskrevne opgaver med at styrke integrationsindsatsen, og at udgiften i 2006 finansieres ved puljen til uforudsete udgifter (Økonomiudvalgets bevilling "Fælles anlægspuljer", funktion 6.51.3). Fra 2007 og frem indarbejdes de 10 mio. kr. i Beskæftigelses- og Integrationsudvalgets rammer.

Det præciseres at indstillingen ikke ændrer ved den nuværende fordeling af opgaverne i styrelsesvedtægten, hvorefter kommunens overordnede personalepolitik, fx. mangfoldighedsledelse, er henlagt til Økonomiudvalget.

Bemærkningen i indstillingen om at enhedens leder skal referere direkte til beskæftigelses- og integrationsborgmesteren og fagudvalget ændrer ikke ved at den administrerende direktør i Beskæftigelses-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

og Integrationsforvaltningen har det samlede ansvar for forvaltningen overfor udvalget og Borgerrepræsentationen.

(Beskæftigelses- og Integrationsudvalget)

Manu Sareen (B): Så skete det endelig, det som vi har talt om i årevis, og som i den grad har manglet i København, at vi får en tværgående integrationsindsats og hurra for det, en indsats, hvor nøgleordene er koordinering, forebyggelse, videndeling og ikke mindst overblik over området.

Der er ingen tvivl om, at der i mange år har været brug for en koordinering af arbejdsmetoder, intervenseringsmuligheder, et overblik over projekter. I alt for mange tilfælde har man i den ene ende af byen manglet viden om, hvad der sker i den anden ende af byen, og det kan man i hvert fald undgå nu med den her tværgående integrationsindsats. I alt for mange tilfælde har man haft brug for en bestemt viden på integrationsområdet uden at vide, at den viden faktisk allerede eksisterer i byen. Og igen så vil det her selvfølgelig ændre på det, og det kan vi virkelig glæde os over.

Der er noget, som i hvert fald har undret mig, og det er selvfølgelig det omkring forebyggelsen og opkvalificering af den viden til gadeplanmedarbejdere, SSP-medarbejdere og forvaltningen. Det, der undrer mig, er faktisk Enhedslistens protokolbemærkning, da det netop er de her grupper, der efterspørger den faglige vejledning, der lægges op til, f.eks. af taskforcen, men det kan vi måske få en forklaring om, hvis Enhedslisten måske lyttede efter.

Men alt i alt et væsentligt skridt i den rigtige retning, og det kan vi selvfølgelig glæde os over i Det Radikale Venstre.

Peter Schlüter (C): Det er et stort og vigtigt skridt i den rigtige retning, det er rigtigt, Manu Sareen. Vi har brug for et stærkt kommende integrationsråd, som kan samarbejde, og et integrationsråd, hvor politikerne, som sidder her i Borgerrepræsentationen, også viser rådet en fornødne interesse til, at det bliver kontinuerligt, og at der bliver samlet op på tingene, og der bliver samlet viden op.

Men i forhold til denne indstilling er vi desværre nødt til at lægge en protokolbemærkning ind. Det gør vi ikke, fordi vi ikke vil støtte Integrationsrådet, tværtimod. Men vi gør det på grund af de principper, der bliver brugt, fordi man tager altså de her 10 mio. kr. fra en pulje til uforudsete omkostninger i økonomiforvaltningens regi, og når man gør det, så vil jeg sige, så har man altså ikke rigtig været dygtig til at forberede sig, for man har haft temmelig lang tid til at forudse, at der skulle bruges nogle penge på dette område. Vi frygter, at det danner præcedens, og så kan man ellers åbne den konto op for uforudsete omkostninger til hvad som helst, det holder ikke.

Vi ønsker derimod, at BR afventer den kulegravning, som er bestilt, så vi kan få øjnene op for, hvad de i forvejen bevilgede 322 mio. kr. går til, som er afsat til integrationsfremmende tiltag. Det er nemlig lidt af et mysterium, og det vil vi ærlig talt godt have det store forkromede overblik over, før vi går i gang med at bevilge nye penge. Så derfor afleverer vi den protokolbemærkning og undlader at stemme.

Carl Christian Ebbesen (O): I Dansk Folkeparti vil vi starte med at rose den indgangsvinkel, der er til denne sag. Jeg synes, at vi specielt i Københavns Kommune har haft en politik, hvor vi har iværksat en masse projekter, gadearbejde, integrationsprojekter, alt muligt for at løse de store problemer, der har været med mange af de indvandrergrupper, vi har haft.

Med denne indstilling går vi nu ud og laver den nødvendige analyse af de prøver og i den grad at skabe et fundament for, at vi også måler på, om den indsats, vi gør, om den nytter noget. Den nødvendige viden vil vi meget gerne rose, altså det nødvendige tiltag til, at man ikke bare kaster penge ud til noget, man ikke ved, om det virker.

Der har været eksempler fremme om, at vi efterhånden havde så mange projekter på Nørrebro, hvor gadeplanarbejderne ligefrem arbejdede imod hinanden i nogle situationer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

Så det vi har brug for det er en koordinering, det er at sikre, at den indsats, vi rent faktisk gør, at vi også måler på, om den nytter noget. Det er den måde, vi kan finde ud af, hvad det er, der gavner integrationen, og det er også den måde, hvor vi kan finde ud af, hvad det er, der ødelægger integrationen, og hvor det er, vi spilder vores penge.

Derfor støtter Dansk Folkeparti denne indstilling.

Jens Nielsen (A): Der er blot to ting, jeg vil benytte lejligheden til at fremhæve i det meget spændende oplæg, der er til, hvordan man kan implementere og udfolde det arbejde i praksis og organisatorisk.

Den ene er muligheden for, at man kan sætte sådan en enhed, der omtales her, sammen af repræsentanter, altså medarbejdere fra de forskellige forvaltninger, at vi får en egentlig gennemsyning af forvaltningerne med en eller anden form for fælles tilgang og fælles blik på de integrationsindsatser, der foregår. Det tror jeg er nødvendigt, hvis vi skal have held med den nye struktur, vi har fået med et sådant tværgående integrationsudvalg, beskæftigelses- og integrationsudvalg, med den her tværgående indsats på tværs af alle fagforvaltningerne. Det tror jeg kan blive en meget interessant model, og jeg håber, at det element kan realiseres. Det vil vise sig, det skal der arbejdes videre med i forvaltningen og i vores udvalg.

Den anden ting er oplysningen til borgerne. Arbejder man med mange udviklingstiltag, mange udviklingsprojekter og mange eksperimenter, så er det ganske svært at overskue for borgerne, hvad kommunen egentlig tilbyder. Derfor tror jeg, for det første videnopsamlingen, for det andet at der bliver givet en sammenhængende orientering til borgerne, og at vi også lægger os på sinde, at hvis noget virker, så skal vi holde fast ved det, og så skal vi rulle det ud som en generel metode til alle bydelene.

Winnie Berndtson (U): Også herfra skal lyde, at det er et godt forslag, godt, at vi kommer i gang, godt, at vi får koordineret, godt, at vi får sat fokus på, hvad vi allerede gør. Der optræder jo flere steder ord som analyser og evalueringer. Det var på tide, at vi fandt ud af, hvad det egentlig er, vi render og laver.

Men også herfra sagt, selv om borgmesteren ikke er her: Også til lykke med de 10 mio. kr. Der er enorme forventninger til, hvad integrationsborgmesteren kan udrette i denne kommune, så det manglede også bare, at han fik noget at gøre noget med, så han rent faktisk kan udrette noget.

Den eneste bemærkning, jeg har til denne indstilling, og det er sådan set, kan man sige, nok ret væsentligt, hvis man skal lykkes, det er, at denne indstilling i meget høj grad handler om midler, ting der skal gøres, ting der skal iværksættes, men ikke et eneste sted står der noget om, hvad målet er. Ikke et eneste sted er nævnt, hvad er en bedre integration, hvornår har vi en bedre integration i dag eller i fremtiden i sammenligning med i dag. Det synes jeg er et kæmpestort problem.

Fordi dybest set er målet med dette arbejde, at vi ikke bliver ved med at have en integrationsborgmester, at vi ikke bliver ved med at have en forvaltning, der selvstændigt skal tage sig af dette område, men at vi gearer samtlige forvaltninger til at arbejde med alle københavnere, uanset hvilken nationalitet, baggrund og whereever de kommer fra.

Så jeg forstår godt, at man skal i gang, og jeg forstår også godt, at det er et område, som er meget vanskeligt at opsætte et mål for, men det har vi gjort på nogle andre områder, hvor det også har været vanskeligt. Så mit forslag skulle egentlig være, det håber jeg, man har lyst til at tage med, at hvis det her skal lykkes, hvis den her Borgerrepræsentation på nogen måde skal have mulighed for om 4 år at sige, vi har faktisk gjort en forskel, vi har faktisk gjort det bedre, så bliver man nødt til at have nogle mål for, hvad det er for nogle forhold, vi vil have forbedret.

Så mit forslag skulle være, at man bruger den første temakonference for Borgerrepræsentationen m.fl., som det hedder, til at fastsætte nogle mål for, hvornår vi opnår en bedre integration i denne by. Det kunne f.eks. være – bare sådan et skud fra hoften – at om 3 år så vil vi have halveret antallet af

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

børn, der kommer til de danske folkeskoler med for dårlige sprogkunderskaber. Det kunne være den type mål, som vi sætter op for os, og som målretter de aktiviteter, vi rent faktisk laver, ikke for de 10 mio., men for de næsten 300 mio., som Peter Schlüter også nævner.

Så der er et håb om, at man også vil tage det med, for så længe vi kun arbejder med midler, så har denne forsamling ingen mulighed for at gå ud og fortælle københavnernes det glade budskab, at det faktisk går bedre.

Per Bregengaard (Ø): Winnie Berndtson rejser diskussionen om målene, og der må man sige, det ligger jo i udvalgets arbejde, at der skal udarbejdes en integrationspolitik, hvor der i løbet af, hvad er det, godt og vel en måned kommer et udspil. Og målsætningen er, at det skal vedtages inden sommerferien. Det vil sige, at det er jo deri, man formulerer målene.

Det der ligger i denne indstilling det er bevillingen af 10 mio. kr., at man finder de 10 mio. kr. Og så ligger der i det, at hvad man skal bruge pengene til, skal udmøntes i udvalget. Det synes jeg er meget fornuftigt, og selvfølgelig skal det udmøntes i sammenhæng med de mål, man har med integrationspolitikken og understøtte den.

Man kan sige, vi er i en fase, hvor den måde, man skal gøre det på, er til diskussion, også den måde man skal koordinere tingene på. Koordination er en udmærket ting, at vi skal arbejde på tværs af kommunens forvaltninger og udvalg.

Der står også nogle ord omkring taskforce, og her begynder så Enhedslistens betænkeligheder at træde ind, hvis man mener, at en taskforces arbejde består i at gå ud og intervenere i nogle andres arbejde, som har pågået i årevis. Altså man kan let få en situation der, hvor der er nogle, der føler sig trådt over tærne.

Jeg mener, det der er udvalgets primære opgave på dette felt er at træde ind i den overordnede koordinering, er at prøve at tænke nye tanker og få de ting understøttet, som man arbejder med ude omkring som gadeplansmedarbejder, beboerrådgiver i SSP osv. og ikke så meget gå ind og dirigere de arbejder, der foregår rundt omkring på en meget håndfast og kontant måde.

Majbritt Mamsen (C): Jeg vil gerne have lov til at understrege, at vi bestemt ikke har noget imod, at man får fundet ud af, hvordan pengene egentlig bliver brugt omkring integration, for der er alt for mange projekter, man ikke aner, om det fører til noget, eller det bare er et projekt for projektets skyld. Men vi mener, at vi i budget 2006 har været med til at give 6 mio. kr. til dette område, og vi mener, at der med 322 mio. kr. i det her beskæftigelses- og integrationsudvalg eller til integrationsfremmende tiltag, at er der penge til, at man også kan lave en udredning.

Vi synes, det er et skråplan, når vi kommer ud i at forgrube os på økonomiforvaltningens kasse til uforudsete udgifter, for uforudsete udgifter er for os noget, man ikke har kunnet forudse. Vi har i mange år kunnet forudse, at vi ikke fik nogen evaluering af integrationsfremmende tiltag, det har vi vidst i mange år, vi har bedt om det i mange år.

Vi mener godt, at man kan lave en kulegravning på dette område og finde pengene inden for området. For vi er stærke tilhængere af, at der skal laves en evaluering, og at det skal være synlighed inden for dette område. Men vi mener faktisk godt, inden for de 322 mio., at man kan finde pengene til det der.

Wallait Khan (U): Jeg vil bare sige, at vi har altid snakket om problemer og problemer, og vi har altid sagt, at integrationen er slået fejl, vi har hørt så meget om integration. Nu er det første gang i Københavns Kommune, vi er begyndt at fokusere på integration på denne måde, meget, meget målrettet. Vi har integrationsborgmester, vi har integrationsforvaltning og så Integrationsrådet, som bliver valgt direkte.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 23. februar 2006**

Det er nogle folk, som vil gå til indvandrerne, og de kommer fra indvandrer miljøer, som får deres stemmer, og så kommer de her, og så vil de selvfølgelig komme med en hel masse ideer og forslag.

Jeg synes, de her 10 mio. kr. kun er småpenge i forhold til det, som vi har behov for. Jeg synes, det er meget, meget fint, at vi nu har de penge. Hvis vi begynder at spekulere på, at vi først og fremmest skal vide, det var det, vi ville bruge penge til, og hvor der er ideer, og hvilke opgaver vi har, så synes jeg, så kan man heller ikke have integrationsborgmester og integrationsforvaltning. Det er noget nyt, og det er vores indsats fra Københavns Kommune, målrettet indsats omkring integrationsopgaver.

Jeg synes, vi alle sammen med glæde skal støtte denne indstilling og så forvente, at efter at de har fået de penge, så er der også Integrationsrådet, og så har vi også Integrationsudvalget og borgmesteren og forvaltningen, og vi alle sammen fokuserer på forskellige ting og med dialog og diskussioner, konferencer og seminarer, så kan vi godt finde på mange, mange gode ideer, og så er jeg sikker på, det også vil vise sig behov for ekstra penge.

Men nu skal vi starte med små 10 mio. kr., og jeg synes, det er fremragende. Derfor synes jeg, vi alle sammen skal være glade for det her og støtte det.

Jens Nielsen (A): Jeg vil bare sige til Winnie Berndtson, at det nærmest er en pointe i sagen, at det kun er form og rammer og midler, den handler om, og ikke indhold. Indholdet har vi til gengæld lovet hinanden noget om 180 grader her i løbet af foråret, og der kommer politikker. Vi har integrationsrådsvalg den 7. marts, så indhold kommer der masser af. Men lige nu er det form og midler, vi taler om.

Manu Sareen (B): Det er simpelt hen en kommentar til Enhedslisten, som var oppe og tale om taskforce og intervension osv.

Altså der står ingen steder, at taskforcen skal ind og intervenere for andre. Der står heller ingen steder, at det er noget, der skal ske håndfast og kontant eller bare det, der ligner det.

Det, der til gengæld står, så bør man læse det en gang til, det er opkvalificering, og hjælpe kolleger i byen, som måske har lidt svært ved arbejdet med etniske minoriteter og løfte den socialfaglige indsats og løfte, så man ikke falder ned i de sædvanlige faldgruber omkring at handle på forudforståelse, fordomme osv., simpelt hen at holde hinanden i hånden, når man laver et rigtig godt stykke socialt arbejde.

Vi har undersøgelser i Københavns Kommune, der viser, at vi f.eks. har problemer med anbringelse af børn og unge, at man i visse tilfælde kommer til, når det handler om etniske minoriteter, at handle igen, som jeg sagde før, handle på baggrund af forudforståelsen, hvilket vil resultere i, at undersøgelsesarbejdet ikke bliver lavet ordentligt.

Det er sådan nogle tilfælde, det kan være fint, at man har den her taskforce, at man går ind og hjælper. Det er meget vigtigt for mig at understrege, det er en hjælp, det er ikke noget med, at man skal ind og blande sig, som Enhedslisten siger, håndfast og kontant. Det er en underlig form for retorik, synes jeg.

Peter Schlüter (C): Wallait Khan, jeg vil meget gerne slå helt fast, at det ikke er Integrationsrådet, som vi på nogen måde ikke bakker op om. Det er principperne, hvormed man søger og bevilger midler. Så har vi lige fået det på det rene.

Med hensyn til Per Bregengaards bekymring omkring taskforce, så har Manu Sareen allerede sagt stort set det, som jeg også har forholdt mig til, og som vi tidligere har snakket om.

Jeg synes slet ikke, der er nogen grund til at være bange for, at sådan en taskforce skal gå ind, det er jo ikke meningen, at den skal gå ind og desavouere nogle medarbejdere, den skulle gerne i de til-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

fælde, hvor der er brug for det, supplere og berige de medarbejdere med ny viden, nye vinkler, nye metoder. Så jeg kan kun se det som en fordel og absolut ikke noget, vi skal være bange for.

Heidi Wang (V): Nu har jeg jo siddet i BR i 4 år og 2 måneder. I den første periode var jeg i skoleudvalget, jeg har slet ikke overblik over, hvad vi laver af integrationsprojekter. Nogle gange har jeg mistanke om, at integrationsprojekter nærmest er et beskæftigelsesprojekt for kvinder over 40, der læser humaniora og drikker urtete.

Derfor synes jeg, det er en god indstilling, idet at vi kan få et overblik over, hvad vi har gjort, om der er andre behov, der ikke er dækket. F.eks. beskæftigelsesindsatsen over for etniske kvinder og også for disse, der er sammenført, fordi de sidder sådan set imellem 2 stole.

Vi mener, at denne indstilling vil give en mulighed for, at projekter kan køre videre, fordi tit og ofte er det sådan, at der mangler kontinuitet i forskellige projekter.

Nogle gange siger mange af de her projektledere, at lige når projektet begynder at virke, så stopper pengene, og de kan ikke fortsætte.

Venstre er også meget positiv over for den her indstilling, at det er en kvalitetssikring, som indstillingen indeholder.

Hvad angår taskforce, mener vi også, det er nogle positive elementer såsom opsøgende arbejde og muligvis udstationering. Venstre mener, at når vi taler om integrationsindsats, behøver det ikke altid at være sådan, at vi sætter fokus på problemer, men også finder de succes historier, best practice, så vi ved, hvad der virker, og hvad der ikke virker.

Så Venstre støtter indstillingen.

Per Bregengaard (Ø): Vedrørende taskforcen så vil jeg sige, at jeg ikke har noget at have mine bekymringer i, fordi vi ved ikke, hvordan det her bliver udmøntet. Det eneste er lang tids erfaring med Københavns Kommune, at man måske kan se nogle måder, det her kan gøres på, sådan så det måske skaber større problemer, end det løser.

Det, som Manu Sareen, Heidi Wang og Peter Schlüter var heroppe og sige omkring de opgaver, der lå, opkvalificering, best practice, udvikling af erfaringer osv., er vi fuldstændig enige i. Og man kan bruge integrations- og beskæftigelsesforvaltningen som indspiller i forhold til de andre forvaltninger på dette punkt.

Men jeg tror godt, jeg vil opretholde vores protokolbemærkning, for jeg tror, det er meget godt at have den her diskussion i baghovedet, når vi begynder at udvikle mere konkret, hvordan går man ind i de her opgaver på tværs af forvaltningerne.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Konservative afgav følgende protokolbemærkning:

”Konservative mener, at det er et skråplan at bevillige midler til sådanne formål fra kontoen til uforudsete omkostninger i Økonomiforvaltningens regi.

Konservative ønsker, at Borgerrepræsentationen afventer kulegravningen af, hvad de i forvejen bevilligede 322 millioner kroner til integrationsfremmende tiltag går til. Vi kan ikke forsvare at støtte yderligere bevillinger på dette område og på dette grundlag uden først at have etableret et samlet økonomisk overblik.”

Enhedslisten afgav følgende protokolbemærkning:

”Enhedslisten er betænkelig ved en taskforce, der skal lave faglig vejledning af gadeplansarbejdere, SSP-medarbejdere i andre forvaltninger. Vi forestiller os snare at denne opgave løses via kontrakter med andre forvaltninger.”

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

=====

Nr. 4 BR 118/06. Salg af areal

Indstilling om, at Københavns Kommune sælger en del af det umatrikulerede vejareal beliggende ved Thorshavnsgade og Amager Boulevard ud for matr.nr. 608 Amagerbro til Hafonn A/S for en kontant købesum på kr. 2.500.000 og i øvrigt på de nedenfor anførte vilkår, at der i forbindelse med salget overføres kr. 700.000 til Vej og Parks anlægsramme (konto 2.22.3 Vejanlæg) til gennemførelse af arbejder, som er afledt af salget, og at Københavns Kommunes resterende provenu på kr. 1.800.000 tilgår Økonomiforvaltningens bevilling, anlæg, Salg af rettigheder mm. (konto 0.05.3 Ejendomssalg). (Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

5) BR 106/06. Bortfald af forslag til lokalplan "Enghave Station"

Indstilling om, at der på baggrund af bortfald af lokalplanforslaget "Enghave Station" sker orientering herom efter de principper, der er gældende ved bekendtgørelse af endeligt vedtagne lokalplaner. (Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

6) BR 125/06. Tillæg nr. 1 til lokalplan "Rovsingsgade"

Indstilling om, at tillæg nr. 1 til lokalplan nr. 276 "Rovsingsgade" vedtages endeligt uden ændringer. (Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

7) BR 129/06. Grønne Budgetter 2007

Indstilling om, at økologi og miljøcertificering fastholdes som de prioriterede miljøindsatsområder i de grønne budgetter for 2007.

Det bemærkes, at udgifterne til grønne budgetter i 2007 skal holdes indenfor de økonomiske rammer som Borgerrepræsentationen fastsætter for forvaltningerne.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Anette Holst Christensen (A): Socialdemokraterne mener, at de 2 valgte miljøindsatsområder er meget væsentlige og vigtige for Københavns Kommune. Københavns Kommune skal være økologisk og miljøcertificeres. Det er en stor opgave at miljøcertificere en så stor kommune som København, og det vil derfor byde på udfordringer og omlægninger af arbejdsgange og tankegang.

Det gælder i forhold til, at den enkelte medarbejder eller politikerne husker at printe ud på begge sider af papiret, og at der udarbejdes elspareplaner. I nogle tilfælde kan besparelserne på elforbruget sænkes betragteligt. Der er overslag, der tyder på, at elforbruget uden for arbejdstiden udgør hele 40 pct. f.eks.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

Derfor åbner miljøcertificeringen også for frigjorte ressourcer. Det er derfor ikke muligt på nuværende tidspunkt at vurdere, om regnestykket ikke skulle holde, som det er forelagt nu eller endda frigøre ekstra ressourcer.

SF's forbehold svarer derfor til, at man sikrer sig, at man ikke bliver bebrejdet noget siden hen. Det er jo også lettere at lægge sig fast på det end at holde det inden for rammen.

For Socialdemokraterne er miljøcertificeringen og målet om 75 pct. økologisk mad i daginstitutioner, plejehjem og kantiner for medarbejdere så vigtige områder, at vi gerne vil fortsætte og tror og håber, at regnestykket vil løbe rundt.

Vi vil derfor gerne se, hvordan det går og så justere undervejs, hvis det bliver nødvendigt.

Men hvad med de 75 pct. økologisk mad til både brugere og idrætshaller, biblioteker og brugere af dagtilbud og døgntilbud til psykisk syge for nu at nævne nogle af de grupper af borgere og medarbejdere, som ville blive berørt.

Økologisk mad er dyrere, men der er mange måder at gøre dyrere økologisk mad mere spiseligt vel at mærke også i en økonomisk sammenhæng. Årstidens grøntsager, mindre sukker, købe frugt med omtanke, mindre kød og strække kødet, det er nogle af de metoder, som vil blive brugt. Derfor kan det lade sig gøre inden for rammen.

Ligesom Socialdemokraterne ikke ønsker, at en omlægning til økologi og dermed en omlagt kostplan for tilbud og kantiner m.v. skal føre til, at der sker en reduktion af budgetterne for området, fordi man så viser, at man faktisk kan lave kost billigere, hvis man så går væk fra det økologiske, så ønsker vi altså heller ikke, at det nødvendigvis skal gøres for mere end de afsatte midler. Det vil altid være muligt at afsætte flere midler.

Men det skal altså gå fra nogle andre områder, som vi også meget gerne vil prioritere, f.eks. de berømte cykelstier. Derfor vil Socialdemokraterne fortsat fastholde målene, og viser der sig en ny situation, så vil vi tage fat på det derfra.

Borgmester Klaus Bondam: Under behandlingen af sagen i Økonomiudvalget afgav SF en bemærkning om, at de går ind for miljøledelse, og at indførelse af økologisk mad bør opprioriteres kraftigt. Det tror jeg ikke rigtigt, at der er særlig mange af os her i salen, som er uenige i.

Derudover så konstaterer SF, at de afsatte midler ikke er tilstrækkelige til at indfri de allerede besluttede mål. Det tror jeg sådan set heller ikke, at der er særlig mange herinde, der er uenige i.

Med andre ord så kan man sige, at den bemærkning, som SF giver, har egentlig ikke noget at gøre med det, som indstillingen handler om, nemlig udpegning af indsatsområder, men mere om målene for de 2 udvalgte områder.

Hvis vi starter med økologien, så er det rigtigt, at der mangler finansiering til at nå kommunens mål om 75 pct. økologiske fødevarer inden udgangen af 2008. Det er vi alle sammen her, tror jeg, opmærksomme på. Det er da også grunden til at teknik- og miljøforvaltningen i forbindelse med budgetforhandlingerne præsenterede et ønske om 14 mio. kr. yderligere i 2007 og 2008 for at sikre, at målet nås.

Når vi snakker miljøcertificering, så vedtog Borgerrepræsentationen i 2005 en model for indførelse af miljøledelse i kommunen. I den forbindelse blev der afsat midler, 4 mio. kr. i 2006, 5 mio. i 2007 og fremover til at fastholde målet om miljøcertificering inden udgangen af 2008.

På den måde er der sikret ansættelse af særlige ankerpersoner i alle forvaltninger, vedligeholdelse af en central miljøledeshåndbog, selve certificeringen af forvaltningerne samt afholdelse af kursusaktiviteter.

Min forventning som borgmester er derfor, at forvaltningen lever op til beslutningen fra april 05 om at indføre miljøcertificering inden udgangen af 08.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

Sagens kerne er at få fastlagt, hvilke indsatsområder og miljøtemaer der skal opstilles mål for i Københavns Kommunes budget for 2007. Indsatsområderne vil optræde i kommunens budget som grønne budgetmål og udpeges for at sikre fremdrift på områderne.

Som det ser ud lige nu, så er alle forvaltninger enige om, at indsatsområderne i 07 skal være økologi og miljøcertificering.

Så vi kan sådan set sagtens tilslutte os, at de afsatte midler ikke er tilstrækkelige, men vi anerkender også ligesom Socialdemokraterne, at der i politik iblandt er et behov for at prioritere.

Torben Kastrup (F): I SF bakker vi varmt op omkring tanken om grønne budgetter, og vi bakker også op omkring planen for dem for 2007.

Vi synes, det er vigtigt, at kommunen bruger en lang række værktøjer, når det gælder miljøpolitikken, og de grønne budgetter er et glimrende værktøj her.

I SF støtter vi selvfølgelig også, at økologi og miljøcertificering fastholdes som de prioriterede indsatsområder for 2007.

Imidlertid havde vi gerne set, det blev prioriteret i højere grad, og at man havde tilført flere penge på området, så man kunne rette op på, hvad vi stadig fastholder, at vi ser som den manglende finansiering.

Jeg kan så forstå, at borgmesteren også er enig med SF på dette område, i hvert fald når det gælder økologien. I SF vil vi gerne have, at grønne budgettet for 2007 kommer på ønskelisten for budgettet, og vi vil arbejde for, at de grønne budgetter for 2007 får en helt central placering.

Derfor så vil vi i SF gerne videreføre den protokolbemærkning, som er blevet afgivet i Økonomiudvalget.

Jette Gottlieb (Ø): I Enhedslisten kan vi godt blive en lille smule bange for ambitionsniveauet i det her. For os er det oplagt, at der er enighed om, at de prioriteringer, som der er lagt op til, at de skal følges. Og det tror jeg er rigtigt, hvad borgmesteren sagde, at det er vi alle sammen enige om.

Men der er en bekymring, der ligger i den måde, budgetforhandlingerne foregår på, fordi der kan det jo meget nemt hænde, at et tema som miljøcertificering og et tema som økologi kan komme til at drukne i et slagsmål mellem forvaltningerne.

Derfor synes vi, det er vigtigt, at man særskilt diskuterer i budgetforhandlingerne i 2007, at der faktisk findes økonomiske midler til at sikre målsætningerne om økologi og miljøcertificering indfris.

Så derfor vil vi gerne foreslå som et ændringsforslag, at man simpelt hen fastslår, at der i forbindelse med budget 2007 findes økonomiske midler til at sikre, at målsætningerne om økologi og miljøcertificering kan indfris.

Winnie Berndtson (U): Ikke fordi jeg er uenig i indstillingen, nemlig at økologi og miljøcertificering skal være målene. Men når der har været afsat ekstra ressourcer til begge projekter, så er det sådan set ikke, fordi vi er nogle dummenikker. Så er det jo, fordi det er omstillingsfasen, der koster penge. Det har aldrig nogen sinde været forudsat, at det her skulle være et nulprojekt i indkørfasen, og tro mig, jeg ved det som medlem af Den Socialdemokratiske Gruppe og som forhenværende borgmester, at det var også Den Socialdemokratiske Gruppens opfattelse, at det selvfølgelig koster noget at lave denne omstilling, men det koster ikke ekstra drift. På nær et område, hvor vi heri Borgerrepræsentationen á flere omgange har haft diskussionen, nemlig i forhold til det område, der på økologiområdet trækker allermost, nemlig vores plejehjem, hvor de 365 dage om året skal levere fuld kost døgnet rundt.

Der får vi for de første 8 projekter mulighed for at evaluere på, om det rent faktisk kan lade sig gøre at lave en nuldrift, eller det for de institutioner, der ikke bare skal lave mad døgnet rundt, året rundt, men også skal lave specialkost og derfor ikke frit kan vælge menuer, fordi de skal lave kost til

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

flere forskellige slags beboere, om de ikke har problemet på driftsområdet. Det er der noget, der kunne tyde på, de havde. Men vi har også lovet hinanden her i Borgerrepræsentationen, at det ser vi på, når plejehjemmene har været igennem, og det pilotprojekt med de første 8 plejehjem kommer.

Så vil det jo være sådan, at man fra de enkelte fagudvalg til den 1. maj skal forelægge budgettet for fagudvalget. Jeg er helt overbevist om, at de fagudvalg, som mener, de har økonomiske problemer med at arbejde med de her 2 målsætninger, vil gøre opmærksom på det i det budgetbidrag, som de skal levere, og derfor får vi ganske tidligt mulighed for at tage stilling til, om de her budgetmål kan opfyldes, uden at man tilføjer ekstra ressourcer eller ej, for det ved vi faktisk den 1. maj, hvor fagudvalgene afleverer deres budgetbidrag, at hvis de skal overholde de her målsætninger, som vi har lavet på dette område, jamen så skal de jo være indeholdt i deres budgetter. Hvis det koster ekstra, så skal de jo også være indeholdt der.

Så diskussionen omkring kost og det her mere eller mindre kan jeg betro, at det på omstillingssiden koster noget at lave den her omstilling. Men om det gør det på driftssiden, det gør det ikke inden for alle områder, men det gør det nok inden for nogle områder, at det får vi mulighed for at tage stilling til, når vi runder maj.

Men når det handler om at indføre det her, så er det ikke, fordi vi er jubelidioter, at vi de sidste par år har bevilget ekstra penge til det, så er det, fordi det koster at omstille.

Borgmester Klaus Bondam: Ja, det var jo elegant forsøgt af Jette Gottlieb at indlede budgetforhandlingerne her kl. 18.32 den 23. februar, men det er lige tidligt nok set med Det Radikale Venstres øjne, hvorfor vi må stemme nej til det ændringsforslag, som Jette Gottlieb kom med, selv om vi naturligvis har en hel del sympati for det.

I den forbindelse så har vi noteret os overborgmesterens ønske om at lave et meget bredt budgetforlig. Vi vil indgå i de forhandlinger med åben pande og åbent sind, og hvor Det Radikale Venstres præferencer på miljøområdet og ønsker om at styrke miljøområdet og bæredygtighedsområdet bør der vel ikke herske nogen som helst tvivl om.

Jette Gottlieb (Ø): Nu er der vel ikke tale om at starte en budgetforhandling, fordi så skal man nemlig tale indhold og konkret og kroner og ører, og det ligger der ikke i vores forslag. Der ligger i vores forslag, at man taler om budgettet på en lidt anden måde, så man sikrer, at bestemte temaer nyder fremme, og det kan være ganske svært i en budgetforhandling at sikre det, medmindre man på en eller anden måde tilkendegiver, at forsamlingen her er enig om, at det er så vigtigt, at det vil man gerne gøre. Så det er sådan set kun det, der ligger i forslaget.

Overborgmesteren (Ritt Bjerregaard): Jeg har nu stor tillid til borgmesteren fra Enhedslisten til, at han kan varetage Enhedslistens interesser også under budgetforhandlingerne.

Anette Holst Christensen (A): Vi er helt sikkert også meget åbne over for de målsætninger, der er lagt frem i indstillingen og også for at gå ind i en forhandling, hvis der er nogle, der ønsker at opprioritere den.

Vi mener bare også ganske i pagt med De Radikale, at det må være under en budgetforhandling, at vi tager fat på det.

Khaled Mustapha (Ø): I Enhedslisten vil vi selvfølgelig også meget gerne tilslutte os den bemærkning, som SF kom med, fordi vi mener også, det er væsentligt, at man faktisk sikrer, der er 75 pct. økologi også til børnene, altså børn i daginstitutioner, skoler osv.

Derfor er det meget væsentligt i denne sammenhæng også i dag, at man stemmer for det ændringsforslag, vi har fremsat, således at børnene sikres god økologisk mad fremover.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag:

”At der i forbindelse med budget 2007 findes økonomiske midler til at sikre at målsætningerne om økologi og miljøcertificering kan indfries.”

Ændringsforslaget blev forkastet med 33 stemmer imod 16.

Før stemte: F, U, X, Y og Ø.

Imod stemte: A, B, C, O og V.

Indstillingen blev herefter godkendt uden afstemning.

Enhedslisten og Socialistisk Folkeparti afgav følgende protokolbemærkning:

”Enhedslisten og Socialistisk Folkeparti går ind for miljøledelse, og indførelse af økologisk mad bør opprioriteres kraftigt. Vi må dog konstatere, at de afsatte midler end ikke er tilstrækkelige til at indfri de allerede besluttede mål. Børne- og Ungdomsforvaltningen er i lighed med de øvrige forvaltninger tildelt ét årsværk i hvert af årene 2006, 2007 og 2008 til miljøledelsesarbejdet, uagtet at forvaltningen er den største med sine 900 institutioner. Der er endvidere ikke fundet finansiering ud over 2006 for så vidt angår indførelse af 75%-økologi inden 2009.”

=====

8) BR 136/06. Tillægsbevilling, Nørrebro Cykelrute, strækningen Ågade-Jagtvej

Indstilling om, at der gives en tillægsbevilling på 1,1 mio. kr. i 2007 til Cykelrute, Ågade-Jagtvej (BR 630/05) til overtagelse af parcel 1 og 3 af matr. 5288 Udenbys Klædebo Kvarter. Tillægsbevillingen finansieres af Vej & Parks anlægsramme (konto 2.22.3, Vejanlæg), samt at Sven Engstrøm A/S's lejemål opsiges på matr. 5288 Udenbys Klædebo Kvarter.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes indenfor Teknik- og Miljøudvalgets rammer.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Karin Storgaard (O): Når jeg nu tager ordet i denne sag, så er det ikke, fordi Dansk Folkeparti har noget imod grønne cykelruter, og i dette tilfælde drejer det sig om Nørrebro Cykelrute, og det er strækningen Ågade-Jagtvej. Men i denne sag må der altså være nogen, der på et eller andet tidspunkt har misforstået noget eller ikke haft styr på tingene.

Jeg er nødt til at bruge lidt historie, fordi i 1984 garanterede man Sven Engstrøm, at han kunne blive på arealerne, så længe de kunne eksistere, og man sagde endda, at det kom ind under lettere industri.

I 1994 overtog han bygningerne Jagtvej 16, som i den forbindelse blev renoveret for et tocifret millionbeløb, og det var så klart til indflytning i 1995, under forudsætning af at det var udlagt til industri, og at butikken kunne ligge her, så længe den selv kunne eksistere.

I 1997 fik Sven Engstrøm Biler godkendt en nybygning ved Jagtvej-Rantzausgade, selv om man vidste, der skulle etableres cykelrute og grønne områder på arealet, som var overtaget fra DSB, og man sagde god for bygningen. Det lyder jo lidt vanvittigt, at man så sent som i 1997 siger ja til det og beder om at få det revet ned her i år 2006-2007, eller hvornår det kunne blive.

Arealerne var som sagt overtaget fra DSB, og lejemålet med Sven Engstrøm skulle så ophøre, viser det sig, i 2004. Der lå en Q8-tank på den anden side af Jagtvej, den blev opsagt i januar 2005, og området er nu ryddet, og det ligger brak hen, og der sker ikke spor overhovedet derude.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

På selve området ved Sven Engstrøm i Rantzausgade er der rigelig plads til, at der kunne være en alternativ ruteføring, det er også foreslået. Der er sågar lavet nogle flotte billeder, som der måske er nogle, der har set før, hvordan man kunne lave det derude. Jeg kan også lige vende det om, så overborgmesteren også kan se det. Det er der så ikke rigtigt gehør for.

Vi synes, at man andre steder derude har taget hensyn f.eks. ved Nørrebrohallen til at lave en alternativ rute. Man har også andre steder af hensyn til trafikken lavet alternativ rute.

Hvorfor kan man så ikke i dette tilfælde lave en alternativ rute? Der vil stadig væk være cykelsti, som man gerne vil have, der vil stadig væk være grønne områder, så dermed så opfylder man jo det, som man gerne ville have.

Nej, det kan desværre ikke lade sig gøre af en eller anden mærkelig årsag, om der er nogen, der er kommet forkert ind på hinanden. Jeg aner ikke, om det er de skiftende overborgmestre, eller det er Sven Engstrøm derude, men et eller andet er åbenbart gået galt, for nu vil man altså stadig væk have revet de bygninger ned, og man er overhovedet ikke indstillet på at ændre opfattelse.

Det kan vi altså ikke rigtigt forstå. Det er så lidt, der skal til, og når man kan gå ind og sige ja til at ændre ude ved Nørrebrohallen, hvorfor kan man så ikke sige ja til at ændre det her. Det kan vi altså simpelt hen ikke forstå.

Der er jo, som det også fremgår af indstillingen, anlagt sag mod Københavns Kommune, og det forstår jeg godt, at Sven Engstrøm har gjort, han føler sig dårligt behandlet, og det er vel ikke helt med urette, at han siger det.

Hvad der i tidens løb er sket, og hvem der har lovet hvad, eller om der er nogen, der er blevet sure på hinanden eller sagt noget forkert, det er ikke til at finde ud af. Jeg har prøvet, men det er fuldstændig umuligt at finde ud af.

Så derfor kan Dansk Folkeparti ikke gå ind for forslaget, som jo også fører til nedlæggelse af mindre erhverv og af arbejdspladser i København. Vi har ikke så forfærdelig mange af den slags arbejdspladser i København, som giver arbejde til håndværkere og automekanikere osv.

Dansk Folkeparti ønsker at videreføre den protokolbemærkning, som vi afgiv i Teknik- og Miljøudvalget. Dengang var Venstre med, jeg ved så ikke rigtigt, om Venstre må svare for sig selv. Men i hvert fald står der her, at man afgav følgende bemærkning, og der stod:

"V og O beklager, at det ikke er muligt at tilgodese virksomheden og gennemføre cykelstien i forløb udenom."

Anette Holst Christensen (A): Socialdemokraterne mener, at cykelruten og ikke mindst de grønne arealer, der etableres, er meget vigtige i et grønt København. Nørrebro er af de tættest bebyggede områder i København og et af de områder med mindst grønne områder. Det vil sige, der er 2-3 m² grønt areal pr. beboer, og i Indre By er der 23 m², i Brønshøj er der 29 m² til sammenligning.

Nogle af tilbuddene på området, det kan være skaterbane, rulleskøjtemuligheder, BMX-cykling rettet til en gruppe af unge, som ikke har så mange andre tilbud på Nørrebro, vil ikke kunne realiseres, hvis det er sådan, at området ikke etableres i sit fulde omfang.

Det er beklageligt, at det har konsekvenser for en borger af de her dimensioner, men alle arealerne er faktisk kommunale, og en del af arealet er overdraget fra staten med den klausul, at der etableres et grønt område, fritidsareal. Der er tale om leje, og det har været lejer bekendt, at denne situation kunne opstå hele tiden og sandsynligvis ville opstå.

Borgmester **Klaus Bondam:** Jeg skal fatte mig i korthed. I november 2005 besluttede Borgerrepræsentationen at give en anlægsbevilling på 30,2 mio. kr. til en stibro over Ågade samt etablering af Nørrebro Cykelrute på strækningen Ågade-Jagtvej. Det tror jeg, vi er rigtig mange, som glæder os rigtig, rigtig meget til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

Det projektforslag, som blev godkendt og bevilget, omfatter bl.a. kommunalt areal, som administreres af kultur- og fritidsforvaltningen. For at sige det meget enkelt, så var betingelsen for at inddrage arealet i cykelruten en overdragelse af arealet fra kultur- og fritidsforvaltningen til teknik- og miljøforvaltningen samt det, som Karin Storgaard taler om, en opsigelse af den nuværende lejer.

Jeg vil sige, at man kan jo tro alt muligt om, hvad der måtte være sket i fortiden, men på bundlinjen handler det vel om, hvad man gerne vil have på en central del af Nørrebro, om man vil have et område, som folk kan cykle igennem, om man vil have et område med boldbur, skaterbaner osv., som kvarterets unge kan blive glade for, eller om man ønsker industri af den art, som en autoforhandler med tilhørende værksted er.

Man skal også huske, at det sted, hvor cykelruten passerer her på Jagtvej, det er en tværgående hovedvej i København, hvor der jo er nogle naturlige ønsker om, hvad det er for en slags by, der danner sig omkring det. Så jeg glæder mig til, at vi får fuldført og realiseret det her.

Karin Storgaard (O): Jeg bliver nødt til at sige både til borgmester Klaus Bondam og til Anette Holst Christensen, at man taler altså lidt ved siden af. Fordi den ændring, der er foreslået, den har jo ikke spor at gøre med, at der ikke kommer nogen grønne områder, der er jo intet, der bliver ødelagt. Altså det lyder, som om man overhovedet ikke kender området derude. Fordi hvis man gik en tur ude i Rantzausgade og så, hvordan det så ud, så ville man være ganske overbevist om, at det her kunne sagtens lade sig gøre, hvis man vil.

Men det er klart, hvis man ikke vil, og det er det, jeg ligesom fornemmer, at viljen er der ikke der til, den virksomhed skal altså væk, og så dækker man det ind under, at man vil have boldbure og grønne områder. Jamen det er jo slet ikke det, det handler om; der er jo masser af plads til grønne områder og boldbure. Det er der også på resten af ruten. Så det er fuldstændig uforståeligt, at man bliver ved med at fremture med den holdning.

Dansk Folkeparti synes, det er meget sørgeligt, at man slet ikke har forståelse for, at her har man mulighed for at kombinere tingene, en af de få virksomheder af den art, man har tilbage i byen, stadig væk mulighed for de grønne områder, stadig væk mulighed for cykelstien, hvis man bare omrokker en lille smule og laver et sving på det. Men det vil man åbenbart ikke, det er meget beklageligt.

Peter Schlüter (C) deltog ikke ved behandlingen af denne sag.

Indstillingen blev godkendt med 45 stemmer imod 3.

For stemte: A, B, C, F, U, V, X, Y og Ø.

Imod stemte: O.

Dansk Folkeparti og Venstre afgav følgende protokolbemærkning:

"Dansk Folkeparti og Venstre beklager, at det ikke er muligt at tilgodese virksomheden og gennemføre cykelstien i forløb uden om."

=====

9) BR 132/06. Toftegårds Plads Syd

Indstilling om, at der gives en anlægsbevilling på kr. 1,75 mio - under Konto 2.22.3 Vejanlæg - til igangsætning af konkurrence vedrørende udformningen af Toftegårds Plads Syd. Det anbefales endvidere, at vilkårene for konkurrencen ændres, således at projektforslagene også skal belyse en bygningsmæssig udnyttelse af pladsen som defineret i O2-rammen (eller derover). Denne løsning indebærer også, at det skal fremgå af konkurrenceprogrammet, at projektforslagene kan afvige fra den i Kommuneplanen fastsatte bebyggelsesprocent (60) og bygningshøjde (maksimalt 24 meter). Endelig

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

er det forudsat, at Økonomiudvalget og Borgerrepræsentationen senere får forelagt en indstilling indeholdende forslag til finansiering af det endelige projekt.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg skal bare ganske kort argumentere for, hvorfor vi gerne vil have, at vi stemmer om nogle af disse punkter, som ligger i sagen.

Vi er selvfølgelig meget glade for, at der kommer en idekonkurrence, det er det 2. "at".

Vi er lidt kede af, at man ikke går til biddet og laver en midlertidig indretning af pladsen til stor glæde for medborgerhuset, der kan lave en masse aktiviteter, det er det 1. "at", for ganske få penge.

Desværre her der ikke været flertal for at støtte det, og det betyder så, at hele pladsen vil henligge som en parkeringsplads.

Så jeg vil meget anbefale, at man faktisk støtter, at man vil give medborgerhuset nogle bedre vilkår.

Så er der sket det på økonomiudvalgsmødet den 31. januar, at overborgmesteren er kommet med et ændringsforslag, som indebærer, at i grundlaget for denne idekonkurrence bliver der mulighed for at lege med bygningsvolumener, bygningshøjder, bebyggelsesprocenter. Det betyder, for at oversætte det, mere byggeri på den ene eller anden måde.

Det kunne man sige er meget sjovt at undersøge. Men det, der ikke er særlig sjovt, det er, at det nu igennem 5-6 år ude i Valby meget intenst er blevet diskuteret, hvad man skulle bruge Toftegårds Plads til for at lave det til en spændende plads. Det her er nok tættest på det mindste, man overhovedet har diskuteret, det har handlet om udfoldelse primært.

Så derfor vil vi gerne også have en afstemning, det er et ændringsforslag til sagen, et ændringsforslag om, at vi gerne vil have lov til at tage stilling til denne erklæring, som Økonomiudvalget har lavet.

Når det så falder, så vil vi gerne videreføre vores protokolbemærkning.

Winnie Berndtson (U): Jeg tror, jeg er lidt i samme situation som Jens Kjær Christensen. Når man ikke er medlem af Økonomiudvalget, så kan man af gode grunde ikke vide, hvad der er blevet diskuteret der, så derfor kan man kun læse det, der står i indstillingen.

Hvis man læser formålet med denne indstilling, så er det at anvende pladsen midlertidigt, samtidig med at der bliver gennemført en arkitektkonkurrence, en idekonkurrence, og jeg tilslutter mig helt, at det er så bredt som muligt, så lokale bidrag og nye arkitekter og hvem som helst kan være med.

Der står på side 5 i indstillingen, hvad formålet med denne idekonkurrence er. Og hele vejen ned igennem står der "pladsen", "pladsens vigtighed som byrum", "et attraktivt byrum", "en anskueliggørelse af byggemuligheder i pladsens udformning", "at det skal være en sammenhængende plads, og man skal tilstræbe, at man kan give mest mulig byrum for færrest mulige penge".

Der er altså ikke nogen tvivl om, at udgangspunktet for denne idekonkurrence er det, som også er det klokkeklare udgangspunkt i Valby, som selv har arbejdet med denne plads ganske længe, og som jo har haft den helt særlige rolle i forbindelse med den kommuneplan, vi netop vedtog i december, at de har lavet deres eget bydelsafsnit.

Så derfor er de rammebetingelser, der ligger for denne plads, i meget høj grad lavet i dialog med Valby og af Valby Lokaludvalg.

Derfor virker det jo besynderligt, at efter en behandling i et fagudvalg, hvor man har tilsluttet sig, at man arbejder inden for rammen af kommuneplanen, pludselig i Økonomiudvalget finder ud af, at man gerne vil noget mere.

Hvis man hæver bebyggelsesprocenten, og det er de to forslag, der er, der hvor man vil afvige kommuneplanen er på bebyggelsesprocent, og den anden er på højde. Hvis man afviger fra det, så

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

snakker vi ikke længere om en plads. Et areal ude på Toftegårds Plads, der er 60 pct. bebygget, det tager i hvert fald noget af pladsen, kan man i hvert fald godt sige.

Så hvad er det, man forestiller sig? Er der nogen øvre grænse? kunne man så spørge, eller er der frit slag, skal vi have sådan en Turning Torso a la Valby derude, eller hvad er det, man forestiller sig?

Når jeg spørger på denne måde, så er det, fordi vi har haft adskillige af sådan nogle ide- og arkitektkonkurrencer, hvor vi bagefter er ved at rive hårene og hovederne af hinanden for at blive enige om, hvorfor det var, vi lavede konkurrencen, fordi det har vi glemt i mellemtiden. Og når vi ser på forslagene, så kan vi ikke finde ud af, hvad vi skal vælge, og hvad der var betingelserne, og hvad der var forudsætningerne.

Så jeg vil sige, alle de her idekonkurrencer, som kan være gode nok, har i hvert fald lært os, at det er meget vigtigt, at man på forhånd ved, hvad man vil. Så det med bare at sige, at det kan være alt fra nul til whatever, det tror jeg simpelt hen ikke, det kan.

Så de, der i Økonomiudvalget har syntes, at dette ændringsforslag var så fantastisk, kunne de ikke være venlige at komme herop og oplyse os andre om, om der eksisterer en øvre grænse for bebyggelsesprocent og højde, eller man har tænkt sig at give det fuldstændig frit. Det skylder man jo os politikere, der skal deltage i diskussionen med folkene ude i Valby, men det skylder man måske også dem, der skal deltage i konkurrencen, at man på forhånd har gjort sig bare en lille bitte smule klar omkring, hvor meget den her plads, der kan bebygges.

Jeg har meget, meget svært ved, vil jeg gerne sige, at forestille mig, at det her stadig væk vil være en attraktiv plads, et sammenhængspunkt, et attraktivt byrum, hvis det bliver bebygget med 60 pct. Derfor har jeg naturligvis endnu sværere ved at forestille mig, hvad det er, et flertal mener, man kan ud over de 60 pct., hvis man altså mener det, der står på side 5, om, at her er der tale om en plads og ikke et byggefelt.

Så kunne de, der har været med til at vedtage det her i Økonomiudvalget, ikke oplyse os andre om, hvad det egentlig er for nogle ønsker, man har til de ideer, der måtte komme ind?

Borgmester Klaus Bondam: Lad mig starte med helt objektivt at slå fast, at kvaliteter i byrum, mulighed for byliv, livskvalitet i byrum intet har at gøre med bebyggelsesprocenter eller bygningshøjder. Det har noget at gøre med kvaliteten i det arbejde, som man foretager sig.

Lad mig også slå fast, at denne indstilling ikke handler om en midlertidig indretning, den handler om en idekonkurrence. Formålet med idekonkurrencen er, at der udvikles nogle ideer til en fremtidig indretning af området, herunder en anskueliggørelse af, om der skal indgå en byggemulighed i pladsens fremtidige udformning.

Idekonkurrencen skulle meget gerne sikre, at lokale ønsker og ideer kan indgå. Idekonkurrencen skulle meget, meget gerne også give mulighed for deltagelse af nye tegnestuer, det vækstlag, som står for de nyeste faglige tendenser, og det siger sig selv, at etablerede tegnestuer naturligvis også er velkomne til at deltage.

Teknik- og miljøforvaltningen foreslår, at arbejdsgruppen udarbejder et program, som skal danne et grundlag for idekonkurrencen, og i denne arbejdsgruppe ønskes en deltagelse af Valby Lokaludvalg.

Så før man råber vagt i gevær og ildebrand osv., så lad os nu se det program, som arbejdsgruppen kommer frem til, og lad os gå ind i debatten om den fremtidige, ikke den midlertidige, men den fremtidige indretning af Toftegårds Plads med åbent sind og åben pande og en vis modernitet.

Johannes Nymark (A): Jeg kan til fulde tilslutte mig det, borgmesteren lige har sagt, men vil gerne tilføje, at der ligger i øjeblikket en kæmpeplads, som er så stor, så den er grim. Jeg hilser med glæde, at der nu bliver sat hjerneceller i sving for at udnytte den anden halvdel i virkeligheden af noget, som for første halvdels vedkommende er en ganske attraktiv plads, og at vi ser på, hvad kan fantasien bringe frem til os.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

Som det er nu, er det utåleligt, men jeg håber så også, at der ligger i borgmesterens ord, at det er et af de steder i byen, der vil blive prioriteret højt, når vi er nået til ende med hele debatten omkring ideerne.

Så vil jeg advare imod, at vi lader som om, at det her er en drøftelse af en lokalplan. Det er igangsættelse af ideer til, hvordan et stort område, som ligger øde hen i øjeblikket, og som misrøgtes, kan udnyttes.

Jens Kjær Christensen (Ø): Ja, det ved jeg godt, Johannes Nymark, men det her er åbenbart en forsmag på, hvad vi kan blive udsat for senere, når vi får en egentlig lokalplan.

Jeg er egentlig rystet over at høre den nyvalgte borgmester for området komme herop og sige fra talerstolen, at bebyggelsesgrader og bebyggelsesprocenter intet har med livskvalitet at gøre. Det var det, der blev sagt.

Jeg vil bare gøre opmærksom på, at hvis borgmesteren forfægter det synspunkt, så får han ørerne i maskinen fremover med københavnerne. Sådan er det. Der er en tæt sammenhæng i mange af de kvalitetsting, vi gerne vil have i byen, det kræver plads til nogle af de ting. Jeg behøver ikke at nævne foldboldbanen eksempelvis. Man kan selvfølgelig også godt lægge dem på den anden led eller oppe på toppen af huset, jeg kender godt fantasien. Så lad være med at påstå sådan noget.

I forvejen giver kommuneplanen mulighed for bebyggelse på pladsen som sådan, så der er slet ingen grund – årsagen til, at man nu kommer her, jeg går ikke ud fra, overborgmester, at det er et spørgsmål om bedre og billigere boliger, der har været drivkraften her – men altså der er byggemuligheder på pladsen som sådan i det eksisterende plangrundlag.

Når man kommer og giver den det ekstrasving, så er der kun én forklaring, og det er, at man i virkeligheden vil bebygge hele pladsen, men der er jo ikke kommet andre argumenter herfra. Johannes kan fortælle, at han har det dårligt, når han kører over pladsen, ja, det er jo derfor, valbyborgerne har diskuteret gennem mange år, hvad man kan bruge pladsen til. Det, Johannes Nymark siger heroppefra, har slet ikke noget at gøre med den debat, der har været også blandt Socialdemokraterne i Valby. Undskyld, at jeg siger det.

Hvad angår det 1. "at", så vil jeg sige, at der er jo ingen, der ved, hvornår resultatet, et evt. resultat af en idekonkurrence bliver udført i virkeligheden. Det vil sige, der kan gå ganske mange år, før der sker noget, det ved vi jo ikke noget om.

Derfor er det til enorm stor fordel for medborgerhuset for en ganske lille sum på solsiden at få erobret noget af det rum, som i dag bl.a. går til parkeringspladser og alt muligt andet. Det kan man bruge til aktiviteter i sommerhalvåret. Det er det, de 250.000, som ikke blev anbefalet, handlede om. Det er derfor, vi gerne vil have, at vi skal stemme om det en gang til her.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jo men jeg vil da godt bekræfte over for Jens Kjær Christensen, at vi ikke i dag behandler et forslag til billige boliger, men et forslag til en arkitektkonkurrence.

Winnie Berndtson (U): Ja, så fik vi da det på plads. Men det, vi ikke fik på plads, var en besvarelse af mit spørgsmål: Findes der en øvre grænse?

For det er vel heller ikke sådan, at jo tættere, jo bedre. Når borgmester Klaus Bondam gør så meget ud af at sige, at det med lys og luft omkring en ikke har noget med livskvalitet at gøre, kan man så slutte omvendt, at jo tættere jo lykkeligere? Det tror jeg ikke nødvendigvis, man kan.

Hvis vi havde haft mulighed for at diskutere det her i fagudvalget, så var jeg sikker på, at vi muligvis kunne have opnået enighed, men vi har ikke haft mulighed for at diskutere det her i fagudvalget.

Hvad der er endnu værre, så har vi heller ikke haft mulighed for at diskutere det med Valby Lokaludvalg og folkene i Valby. Det er i virkeligheden det, jeg synes er det allerallerværste ved den her

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

måde at lave politik på. Det er, at i december måned på det allersidste møde i Borgerrepræsentationen vedtog man en spritny kommuneplan, hvor masser af folk i Valby har brugt masser af tid sammen med masser af folk i bygge- og teknikforvaltningen, brugt masser af tid på at lave bydelsafsnittet om Valby sammen med lokale som forslag til det, vi skal ud og lave i samtlige andre københavnske bydele, næste gang vi laver kommuneplan.

Ingen, ingen rejste på det tidspunkt en diskussion omkring, at vi risikerede, at denne plads blev noget makværk, hvis vi lagde de her kommuneplanrammer ned over pladsen, ingen gjorde det.

Så sidder man i et økonomiudvalgsmøde, et lukket møde hin tirsdag og finder ud af, at det kan godt være, at 60 pct. og 24 m, det er lidt for lidt, men diskussionen nåede åbenbart ikke så langt, så man kunne sige, hvor meget mere skal der så til, eller også vil man bare ikke oplyse os andre om, hvor meget mere der skulle til.

Men det er ikke denne måde, man behandler sådan nogle sager her på, hvis man gerne vil det, vi for et par møder siden snakkede om alle sammen, nemlig at københavnernes i højere grad kan have tillid til, at det, vi foretager i denne forsamling, er fornuftigt. Det er ikke rimeligt i december måned uden en eneste bemærkning at vedtage rammerne for denne plads for så en eller anden tilfældig tirsdag at lave det fuldstændig om. 60 pct. er meget, hvis denne plads stadig væk skal være en plads.

Jeg vil meget gerne have, at Klaus Bondam eller overborgmester Ritt Bjerregaard eller hvem der har været med til at vedtage det her i Økonomiudvalget, fortæller mig, hvordan man kan opfylde de forudsætninger, der står på side 5, hvis bebyggelsesprocenten f.eks. er 100.

Borgmester Klaus Bondam: Ja, ja, ja, nu kommer jeg. Jens Kjær Christensen spørger, om jeg er bange for at få ørerne i maskinen. Det er jeg ikke, fordi min eneste opgave er at være tro over for det, jeg selv tror på. Jeg synes ikke, at der i en lang række af de indre brokvarterer, hvor der er en bebyggelsesprocent på over 200, er dårlig livskvalitet. Jeg siger, at rent objektivt er en høj bebyggelsesprocent ikke lig med dårlig byrumskvalitet eller dårlig livskvalitet.

Så mener jeg i øvrigt at erindre, at det var Jens Kjær Christensen selv, der engang præsenterede en ide om en svømmehal midt på Toftegårds Plads. Men det kan selvfølgelig være, det er mig, der husker forkert.

Det kunne også godt være, at idekonkurrencen kunne fortælle os, at det medborgerhus, der står der i dag, skulle rives ned og erstattes af et nyt, moderne, større, mere tidssvarende medborgerhus end det, vi har i dag. Det kunne være, det var det, idekonkurrencen kunne fortælle os.

Jeg synes nu, og det er så mit svar til Winnie Berndtson, en gang, at det er meget godt, at man er ude i ideerne og fantasien og de frie tanker, og så synes jeg sådan set, det er meget godt ikke at sætte øvre grænser på; det er en idekonkurrence, der er tale om på det her tidspunkt.

Jens Kjær Christensen (Ø): Det er meget tilfredsstillende, at borgmesteren har en god hukommelse. Det er nemlig sandt, at for mange år siden stillede jeg forslag, før man herinde i Borgerrepræsentationen endte med at beslutte, at den skulle ligge ude i Valby Idrætsanlæg, at det var nok det mest centrale sted at placere den. Det andet forslag var i øvrigt ovre på F.L. Smidth-grunden, ganske tæt ved siden af.

Den fortid er kørt, lokaludvalget har diskuteret det igennem mange år, og det ville dog være rimeligt i sådan en situation her at gå i dialog med Valby Lokaludvalg, hvis man skal tage det seriøst. Jeg forstår, at Klaus Bondam igennem årene har advokeret meget for, at vi skulle have denne demokratisering af byen. Så hvorfor ikke gå i debat med de lokale om dette spørgsmål, før man binder sig? Jeg siger: Før man binder sig. Der har ikke været den debat, det fremgår i hvert fald ikke af sagsmappen her, så det må Klaus Bondam sige fra talerstolen. Der har været en lang række forslag, og det har man kunnet følge med i igennem årene, og det er blevet diskuteret utrolig heftigt ude i Valby. Der er ingen

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

grund til ikke også at forholde sig til nogen af de forslag, der er kommet. Jeg skal ikke sige, hvad der er bedst.

Jeg synes også, det er fint, at der kommer en idekonkurrence, og jeg går selvfølgelig også ud fra, at man som bilag vil kunne referere til alle de forslag, der har været undervejs.

Stadig væk, medborgerhuset, det 1. "at", det er altså dumt, at man ikke giver medborgerhuset de her vilkår for bedre aktivitet for de ganske få penge, der er tale om. Det må være muligt inden for teknik- og miljøforvaltningens område at finde de penge.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Klaus Bondam**: Jeg skal blot gentage, hvad jeg engang tidligere har sagt, at der i den arbejdsgruppe, der foreslås nedsat til at udarbejde programmet, ønskes deltagelse fra Valby Lokaludvalg. Dette er en gentagelse af, hvad jeg tidligere har sagt.

Winnie Berndtson (U): Nu bliver det efterhånden meget vanskeligt at være medlem af Teknik- og Miljøudvalget. Jeg kan forstå, at den skelnen, vi hidtil har haft mellem at snakke om områder, der skulle bebygges, og så pladser og rum osv., er væk nu.

Jeg kan kun forudse, hvad der vil ske, næste gang vi skal renovere Kongens Nytorv. Nu har vi renoveret Kongens Nytorv mange gange, mens jeg har været herinde, op og ned med de der brosten, ud og ind med træerne, og vi skal jo snart til det igen, når vi skal i gang med metroen. Jamen så kan jeg levende forestille mig, hvad der sker, når man skal diskutere den pladسدannelse, fordi så udskriver vi en idekonkurrence omkring pladsens udformning, som sagtens kan indeholde, at vi bygger 25 etager hele vejen rundt, fordi det er stadig væk et byrum og en plads.

På en eller anden måde, uden at man behøver at være meget præcis, så bør det altså være muligt for dem, som synes, det er så vældigt, det her forslag om, at vi endelig ikke må begrænse med 60 pct. og højde osv., at de vel på en eller anden måde må kunne fortælle mig, og jeg beder så inderligt om, at man vil gøre det, fortælle mig, hvornår en plads bliver en byggegrund. Det har på intet tidspunkt været forudsat, at Toftegårds Plads, den har også navnet plads, det er der ikke nogen, der har foreslået ændret endnu, det har på intet tidspunkt været forudsat i diskussionerne, i kommuneplanen, nogen som helst steder, at denne plads skulle forandres til at være en byggegrund med byggeri sådan i traditionel forstand. Aldrig nogen sinde har det været nævnt.

Nu spørger jeg bare dem, der sad hin tirsdag og gjorde sig kloge på det her, hvad er det, man har forestillet sig, der kunne bygges på Toftegårds Plads, så den bliver ved med at være en plads?

Jeg er da enig i, at man ikke på forhånd skal sige, at de kreative ideer ikke må komme frem. Jeg synes, de kreative ideer skal have lov til at komme frem. Men jeg synes ikke, man kan være bekendt over for den diskussion, der er foregået i årevis, jeg synes ikke, man kan være bekendt over for de millioner, vi har proppet i at lave lokalplan og kommuneplan sammen med folk i Valby, at man i december måned, borgmester Klaus Bondam, står inde for det, man mener og mener, at Toftegårds Plads skal være en plads, for så på nuværende tidspunkt at have fundet ud af med sig selv og med sin samvittighed, at det behøver den muligvis ikke at være.

Så derfor spørger jeg nu igen: Hvori består begrænsningen i kommuneplanen, når vi stadig væk taler om en plads? Jeg har saftsusemig svært ved at se den.

Jeg kan forstå, at Socialdemokraterne ikke ønsker at deltage i denne debat, det er så også i orden, men borgmester Klaus Bondam har trods alt indvilget i at diskutere det. Så kunne man ikke være sød at fortælle mig, hvornår der er tale om, at vi er i gang med at diskutere byggegrunde, og hvornår der er tale om, at vi diskuterer pladser. Fordi det har jeg faktisk efterhånden lidt svært ved at finde ud af.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg skal bare gøre den bemærkning, at Johannes Nymark har deltaget i debatten, og at Jens Nielsen er indtegnet som taler.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 23. februar 2006**

(Kort bemærkning).

Jens Kjær Christensen (Ø): Ud over at være fuldkommen enig i det, Winnie Berndtson lige har været oppe og sige, så vil jeg sige til Klaus Bondam, at jeg ved godt, at Valby Lokaludvalg bliver repræsenteret i udvælgelsesgruppen, men det er jo ikke det, der er sagen her.

Det, der er sagen her, det er, hvad vi vedtager som grundlag, for pokker. Jeg har da ellers haft indtryk af, at Klaus Bondam gerne tog dialogen også med borgerne, før man endte med at træffe beslutninger herinde om grundlaget for det videre arbejde. Jeg insisterer på at holde fast i det, der tidligere har været den radikale profil, men som åbenbart nu er ændret. Jeg forstår også, at denne sang om at bebygge enhver grund er en, vi vil møde igen og igen.

Jens Nielsen (A): Mine passioner i det der med postnummer 2500, jeg synes for det første, at det er meget, meget spændende, at vi får gang i denne idekonkurrence. Og at der kan tænkes frit, synes jeg også er godt, også at man kan tænke sig den umulige tanke, at medborgerhuset faktisk kunne indgå i det, rives ned, og der skulle bygges noget bedre. Sådanne ting er dejlige at kunne lege med.

Jeg vil godt sige, at jeg har det lidt med at gå over det der ret prominente område, som det jo faktisk er, når man ser Toftegårds Plads i det anlæg, som det har. Som en af mine gamle musikerkolleger fra Sjællands Symfoniorkester sagde, når han fik sin løncheck, at det var den månedlige fornærmelse. Jeg har det som den daglige fornærmelse at gå over Toftegårds Plads, det er et utroligt kaos, og det er utroligt grimt, og det er forfærdelig synd bl.a. for de mange, der bruger medborgerhuset, at der ikke kan findes en eller anden løsning.

Så en idekonkurrence og en lokalplan osv. tager tid. Vi skal nok vende tilbage med en eller anden måde at få løst den mellemliggende tid på en lidt bedre måde end det kaos, vi har nu. Det kan vi vende tilbage til, men nu mener jeg, vi skal have vedtaget denne sag.

Kasper Johansen (B): Jeg havde lovet mig selv som tidligere medlem af Valby Lokaludvalg egentlig ikke at blande mig i debatten, men nu kan jeg høre, der er flere, der gør sig til talsmænd for de stakkels trængte valbyborgere.

Jeg vil bare sige, at med de erfaringer, jeg har fra de mange gange, Valby Lokaludvalg har henvendt sig til Søren Pind i sidste valgperiode, er det her det, vi drømte om. Det, vi drømte om, det var, at der kom noget i gang på denne forfærdelig grimme plads, som lige nu bliver brugt til ingenting.

Så om man kalder det plads eller rum, eller hvad det nu er, så lad os da for pokker, undskyld mit franske, så lad os da for pokker komme i gang med at få gjort og set, hvordan vi kan få udnyttet denne her plads, ligesom Enhedslistens sympatiske forslag i sin tid om, at der kunne stå en svømmehal. Lad os nu se, hvad det er, der er bedst for det område.

Johannes Nymark (A): Sagt meget kort, der skal ikke herske tvivl om, at jeg ikke har mødt en eneste valbyborger, som kunne forestille sig, at den der kæmpeplads i al evighed skulle være genstand for vindens fejden hen over den, at få skabt en plads, som er skærmet af en eller anden form for randbebyggelse op mod en vinkel, meget gerne sammenhængende med alt det, der sker på F.L. Smidth-grunden.

Men at forestille sig, at der kan laves en egentlig pladsdannelse af den dimension, altså den nuværende Toftegårds Plads, som jeg opfatter den i sig selv, er gennemrenoveret og velfungerende. Der er tale om at danne en ny plads, som tidligere var et busstoppested eller en busholdeplads, og som bare ligger øde hen. Hvis den skal have et godt liv, så skal den også have en beskyttende bebyggelse omkring sig, og det er vel det, der lægges op til.

Og så må fantasien råde fra nu af, vi er jo ikke forpligtet af noget som helst andet end at glæde os over, at der er nogle arkitekter, der sætter sig ned og er fantasifulde og siger, hvordan forestiller vi os

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

denne i øvrigt rimeligt store plads udnyttet med en randbebyggelse og et indre liv på en eller anden måde, som jeg ikke vil gøre mig til talsmand for nu her. Det føler jeg mig overbevist om, at der er opbakning bag i Valby.

(Kort bemærkning).

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg vil bare sige til Kasper Johansen, at jeg mener, at det faktisk var Søren Pind, der startede med at stille det her forslag. Det kunne han – nå, nu snakker han desværre i telefon, det var synd. Det kunne han have fået meget glæde af i øvrigt.

Jeg vil i øvrigt sige til Kasper Johansen, at med det, der blev sagt, så betyder det, at Det Radikale Venstre nu er på vej til at flytte svømmehallen åbenbart fra Valby Idrætspark ind igen, for der er jo, som jeg sagde, i kommuneplanen byggemulighed. Det her forslag handler om en udvidelse af byggemulighederne.

Vi vil gerne have denne idekonkurrence, og jeg kan forstå på det hele, at så må vi tage slagsmålet, når resultatet foreligger.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg tror ikke, der er nogen af os andre, der har hørt, at De Radikale har foreslået, at man skal flytte svømmehallen.

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag:
"At der stemmes om Teknik- og Miljøudvalgets indstilling."

Ændringsforslaget blev forkastet med 33 stemmer imod 17.

For stemte: F, X, Y og Ø.

Imod stemte: A, B, C, O og V.

Indstillingens 1. punktum blev herefter godkendt med 35 stemmer imod 15.

For stemte: A, B, C, O og V.

Imod stemte: F, X, Y og Ø.

Resten af indstillingen blev herefter godkendt uden afstemning.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Det var en af de snedige afstemninger, hvor man, selv om det var et ændringsforslag fra Enhedslisten, skulle stemme for det, hvis man ønskede den hidtidige tekst, og det var lidt frem og tilbage.

=====

10) BR 130/06. Miljø i byggeri og anlæg

Indstilling om, at "Miljø i byggeri og anlæg", der indeholder miljøorienterede minimumskrav inden for 9 temaer, vedtages som forudsætning for nybyggeri, større ombygningsarbejder og anlægsarbejder, hvor Københavns Kommune står som bygherre eller kontraktmæssig bruger, samt for byggeri, ombygninger og renoveringer, der støttes af kommunen via reglerne om byfornyelse og støttet byggeri eller via kommunale puljer, samt at "Evaluering af pjecen Miljøorienteret byfornyelse og nybyggeri" tages til efterretning som Byfornyelse Københavns afrapportering af det af Borgerrepræsentationen i august 2003 iværksatte projekt.

Der henvises til supplerende notat af 16. december 2005 fra forvaltningen vedrørende ændring af retningslinierne i "Miljø i byggeri og anlæg" (BTU 650/2005, MFU 278/2005 og ØU 544/2005) som følge af nye støjkrav m.v.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

Det forudsættes, at eventuelle udgifter forbundet med Miljø, i byggeri og anlæg holdes indenfor de økonomiske rammer, som Borgerrepræsentationen har besluttet for udvalgene. (Bygge- og Teknikudvalget og Miljø- og Forsyningsudvalget)

Torben Kastrup (F): I SF er vi glade for, at Københavns Kommune har både mange og gode krav til miljø i byggeri og anlæg. Vi synes, at denne revision af de gældende regler trækker i den rigtige retning. Derfor stemmer vi for.

Men nu er det jo også sådan, at der er andre byggeprojekter i denne kommune, som er i sin vorden, så jeg vil derfor gerne høre især fra teknik- og miljøborgmesteren, om han mener, at det, vi vedtager nu vedrørende miljø i byggeri og anlæg, også bør gælde for 5 x 5 boligprojektet.

Fordi når vi som kommune sætter et så stort skib i søen som 5 x 5 boligerne, så synes vi i SF, at det er meget relevant at få en politisk markering af, om de retningslinjer, vi nu vedtager, også bør gælde i sådan nogle projekter som 5 x 5 boliger.

Jeg er helt klar over, at alt efter, hvilke modeller der kommer i spil for de billige boliger, så kan der være forskellige regler, men derfor bliver det bare endnu mere interessant at få at vide og få en diskussion af og få politiske kommentarer på, hvordan de regler, vi bruger nu, kan bruges fremover.

Jette Gottlieb (Ø): Jeg har sådan set det samme ærinde. Jeg synes, vi skal være rigtig grundige og ambitiøse i forhold til miljørigtigt byggeri. Jeg synes ikke bare, at vi skal have det som en målsætning, men vi skal faktisk gennemføre det. Det er heller ikke helt ambitiøst nok, når vi snakker om lavenergiklasse 1 i forhold til de nye byggerier, der er tale om.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi på den ene side tager det her miljørigtige byggeri alvorligt og tænker det ind i alt, hvad der foregår af nybyggeri, men jeg synes også, at vi skal have nogle flagskibe.

Derfor vil jeg foreslå, at man kunne se kommunen gå i spidsen ved at sætte endnu mere ambitiøse retningslinjer for energieffektivitet, f.eks. i et begrænset antal byggerier som et forsøg, og dermed se, hvor meget man i virkeligheden i den sidste ende kommer til at spare ved det.

Så jeg vil gerne have den protokolbemærkning ført ind, at vi ønsker kravene til miljørigtigt byggeri ambitiøse, og derfor vil vi i løbet af foråret gerne i Miljø- og Teknikudvalget drøfte, hvordan man kan skærpe kravene til byggeriers energiklasse. Vi vil gerne sikre, at kommunen kan gå foran på forsøgsbasis i enkelte byggerier, så man kan teste, hvordan det kommer til at virke.

Anette Holst Christensen (A): Til det sidste, som Jette Gottlieb var inde på, så ligger det jo sådan set, at i det øjeblik man vælger lavenergiklasse 2, så vil man se på de effekter, der er, og vurdere det ud fra det. Og så er det jo sådan set meningen, at man vil justere energiindsatsen på det. Så man kan sige, det ligger jo allerede i det, der er indstillet, at man selvfølgelig vil forbedre indsatsen og også meget gerne vil øge energibesparelserne og i det hele taget det miljørigtige byggeri.

Winnie Berndtson (U): Sagen her har jo passeret et årsskifte, som gør, at det var nogle andre udvalg, der behandlede sagen, end dem, der nu er nedsat.

Da vi havde denne sag til behandling, drøftede vi indgående muligheden for at stille de her energikrav og hvilke energiklasser vi skulle vælge.

Så derfor skal jeg bede om, at vi i aften får en afstemning om det, som Miljø- og Forsyningsudvalget rent faktisk besluttede den 28. november, nemlig at vi anvender lavenergiklasse 1.

Jeg vil faktisk godt sige, at når det med hensyn til energiforbrug betyder så enormt meget, hvad man gør den dag, man bygger, så er det, fordi det her jo er bygninger og huse, som står rigtig, rigtig længe. Der er selvfølgelig nogle omkostninger forbundet med at gøre noget ekstra den dag, man bygger, men omkostningerne ved at skulle reparere på det bagefter er langt, langt større. Derfor er der me-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

get fornuft i at gøre det rigtigt den dag, man bygger. For at illustrere, hvad det betyder, kan jeg fortælle, at for bare 30.000 kr. på 100 m² kan man halvere energiforbruget.

Det siger vi med denne indstilling nej til at gøre. Vores ambitioner rækker ikke længere til, end at vi må bruge 9.000 kr. mere, og så skærer vi 25 pct. af. Jeg synes, det er uambitiøst for byggeri, der måske skal stå i 100 år eller mere, hvem ved, specielt når man ved, og det er også nævnt i indstillingen, at der faktisk er projekter rundt omkring i denne by, som er langt mere ambitiøse, og som bruger kendte, almindelige metoder til at opføre byggeri, som faktisk godt kan leve op til de 50 pct.

Så derfor vil jeg gerne bede om, at man får sat det "at" til afstemning, fordi det står jo inde i indstillingen som det 3. punkt, så jeg ved ikke, hvordan man teknisk gør det, men det er det, der står under Miljø- og Forsyningsudvalgets beslutning af 28. november, "at kravet til energiforbrug i nybyggeri fastlægges som bygningsreglementets standard for lavenergiklasse 1."

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Vi modtager et ændringsforslag heroppe.

Borgmester **Klaus Bondam**: Jeg vil sige til Torben Kastrup fra SF, at nu er det ikke de billige boliger, vi skal diskutere i dag. Det er på dagsordenen i Borgerrepræsentationen den 9. marts. Vi har i Teknik- og Miljøudvalget haft foreløbig to grundige drøftelser af det, og vi skal have endnu en drøftelse den 8. marts, hvor vi får afklaret en lang række af de her spørgsmål, som der er for os alle sammen på det her pionerfelt.

Det er jo helt rigtigt også, som Torben Kastrup siger, at vi kan stille forskellige krav i forskellige sammenhænge. Eftersom fonden for billige boliger i København er at se som en privat byherre, så er det naturligvis kun en dialog og en påvirkning, som vi kan forsøge for at få dem til at lave miljørigtigt byggeri.

Men man kan jo se på de seneste måneders debat, at debatten om billige boliger i København jo i høj grad har været med til at påvirke markedet og skabe en forståelse for de her ting.

Jeg er da sikker på, at det også vil lykkes på dette område at skabe en forståelse for, at det er afgørende for byens udvikling og for byens fremtid, at vi altså har miljø i byggeri.

Men alt det får vi jo rig lejlighed til at diskutere både i Teknik- og Miljøudvalget den 8. marts og her i Borgerrepræsentationen dagen efter.

Til det, som Winnie Berndtson siger, så vil jeg blot gøre opmærksom på, hvad hun højst sandsynligt er klar over, at hvis vi skulle benytte os af lavenergiklasse 1, så blev vi altså også nødt til at anerkende, at merinvesteringen vil blive tre gange større, og der lader altså ikke lige nu til at være politisk vilje til at foretage den slags prioriteringer.

Man må også sige, at lavenergiklasse 2 og de krav, vi altså stiller nu, ligger 25 pct. under bygningsreglementet. Så det er sådan set ikke så tosset endda, at vi går foran, når det handler om at opfylde bygningsreglementets krav, som lader til at blive gældende fra 2010. Så der er vi altså ret langt fremme i skoene.

Anette Holst Christensen (A): Det er jo en sag, som før min tid også er kørt lidt frem og tilbage. Men grunden til, at der ikke er tilslutning til lavenergiklasse 1, er jo ikke, at der ikke er fornuft i det. Det er mere, fordi vi lever i virkelighedens verden og er nødt til at tage tingene gradvis. Det er simpelt hen en skærpelse af de energikrav, der er meget vanskelige at gennemføre inden for de beløb, der er. Det er jo den virkelighed, vi lever i.

Så er meningen jo, at vi på lang sigt selvfølgelig vil forbedre de miljøkrav og de energikrav, vi kan stille til bygningerne. Men især inden for det almene byggeri så er vi nødt til at forholde os til, at det også skal kunne løbe rundt i en samfundsøkonomi og ikke kun i vores ønsker.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 23. februar 2006**

Winnie Berndtson (U): Det er ikke for at være hverken snerpet, ked af det eller noget som helst andet, fordi man må anerkende, at Københavns Kommune faktisk er i front, også når det gælder miljørigtigt byggeri, i forhold til andre kommuner. Men vi har en miljøpolitik, som gør, at det skal vi saftsussemig også være, hvis vi skal leve op til den.

Så det er jo ikke, fordi der sådan set er noget galt i, at man vedtager det, der står om energiklasse 2, som kommer, men som vi bare vedtager skal gælde i Københavns Kommune, før den kommer. Der er faktisk ikke tale om, at vi i forhold til ambitionsniveauet er fremme i skoene, men vi er fremme i skoene i forhold til tidspunktet, vi indfører den. For lavenergiklasse 2 kommer, det er annonceret, det kommer med det næste bygningsreglement. Der er bare tale om, at vi faktisk indfører det fra den 1. januar 2006.

Man kan jo også se af indstillingen, at der også både med 25 pct.s reduktion og 50 pct.s reduktion i EU-systemet er begyndt at blive annonceret årstal for, hvornår man begynder at stille de krav fra EU-systemet, og det er altså ikke i år 2050 eller langt derudaf. Der er vi faktisk i 2010, 2015, som er rigtig tæt på, hvis vi også skal kunne nå at gøre os nogle erfaringer med rent faktisk at kunne lave det her byggeri. Tænk, hvis man forestiller sig, at man i EU-systemet i 2015 stiller kravet om 50 pct.s reduktion. Der er ikke ret lang tid til at øve sig.

Jette Gottlieb (Ø): Jeg var rigtig glad for Anette Holst Christensens indlæg, fordi det gjorde mig klart, at Socialdemokraterne meget gerne vil diskutere videre perspektiver i yderligere energispare- og energieffektivitet.

Derfor kunne jeg godt lide at vide, og jeg vil gerne spørge direkte: Er det muligt, vi kunne få sådan en diskussion i Teknik- og Miljøudvalget om at indføre f.eks. som forsøg i nogle enkeltbyggerier, at man prøver at køre en lavenergieffektivitetsklasse 1, så man kunne vurdere forskellen og værdien, udbyttet af, at man laver klasse 1 i stedet for klasse 2, om vi kunne tage sådan en diskussion med henblik på at prøve at få nogle forsøg i gang i nogle byggerier?

Jeg vil i den forbindelse nævne, at hvis der nu kommer gang i nogle 5 x 5 boliger, så kunne man godt forestille sig, at det var nogle af de steder, det indgik.

Der vil jeg så til Klaus Bondam sige, at på grunde, der sælges af Københavns Kommune, kan man jo godt stille betingelser til byggeriet. Selv om man sælger til en selvstændig og frigjort fond, kan man jo godt have nogle betingelser forbundet med det, i det øjeblik det er Københavns Kommunes grunde, man sælger.

Så det er afgjort muligt. Spørgsmålet er, om der er vilje til, at vi diskuterer sådan nogle tiltag i udvalget. Det vil jeg da meget gerne høre, om der er.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Klaus Bondam:** Det er der i høj grad vilje til, og det står Jette Gottlieb helt frit for at stille det som et medlemsforslag, og det kan jeg sådan set sagtens forestille mig, at Det Radikale Venstre også vil stille.

Anette Holst Christensen (A): Jamen vi er også åbne for at diskutere det. Det der er vores holdning det er selvfølgelig, at det skal eksistere i den virkelige verden, men hvis der er fornuft i et forslag, som vi kan inkorporere med et fremtidsigte, energispare-, miljørigtigt, altså hvorfor i alverden skulle vi ikke gøre det, hvis det er muligt inden for de rammer? Det vil vi da gerne diskutere der, hvor det er relevant.

Winnie Berndtson (U): Så vil jeg godt trække mit forslag, for så er der ikke nogen grund til at blive uvenner, hvis der er så står velvillighed i forhold til, at det her udelukkende handler om at få de konkrete eksempler på banen, så man kan se, at det rent faktisk kan lade sig gøre, og at vi i Teknik- og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

Miljøudvalget kan have den drøftelse af, hvordan vi ligesom kommer videre med nogle erfaringer omkring det her med lavenergiklasse 1 eller noget endnu bedre. Jeg kender et par byer rundt omkring i verden, hvor man kan se noget.

Så synes jeg da, at vi i al fordragelighed i dag skal sige, at vores ambitionsniveau er faktisk, at vi tager klasse 2 før alle de andre, og så vender vi tilbage med noget helt konkret i forhold til, hvordan vi så implementerer energiklasse 1.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (Ø): Det var en kort bemærkning, der vedrører det med, hvad der eksisterer i den virkelige verden. En af de ting, der eksisterer i den virkelige verden, er, at energiudgifterne og dermed boligudgifterne for lejerne bagefter vil blive meget væsentligt lavere. Det er da værd at tage med, hvis man ønsker en lav husleje.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg forstod det sådan, at det ændringsforslag, som Winnie Berndtson tidligere stillede, er trukket tilbage.

Der er en protokolbemærkning fra Enhedslisten.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Enhedslisten afgav følgende protokolbemærkning:

”Enhedslisten ønsker at kravene til miljørigtigt byggeri skal være ambitiøse. Derfor vil Enhedslisten i løbet af foråret gerne drøfte i Teknik- og Miljøudvalget, hvorledes krav til byggeriers miljøklasse kan skærpes, og om kommunen evt. kunne gå foran med at sætte mere ambitiøse retningslinier for energieffektivitet, f.eks. lavenergiklasse 1 ved et begrænset antal byggerier som forsøg.”

=====

11) BR 131/06. Retningslinier for miljørigtigt byggeri og tilhørende anlæg i Dogme 2000 kommunerne

Indstilling om, at Dogmeretningslinierne tiltrædes, dog med forbehold over for krav til støj indtil konsekvenserne er belyst, at nybyggeri skal opfylde Bygningsreglementets standard for lavenergiklasse 2, såfremt dette er tiltrådt i forbindelse med behandlingen af indstillingen om Miljø i byggeri og anlæg, samt at Københavns Kommune meddeler Dogmesamarbejdet, at Københavns Kommune betragter Dogmeretningslinierne som opfyldt i *Miljø i byggeri og anlæg*.

Der henvises til beslutningen truffet i Teknik- og Miljøudvalget i sagen om Miljø i byggeri og anlæg. (Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

12) BR 110/06. Vejnavnenævnet

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen vælger borgmesteren for Teknik- og Miljøforvaltningen og yderligere tre medlemmer til Vejnavnenævnet for perioden 1. januar 2006-31. december 2009. (Teknik- og Miljøforvaltningen)

Som medlem valgtes:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

Bent Christensen

Det bemærkes, at borgmesteren for Teknik- og Miljøforvaltningen er født formand.

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage de manglende navne.

Efterfølgende er følgende navne modtaget:

Peter Schlüter (C)

Christian Kirkeby

=====

13) BR 123/06. Udpegning af medlemmer til bestyrelserne i de fem Agenda 21-centre

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen for en toårig periode udpeger et medlem til hver af fondsbestyrelserne i fonden Agenda 21 center Valby, fonden Agenda 21 center Vesterbro, fonden Agenda 21 center Bispebjerg, fonden Agenda 21 center Sundbyøster og fonden for Agenda 21 center Indre Nørrebro.

(Teknik- og Miljøforvaltningen)

Sagen blev udsat ved mødets start.

=====

14) BR 122/06. Valg af medlemmer og suppleanter til bestyrelserne for 20 ungdomsboliginstitutioner

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen for indeværende valgperiode direkte udpeger to bestyrelsesmedlemmer og suppleanter for disse til de i sagsbeskrivelsen nævnte 20 ungdomsboliginstitutioner med hjemsted i Københavns Kommune, samt at udpegning af bestyrelsesmedlemmer indstillet af henholdsvis uddannelsesinstitutionernes ledelse og beboerne på de enkelte ungdomsboliginstitutioner – som hidtil – foretages administrativt.

(Teknik- og Miljøforvaltningen)

Sagen blev udsat ved mødets start.

=====

15) BR 78/06. Udpegning af medlemmer til Dialogforum på Psykiatriområdet samt justering af vedtægterne for Dialogforum

Indstilling om, at der udpeges 4 medlemmer fra Socialudvalget og 2 embedsmænd fra Socialforvaltningen til Dialogforum på Psykiatriområdet, at der udpeges 2 medlemmer fra Sundheds- og Omsorgsudvalget og 1 embedsmand fra Sundheds- og Omsorgsforvaltningen til Dialogforum på Psykiatriområdet, at BR tager til efterretning, at bestyrelsen for H:S med forbehold for BR's tiltrædelse af nærværende indstilling er anmodet om at udpege 2 medlemmer til Dialogforum på Psykiatriområdet (H:S Bestyrelsen har udpeget Carl Christian Ebbesen (O) og Rikke Lauritzen (Ø)), at H:S anmodes om at udpege to embedsmænd til Dialogforum på Psykiatriområdet, samt at forslag til justerede vedtægter for Dialogforum på Psykiatriområdet i Københavns Kommune godkendes.

(Socialforvaltningen)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 23. februar 2006**

Som medlemmer af Socialudvalget valgtes:**Mikkel Warming (Ø)****Morten Westergaard (A)****Peter Schlüter (C)****Margrethe Wivel (B)****Følgende embedsmænd fra Socialforvaltningen valgtes:****Sven Bjerre****Anders Kirchhoff****Som medlemmer af Sundheds- og Omsorgsudvalget valgtes:****(mangler)****(mangler)****Følgende embedsmand fra Sundhedsforvaltningen valgtes:****Dorte Dahl****Overborgmesteren modtog bemyndigelse til at modtage de manglende navne.****Indstillingens 3.-5. "at"-punkt blev taget til efterretning og godkendt uden afstemning.****Efterfølgende er følgende navn modtaget:****Camilla Burgwald (F) (medlem af Sundheds- og Omsorgsudvalget)**

16) BR 137/06. Revurdering af budget 2006

Indstilling om, at Københavns Kommune ikke revurderer budget 2006, da kommunen har overholdt sin aftale med regeringen, samt at overborgmesteren svarer Finansministeren og Indenrigs- og sundhedsministeren, jf. vedlagte udkast til svarbrev.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

17) BR 119/06. Politik for Københavns Kommunes involvering i international nødhjælp

Indstilling om, at politik for Københavns Kommunes involvering i international nødhjælp godkendes. (Økonomiudvalget)

Per Bregengaard (Ø): Forslaget, sådan som det foreligger, er et udmærket forslag, og Enhedslisten kan fuldt ud tilslutte sig det.

Jeg vil dog så med de bemærkninger, der er knyttet til forslaget, lufte en anden ting, nemlig hvordan Københavns Kommune kan indgå i projekter i forbindelse med den tredje verden. Forslaget var oppe på den her tid sidste år, og man kunne overveje at tage det frem igen.

Det er jo ikke så firkantet det omkring at indgå samarbejdsrelationer f.eks. med kommuner i den tredje verden. Københavns Kommune er part i det, der hedder Baltic Cities, og jeg ved, at Baltic Cities

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

har haft et udviklingssamarbejde omkring kommunerne omkring Victoriasøen imellem Uganda, Kenya og Tanzania.

Københavns Kommune har også været inde. F.eks. var der i sin tid et Ung i arbejde-projekt ude på Glasvej i Nordvest, som renoverede værktøj til forskellige projekter.

Så jeg synes godt, at vi, når vi vedtager det her, også kunne have i baghovedet, at der er noget, der hedder forebyggelse af katastrofer, der er noget, der hedder samarbejdet med tredjeverdenskommuner. Men det kan vi altid vende tilbage til.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

18) BR 117/06. Indstilling til Økonomiudvalget (ØU) om igangsættelse af Vagtplan (VP) udbud
 Indstilling om, at projektet vedrørende udbud af Vagtplan gennemføres som anført i sagsbeskrivelsen, at Økonomiudvalget i september forelægges en indstilling omkring valg af leverandør, når resultatet af udbuddet foreligger. Indstillingen vil indeholde en håndtering af de økonomiske konsekvenser som følge af udbuddet og den efterfølgende drift, at udgifterne til projektet på 5,38 mio. kr. i 2006 til 2007 samt de efterfølgende driftsudgifter finansieres via betalingsmodellen for Lønssystemet, og tilbagebetales i forbindelse med opkrævningen for lønanvisningen til udvalgene for 2007 og frem, samt at der til opstart af projektet i 2006 gives en tillægsbevilling på 3,89 mio. kr. (2006 p/1) til Økonomiudvalgets bevilling. Økonomiforvaltningen drift (funktion 6.51.1) med dækning på Økonomiudvalgets bevilling, finansposter (funktion 08.05.5 - kassen). Pengene tilbageføres til kassen i perioden 2007 – 2012i forbindelse med udvalgenes betaling for forvaltningernes anvendelse af lønssystemet.
 (Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

19) BR 111/06. Køb
 Indstilling, om, **at** kommunen erhverver ejendommen matr.nr. 167-h Udenbys Klædebo Kvarter, København, beliggende Nannasgade 6, 2200 København N, af Foreningen Socialt Boligbyggeri, Afd. 61, til grønt område for en kontant købesum på 4,6 mill. kr., **at** der gives tillægsbevilling på 4,6 mill. kr. til Økonomiudvalget bevillingsområde Salg af rettigheder m.v., funktion 0.05.3, Salg af rettigheder m.m. i 2006, og **at** kasse-mæssig dækning sker ved mersalg i 2006 på 4,6 mill. kr. bevillingsområde Salg af rettigheder m.v., funktion 0.05.3, Salg af rettigheder m.m., og **at** mellemfinansieringen sker ved træk på Økonomiudvalget, kassen funktion 8.05.5 i 2006.
 (Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

20) BR 104/06. Udpegning af et medlem til bestyrelsen for det kommende Trafikselskab Sjælland

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen udpeger et medlem til bestyrelsen for det kommende Trafikselskab Sjælland.

(Økonomiforvaltningen)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 23. februar 2006**

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage det manglende navn.

=====

21) BR 105/06. Indstilling af medlemmer til Bestyrelsen for Københavns Havn A/S

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen indstiller to medlemmer af hver sit køn til bestyrelsen for Københavns Havn A/S.
(Økonomiforvaltningen)

Som medlem valgtes:

Anne Vang (A)
(mangler)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage det manglende navn.

Efterfølgende er følgende navn modtaget:

Sven Milthers

=====

22) BR 109/06. Indstilling af medlemmer til bestyrelsen for Det kommunale Momsfond

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen indstiller et medlem og en stedfortræder til bestyrelsen for Det kommunale Momsfond.
(Økonomiforvaltningen)

Som medlem valgtes:

Jesper Christensen (A)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage det manglende navn på en stedfortræder.

=====

23) BR 108/06. Udpegning af suppleanter for medlemmerne af bestyrelsen for Amager Strandpark I/S

Indstilling om, at Københavns Kommune udpeger 4 suppleanter for medlemmerne af bestyrelsen for Amager Strandpark I/S.
(Økonomiforvaltningen)

Som suppleanter valgtes:

Anders Thomsen
John Macfarlane
(mangler)
(mangler)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage de manglende navne.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

24) BR 116/06. Endelig prioritering af vedligeholdelsesbudget 2006 for Københavns Ejendomes Ejendomsportefølje

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen udmønter budgettet til vedligeholdelse for 2006 i overensstemmelse med rapporten "Endelig prioritering af vedligeholdelsesbudget 2006 – Københavns Kommune - Københavns Ejendomes Ejendomsportefølje", samt at der indenfor det udmøntede budget gives betingede driftsbevillinger til de større sammenhængende vedligeholdelsesarbejder, hvor udgiften overstiger 2 mio.kr. – for tekniske installationer over 4 mio.kr. jf. de i bilag 2 nævnte projekter. Der henvises til vedlagte notat fra Kultur- og Fritidsforvaltningen, hvori der gøres rede for anvendelsen af de 50 mio. afsat med budgetforliget for 2006 til vedligeholdelse af skoler, institutioner mv. (Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Jeg skal gøre opmærksom på, at det er meget, meget få medlemmer, der sidder på deres pladser.

=====

25) BR 112/06. Indstilling om medlemsforslag om Københavnerbegivenheder

Indstilling om, at forslag til markering og prioritering af vigtige og historiske og kulturelle begivenheder godkendes, dog således at begivenheden "Industrikulturens år i København" prioriteres som nr. 1, og at begivenheden "200 året for Københavns Bombardement" prioriteres som nr. 2, samt at finansieringen af forslagene henvises til budgetforhandlingerne for 2007. (Kultur- og Fritidsudvalget)

Katrina Feilberg (B): Det er jo sådan, at det her medlemsforslag omkring historiske og kulturelle mærkesager i København, hvor Københavns Kommune skal søsætte og finansiere de her forskellige mærkesager, som der er lagt op til, finder vi sådan set grundlæggende ret sympatisk. Vi kan godt støtte den her ide om, at københavnere får nogle fælles mærkesager, som både kan binde os sammen og give os noget mere viden omkring vores fælles historie, men også vores forskellige historie.

Men som forslaget foreligger lige nu, finder vi det ret problematisk af flere grunde. For det første rummer forslaget enormt mange tiltag til forskellige mærkedage, som stritter på mange måder i mange forskellige retninger. At man f.eks. skulle komme tilbage og gense sin gamle folkeskole og sløjdlokalet er sådan set meget sympatisk, men at begivenheden skal være tilbagevendende og initieres af Borgerrepræsentationen, er måske lige at skyde over målet.

På samme måde gælder det forslaget, som det ligger lige nu, at man skulle komme og høre et foredrag i forbindelse med kvindernes kampdag af vores overborgmester, Ritt Bjerregaard. Det er måske også at skyde over målet, at det er noget, Borgerrepræsentationen skal initiere.

Mange af projekterne og markeringen kunne i lige så høj grad søsættes af foreninger og institutioner, og så kunne Borgerrepræsentationen støtte dem ad den vej.

For det andet afspejler de her præsenterede forslag ikke i særlig stort omfang den by, som vi bor i. Vi mener, at der mangler en bedre repræsentation af Københavns befolkning med anden etnisk baggrund.

For det tredje, hvad angår den her prioritering af 200-året for Københavns bombardement, så er det jo en kendt sag, at Borgerrepræsentationen, og som man også kan læse i indstillingen, at et tidlige-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

re forslag, som er blevet fremsat om markeringen af den her 200-års-dag, ikke blev imødekommet af Borgerrepræsentationen i den forrige periode.

De Radikale er sådan set grundlæggende imod, at man fejrer krig, men vi vil godt være med til at markere den her dag, hvis der vel at mærke trækkes paralleller, og det sættes ind i den kontekst, som vi lever i i dag, at der rent faktisk findes mennesker i den her by, som er flygtet fra bombardementer og krig.

Det Radikale Venstre vil godt være med til at søsætte og støtte nogle få og gennemtænkte historiske og kulturelle mærkedage, men vi kan ikke være med til at skyde med spredehagl, som det ligger lige nu. Derfor vil vi stemme nej til forslaget i dets nuværende form.

Louise Frevert (O): Som udgangspunkt synes jeg da, det er smadderhamrende ærgerligt, at et meget kulturrettet parti som De Radikale ikke vil stemme for dette forslag. Jeg husker da godt hin aften i Borgerrepræsentationen, da Dansk Folkeparti stillede dette forslag, hvor vi faktisk kom med et forslag om en hel del mærkesager, men det var der ikke grobund for.

I virkeligheden kan man så sige, at det er jo ligegyldigt, hvem der er ophavsmand, bare der kommer et resultat ud af det. Det var også en af grundene til, at vi sagde, det forslag, der så kom i stand her, ville vi gerne stemme for. Det var sammen med Enhedslisten, hvor vi faktisk etablerede dette samarbejde på tværs af partierne, fordi vi mente, at der skulle være nogle mærkedage.

Der har været et forslag i udvalget om en prioriteret rækkefølge. Der må jeg nok sige, at den her prioriterede rækkefølge, man har valgt, det er måske ikke lige vores kop te, men til gengæld så synes jeg nok, at det ville være i modstrid med de gode intentioner, hvis vi stemte imod det. Så det æder vi rent ud sagt, som det er.

Men nu har jeg ikke undladt sige, hvordan Ritt Bjerregaard har sneget sig ind i den her foredragsrække, det må jeg nok sige, det kan jeg godt blive lidt mistænksom over. Men det er så en anden snak. Nu har jeg i hvert fald pointeret til referatet, at det synes jeg måske er lige i overkanten.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at jeg synes, der er nogle gode tiltag, eksempelvis her hvor jeg nævnte Ritt Bjerregaard med kvindernes kampdag, at jeg håber da også, at man må kunne få nogle initiativer, hvor man får indvandrerkvinderne igennem info mere på banen under de vilkår, de lever, sådan så at man kan få indvandrerkvinderne mere i fokus, så de kan komme ud på arbejdsmarkedet og få noget uddannelse. Vi er altså ikke særlig gode stadig væk i Københavns Kommune til at varetage deres tarv.

Med hensyn til det her med 200-året for Københavns bombardement, det kan man også diskutere, men vi har altså vedtaget at ville støtte hele projektet.

Så alt i alt med de her bemærkninger, jeg er kommet med, støtter Dansk Folkeparti forslaget.

Jens Kjær Christensen (Ø): Til de ganske få tilstedeværende i salen så vil jeg dog, for at folk ikke skal falde helt i søvn, godt give lidt underholdning. Der er nemlig flere her i salen, som ikke er klar over, hvad det var, Dansk Folkeparti foreslog tilbage i oktober, altså eksempler på, hvad det var, der skulle fejres.

Må jeg få lov at nævne: H.C. Ørsted dør i København, man kunne fejre hans ånd på Eksperimentariet. Maleren Christian Købke fødes i København; det kunne fejres på Den Hirschsprungske Samling. Så dør Liva Weel, og det kunne fejres i Teatermuseet i Hofteatret osv. osv.

Der var en vis kritik af, at det ikke var et særlig gennearbejdet forslag, og derfor endte det i Kultur- og Fritidsudvalget, hvor forvaltningen så har prøvet at støve hjernen af for at finde frem til nogle forslag. Det eneste forslag, som har været fremsat for over 2 år siden, det var Enhedslistens forslag om en markering i 2007 af det første bombardement, det første terrorbombardement af en by i verdenshistorien.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

De Radikale har igennem hele perioden båret af Klaus Bondam haft denne fejløpfattelse, at man skulle fejre et bombardement. Sikke noget sludder. Man må gå hen og læse sagerne, og vi har sagt det til De Radikale igennem altså nu mere end 2 år, og de forstår det stadig væk ikke. Hvis vi var i Enhedslisten på så skæv afgrundens vej, så ville det nemt være sådan, at alle museerne i København mente, det var en fremragende ide, og Napoleonselskabet i Danmark ikke at glemme dem.

Så altså det handlede om både at få og lave det historiske spor, hvorfor ser København ud, som det gør i dag. Vi har napoleonskrigene selvfølgelig sammenhængende der. Man kunne benytte anledningen til at udarbejde undervisningsmateriale i forhold til folkeskoler.

Man kunne lave udstillinger her i byen, og det var institutionerne indstillet på og klar til. Vi kunne være formidlere, for vi fører ikke udenrigspolitik, men vi kunne formidlere af, hvad der var interesse for at lave international konference her om, hvordan handler vi politisk med henblik på at forhindre, at folk bliver terroriseret. Kan man forestille sig noget mere aktuelt?

Og så kommer De Radikale og siger, at vi vil fejre, at København fik en knallert ned i hovedet. Det har vi ikke på noget som helst tidspunkt sagt. At De Radikale ikke har forstået det, det forstår jeg ikke.

Jeg ved, at Jens Kramer Mikkelsen, og det kan Mona Heiberg bekræfte, for hun var nemlig også enig i forslaget i sin tid, var så begejstret for ideen. Det eneste var, at han var misundelig over, at han ikke selv havde fået den. Desværre forlod han forsamlingen, og dermed fik denne sag jo ikke gode ben at gå på, og så blev den stemt ned, og det var kun SF, der støttede den i sidste instans.

Den står der stadig væk, og nu vil jeg så afslutte. Vi vil gerne støtte det her. Det er tyndpjasket det meste af det, bortset fra den med bombardementet, og den er tyndpjasket, fordi der ikke er mange penge i den mere.

Men altså vi vedtager ikke noget med penge i. Det her er et lille katalog, der ligger, og det kan man gribe, hvis man har lyst til det, de, der laver budget eller bruger af pengene i udvalgene. Der er intet andet.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Må jeg igen henstille og anmode gruppeformændene om, at man beder nogle af gruppemedlemmerne om at komme ind. Vi er faktisk ikke halvdelen af forsamlingen til stede i salen. Så bare blot en opfordring igen til, at vi er i hvert fald halvdelen i denne sal.

Bjarne Fey (F): Det er flere gange pinligt for mig. For det første er jeg gruppeformand, og jeg har ikke engang halvdelen af min egen gruppe, men desuden er det Frank Hedegaard, der er ordfører på sagen, og han er her heller ikke. Men jeg kan jo altid sige noget.

SF vil undlade at stemme i denne sag, ligesom man gjorde i – eller jeg vil sige, vi har fritstillet vores medlemmer faktisk, endnu mere, vi har fritstillet vores medlemmer.

Men vi synes faktisk, det er lidt pjattet det her. Ikke fordi forslagene er pjattede, det er gode forslag, der har været seriøse folk bag det, der har beskrevet det nydeligt. Vi står stadig væk sådan, at vi synes f.eks., industrikulturens år i København er en god ting. Vi synes også, at 200-året for Københavns bombardement er en rigtig, rigtig god ting at markere. Vi synes faktisk, det er en hel unik begivenhed, der burde markeres.

Men jeg tror, der går lidt, hvad kan man kalde det, hvad f..... – ja det er også lige meget, hvad vi kalder det. Men der står her, at det er en prioriteret rækkefølge. Man kan diskutere, om det er prioriteret inden for de to overordnede temaer, for det ene er det, man kalder tilbagevendende begivenheder, det andet er unikke begivenheder. Så i bund og grund er det eneste, Jens Kjær beder om i det her, at flytte de unikke begivenheder op før de tilbagevendende begivenheder. Det er det, der egentlig er pointen i det her. Men i virkeligheden udspandt der sig en stor diskussion om alt muligt andet i det her forløb.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

Sagt på en anden måde: Der er ikke nogen af de ting, vi vil gå imod fra SF's side, men på den anden side så ved vi også godt, at det er op til budgetforhandlingerne at prioritere, og der ved vi også, det er der, hvor hjertet falder. Derfor tror jeg ikke, at den prioriteringsliste, der er her, kommer til at gælde, når man sidder og diskuterer budget 2007. Jeg tror, man vil pege en eller to ting eller et temafelt ud, og så propper man pengene i det her. Det kunne være unikke eller tilbagevendende begivenheder, der får en pulje penge. Det kunne være, man vælger en ting ud, men det er, hvem der er med i budgetforhandlingsgrunden til slut.

Derfor er det lidt omsonst, og jeg synes bare, man skulle have taget det papir til efterretning og sagt, det er et godt inspirationspapir til budgetforhandlingerne 2007.

Derfor vil jeg anbefale, at SF-gruppen undlader, ikke fordi vi er modstandere, ikke fordi vi er specielt for, men fordi vi tror, det er lidt ligegyldigt, hvad man stemmer i denne sag.

Katrina Feilberg (B): Jamen jeg vil da godt lige understrege én ting igen til Dansk Folkeparti, men også til Jens Kjær, at selvfølgelig støtter De Radikale kulturbegivenheder og historiske kulturbe-
givenheder. Som jeg også sagde i min første tale, jamen så vil vi gerne være med til at markere nogle mærkedage i København.

Problemet var bare, at den måde, som forslaget ligger på nu, det var også det, som Bjarne Fey sagde, jamen så er der skudt med spredehagl til en hel masse forslag, som måske er spørgsmålet om, det er, om det er Københavns Kommune, der skal søsætte de her projekter, eller om det skal foregå nedefra, hvor det måske er nogle foreninger, som sætter det i gang, og så kan vi støtte det ad den vej.

I forhold til, om vi skal fejre bombardementet, så sagde jeg også, jamen De Radikale er ikke læn-
gere imod, at vi fejrer 200-året for Københavns bombardement. Jeg vil ikke gå ind i en længere dis-
kussion, som jeg ved, der har været i den tidligere Borgerrepræsentation, men grunden til, at vi ikke
kan støtte det, som det står i den nuværende indstilling, det er simpelt hen, at der mangler konteksten,
der mangler den nutidige kontekst for bombardementet. Der står ikke noget om, jamen hvad vi kan
bruge det til i dag, hvad er det for nogle paralleller, vi kan trække til det samfund, vi lever i i dag, at vi
rent faktisk har mennesker i dette land, som kommer fra steder, hvor de har oplevet bombardement?

Så det er sådan set bare det, vi vil med det, at hvis vi skal fejre den her 200 års dag, jamen så skal
der være den nutidige kontekst i indstillingen.

Så vil jeg bare lige korrigere, at Det Radikale Venstre ikke stemmer imod, men vi undlader at
stemme ligesom SF.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg forstår godt, hvad Katrina Feilberg siger, men der ligger jo fak-
tisk et udviklet materiale af Københavns Bymuseum, som var baggrunden for sagsbehandlingen her
sidste år. Det er meget præcist og meget udspecificeret og endte i øvrigt i et beløb i den mest udfolde-
de udgave på 10 mio. kr. Det var meget nutidigt, og det var meget let at forstå. Materialet forefindes
altså.

Man kan sige, at de penge, der i denne forbindelse er afsat som det lille trut i haglbøssen, det kan
man ikke få meget for. Derfor kan ambitionerne omkring det ikke være særlig store, hvis det er det ni-
veau. Vi håber selvfølgelig ærlig talt selv, at budgetforhandlingerne dog kunne puste lidt mere liv i
den sag.

Indstillingen blev godkendt med 38 stemmer imod 0. 13 undlod.

For stemte: A, C, O, U, V, X, Y og Ø.

Følgende undlod at stemme: B og F.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

26) BR 134/06. IOC kongres i København

Indstilling om, at Kultur- og Fritidsborgmesteren bemyndiges til at afslutte forhandlinger med de andre involverede danske parter og IOC om at få den 121. Internationale Olympiske Komites (IOC) Session til København i 2009.

Det forudsættes, at der tilføres Kultur- og Fritidsudvalgets budget 2 mio. kr. i 2009 til dækning af kommunens andel af udgifterne til afholdelse af arrangementet.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

27) BR 133/06. Fastsættelse af procentsats til projektstyring af anlægsprojekter i Københavns Ejendomme

Indstilling om, at administrationsbidraget til Københavns Ejendommers projektstyring ved nye anlægsprojekter fastsættes til 1,5 pct. af den samlede anlægsbevilling.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

28) BR 124/06. Musikudvalget for Københavns Kommune

Indstilling om, at der blandt Kultur- og Fritidsudvalgets medlemmer vælger 3 medlemmer og 3 suppleanter for disse til Musikudvalget for Københavns Kommune for perioden 1. januar 2006 til 31. december 2009, samt at der efter indstilling fra repræsentantskabets musikorganisationer og publikum udpeger de i sagsbeskrivelsen (litra c-g) anførte medlemmer og suppleanter til Musikudvalget for Københavns Kommune for perioden 1. januar 2006 til 31. december 2009.

(Kultur- og Fritidsforvaltningen)

Martin Hirsch (V): Meget kort. Tidligere eller faktisk inden starten af mødet tog vi to punkter af dagsordenen, det var punkt 12 og 13 i forbindelse med udpegning af nogle medlemmer. Det er to sager, der bliver behandlet i Valgudvalget, var vi enige om i gruppeformandskredsen, og det vil jeg simpelt hen foreslå, at den her også bliver, altså at det bliver henvist til Valgudvalget, så vi kan få nærmere drøftet, hvordan udpegninger fremover skal foregå. Det er en sund øvelse, det er godt for os at få nogle klare retningslinjer. Som sagt foreslår jeg sagen henvist til Valgudvalget.

Venstre stillede forslag om henvisning til valgudvalget.

Forslaget blev godkendt med 38 stemmer imod 13.

For stemte: A, B, C, O, U, V, X og Y.

Imod stemte: F og Ø.

=====

29) BR 121/06. Centerrådet for Københavns Voksenuddannelsescenter, KVUC

Indstilling om, at der udpeges to medlemmer til Centerrådet ved Københavns Voksenuddannelsescenter og to personlige stedfortrædere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

(Børne- og Ungdomsforvaltningen)

Som medlemmer valgtes:

Lars Rasmussen (A)

Kasper Johansen (B)

Som suppleanter valgtes:

Tina Bostrup (B)

(mangler)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage det manglende navn.

=====

30) BR 120/06. Laborantskolen

Indstilling om, at der udpeges et medlem til bestyrelsen for Laborantskolen.

(Børne- og Ungdomsforvaltningen)

Som medlem valgtes:

Hans Hindsberg.

=====

31) BR 127/06. Medlemsforslag om, at det vedtages at afholde en dag under overskriften 'Tolerance, dialog og ytringsfrihed' fredag den 31. marts

(Stillet af Khaled Mustapha, Rikke Lauritzen, Jette Gottlieb, Mikkel Warming, Jens Kjær Christensen og Per Bregengaard (alle Ø), Klaus Bondam, Tina Bostrup, Katrina Feilberg, Kasper Johansen, Manu Sareen, Monica Thon og Margrethe Wivel (alle B), Torben Kastrup, Camilla Burgwald, Bjarne Fey, Signe Goldmann, Frank Hedegaard, Bo Asmus Kjeldgaard og Ninna Thomsen (alle F) og Finn Rudzky (U)):

Det foreslås,

at Borgerrepræsentationen vedtager at afholde en dag under overskriften 'Tolerance, dialog og ytringsfrihed' fredag den 31. marts, som har til hensigt at vise vejen for fredelig sameksistens og fuld ytringsfrihed for alle københavnere uanset etnicitet og religiøsitet.

at der afsættes en pulje på 2 millioner kroner fra Økonomiudvalgets bevilling "fælles anlægspuljer", funktion 6.51.3 (Puljen til uforudsete udgifter).

at arrangementerne koordineres af Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen med inddragelse af Integrationsrådet og andre relevante forvaltninger så som Børne- og Ungdomsforvaltningen og Kultur- og Fritidsforvaltningen

at dagen indeholder aktiviteter i kommunale institutioner for børn og unge, såsom daginstitutioner, fritidsinstitutioner, skoler, gymnasier og VUC, og disse institutioner opfordres til at søge penge til aktiviteter fra puljen.

at andre institutioner for unge, såsom tekniske skoler og handelsskoler forsøges inddraget, og at disse institutioner opfordres til at søge penge til aktiviteter fra puljen.

at Kulturhuse, biblioteker, kommunale arbejdspladser og det offentlige rum ligeledes inddrages til musik-, teaterforestillinger, debatmøder m.v., og disse institutioner opfordres til at søge penge til aktiviteter fra puljen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

at private foreninger og bevægelser inddrages aktivt i dagen og opfordres til at søge penge til aktiviteter fra puljen.

at synlighed i det offentlige rum prioriteres. Bl.a. med "tolerance, dialog og ytringsfrihed" bannere fra alle kommunale bygninger og et afsluttende kulturarrangement på Rådhuspladsen fra om eftermiddagen til sent på aftenen. Arrangementet kan indeholde dansk folkemusik og folkemusik fra andre lande, anden musik og indslag fra kunstnere og kulturpersonligheder. Arrangementet planlægges og udføres i samarbejde med bl.a. Integrationsrådet.

at Børne- og Ungdomsforvaltningen og Kultur- og Fritidsforvaltningen hurtigst muligt skriver til de relevante institutioner og foreninger og fortæller dem om dagen og mulighederne for at søge penge, samt at Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen hurtigst muligt sætter et website op, der informerer om dagen og muligheden for at søge fra puljen.

at dagen efterfølgende evalueres med henblik på, at beslutte om det skal være en årligt tilbagevendende begivenhed.

Khaled Mustapha (Ø): Det var bare heldigt, jeg kom først.

Enhedslisten har taget initiativ til at stille forslag om en dialogdag, fordi vi mener faktisk, det er utrolig væsentligt i en tid med krisen omkring tegningerne af Muhammed i Jyllands-Posten og de konsekvenser, det har haft internationalt og også nationalt.

På baggrund af det har vi selvfølgelig også haft kontakt til de øvrige partier, og vi har sammen med SF og De Radikale stillet dette forslag.

Jeg synes, det er vigtigt i denne sammenhæng at understrege, at det er ikke så meget for, at vi skal have en debat eller stor diskussion om selve sagen og hvad der sker udenrigspolitisk. Det er mere for, at de kan se, hvad vi gør her i København for at markere, at København faktisk er en mangfoldig by. I København bor der forskellige folk med forskellig etnisk baggrund, med forskellig religiøs baggrund, og der skal være plads til alle. Det er der også i dagligdagen, og det mærker man også på eksempelvis Nørrebro, i Valby, på Amager. Lige meget hvor man går i København, så kan man føle den her sammenhæng i byen.

Der er det væsentligt også at sige, jamen vi som københavnere må holde sammen, på trods af at der sker nogle ting rundt omkring i verden, hvor folk kan være uenige på grund af religiøsitet eller på grund af politik osv., men at vi kan stå sammen.

Det, der er vigtigt i dag, er faktisk, at alle partier stemmer for vores forslag, således at vi kan sende et klart signal til alle københavnere om, at vi som politikere står sammen om, at vi ikke ønsker, at folk skal opleve diskrimination på grund af deres etnicitet, på grund af deres religiøsitet. Vi ønsker, at vi skal stå sammen.

Det er en sympatisk måde at afholde denne dag. Det har også været formålet, at dagen også skulle omhandle, at den skal ud i institutionerne, altså daginstitutioner, skoler, og det skal også bredes ud til det offentlige rum, således at alle københavnere kan føle, at fredag den 31. marts kan være sådan en fælles dialogdag, hvor alle hører om det.

Ud fra diskussionen i dag må vi diskutere lidt om, hvor stort det skal være. Men vi er i hvert fald glade for, at der er flere af partierne, der har været henover i forhold til dette forslag.

Jan Andreasen (A): Socialdemokraterne synes også, det er en god ide med en dialogdag, og vi støtter også forslaget om, at både tolerance og ytringsfrihed skal på dagsordenen. Vi synes, at det oprindelige forslag, som Khaled Mustapha omtalte, er for stort og for vidtrækkende. Vi kunne godt tænke os, at det blev knap så bombastisk.

Vores holdning i Socialdemokratiet er, at et af de lyspunkter, der har været i den offentlige debat her i de sidste par uger, altså en offentlig debat, der ellers, synes vi, har været i tussmørke, det er, at man vil kunne konstatere, at der trods alt er en stille dialog rundt omkring på skoler, gymnasier, tekni-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

ske skoler osv. osv., en dialog som står i grel modsætning til den meget bombastiske retorik, man ser fra flere sider i den offentlige debat.

Derfor lægger vi vægt på, at det er selve dialogensiden, der skal styrkes, og vi lægger vægt på, at det skal foregå på skolerne, det skal være en integreret del af skolerne, og her tænker jeg såmænd også på gymnasierne. Vi vil meget gerne have, at det især bliver fokuseret på folkeskolerne, det er også det, det ligger i vores forslag.

Vi synes, det er vigtigt, at det skal være en del af den hverdag, der er derude nu, og vi har også indtryk af, at langt de fleste skoler og institutioner har været ret gode til at tackle den her problematik, og så synes vi ikke, vi skal komme med et stort og bombastisk initiativ, som jeg omtalte lige før. Vi mener, at man så vidt muligt skal sørge for at integrere det her i dagligdagen.

Der kan jeg ikke lade være med at tænke på nogle af de reaktioner, jeg har fået fra forskellige skolefolk de senere dage, når man har talt om det her. Skolefolk får meget nemt sved på panden, fordi de har demokratidage, og de har FN-dage. Og lige for øjeblikket slås man med at få en 8. marts, kvindernes kampdag, på benene, tema på tema på tema. Samtidig så står vi jo alle sammen og snakker om, at fagligheden skal styrkes i folkeskolen.

Vi synes, det her er en god ide, men vi synes også, at det skal understreges, at det skal indgå som en del af skolernes hverdag.

Det, der i virkeligheden batter rigtig meget på længere sigt, det er jo, hvis vi vender blikket mod 180-dages-planen, de temaer, vi får op at stå i marts, hvor det er integrationen, der er på dagsordenen, og i april, hvor det er skolen, der er på dagsordenen. Det er i virkeligheden det, der skal rykke, sådan at folk kommer tættere på hinanden, og sådan at den her dialog bliver en del af hverdagen.

I øvrigt er vi meget glade for, at SF har meddelt, at de er medforlagsstillere til det, vi har udarbejdet.

Manu Sareen (B): Det er sympatisk det her, synes jeg, og ikke kun fordi Det Radikale Venstre selv har været med til at stille forslaget. Men fordi det igen viser, at vi står sammen her i salen, når det virkelig gælder. Det samme gjorde sig gældende med tsunamien, jordskælvet i Pakistan og nu omkring den her Muhammedkonflikt, hvor der simpelt hen er behov for sammenhold.

Det er ikke, fordi man sådan umiddelbart kan sammenligne de forskellige konflikter på nogen som helst måde, der er selvfølgelig stor forskel. Men der er bestemt grund til at holde tungen lige i munden, uagtet hvad man end måtte mene omkring denne sag og om tegningerne. Det er vigtigt, at vi specielt i denne periode viser, at københavnere, uanset om verden brænder flag omkring os, og uanset hvad den ene gruppe mener om den anden, ikke ønsker et splittet København. Vi kan være uenige, og vi kan være uenige om mange ting, men vi bruger dialogen som det fornemste værktøj.

Problemet er desværre, at der allerede nu er eksempler på splittelse mellem nogle københavnere, ligesom der i vores by desværre er eksempler på, at der er folk, der råber og håner hinanden på baggrund af denne konflikt. Det er meget, meget ærgerligt og trist og tragisk, synes jeg.

Det er ikke nogen hemmelighed, at vi på mange måder allerede har en voldsomt polariseret by nogle steder, hvor kontakten mellem minoritet og majoritet i mange tilfælde kan ligge på et meget, meget lille sted.

Man kan frygte, at den her konflikt vil øge den polarisering, og det vil selvfølgelig på alle måder være utrolig uheldigt. Den her tolerancedag vil sende et signal omkring, at vi kan være uenige, men alligevel være i stue sammen med hinanden, og det er utrolig vigtigt, at vi er med til at sende det her signal, synes jeg, og det Radikale Venstre selvfølgelig også.

Det er også utrolig vigtigt, at vi på de forskellige uddannelsessteder får styrket dialogen, da der desværre også er kommet eksempler på konflikter på de her steder. Der er eksempler på konflikter mellem elever, som bunder i den Muhammedsag. Jeg var selv ude på en handelsskole i går, det var heldigvis ikke i København, hvor minoritets elever og majoritets elever simpelt hen var gået i flæsket

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

på hinanden, for at sige det rent ud, på baggrund af de her tegninger, fordi konflikten simpelt hen har været optrappet igennem længere tid. Det er selvfølgelig dybt uheldigt, og det er også noget, som denne dag kan være med til at forhindre og spole filmen tilbage.

Så alt i alt synes Det Radikale Venstre, at det her er et forslag, vi selvfølgelig kan være stolte af. Jeg er utrolig glad for, at vi står sammen de fleste af os.

Ninna Thomsen (F): Tolerance, dialog og ytringsfrihed det er svære ting at være imod. Her i dag står vi faktisk i den største udenrigspolitiske krise i 65 år, og det skal vi som københavnere også forholde os til. Det skal vi, fordi vi er politikere i Danmarks hovedstad, fordi vi lever i København, en by med mange forskellige nationaliteter, etniciteter og religioner.

Fordi vi også er mennesker, der hver dag møder mangfoldigheden på gaden, i butikkerne, i børnehaven, i skolerne og på arbejdspladsen.

Dette forslag er et forsøg på at handle, et forsøg på at vise byens indbyggere og den ganske verden, at i København kan vi mangfoldigheden og dialogen.

Mange skoleklasser har allerede haft emnet oppe, mange københavnere taler med venner og kolleger om sagen. Ikke desto mindre synes vi, der er behov for en fælles handling. Jeg håber, at rigtig mange skoler vil bruge dialogdagen til diskussion, til happenings, til forældrearrangementer. Jeg håber, at mine børns daginstitution vil invitere os forældre på kaffe og kage.

Aktiviteterne må gerne være små, og de må gerne være store, og de må gerne være forskellige udtryk, i mening og i ambitionsniveau. Det vigtigste for os i SF det er, at vi bruger dagen til at vise sammenholdet, fordi det er med til at give os styrke som by.

På samme måde håber vi også i SF, at byens partier, organisationer og græsrodder vil bruge dagen, arrangere aftendebatarrangementer, fyraftensmøder, koncerter og lign. For kommunens ansatte gør det jo ikke alene, det har vi, os der sidder her i dag, også et stort ansvar for.

Sidst men ikke mindst vil jeg gerne opfordre børn- og ungeforvaltningen til også at tænke i fælles københavnerbegivenheder på dagen, så dagen kan få et fælles udtryk, fordi netop det fælles udtryk også er vigtigt for sådan en dag som i dag, om det er orange tolerancesløjfer, stearinlys i vinduerne eller fællessang på byens torve, fordi det fælles er med til at give dagen en god afslutning. Nok poesi.

Til beløbets størrelse vil jeg godt sige, at det for SF har været væsentligt at finde opbakning af flertal for forslaget, 2 mio. Det var måske lige i overkanten, og derfor er vi glade for, at der kan samles flertal for de 500.000 kr.

Majbritt Mamsen (C): Vi er glade for, at Socialdemokratiet har stillet et ændringsforslag, som går på, at der er en halv million, der skal bruges på det her tiltag. Vi mener, at det er vigtigt med dialog og tolerance, vi tror nu på, at skolerne i forvejen og i daginstitutionerne i forvejen taler om det og er dybt involveret.

Det, vi er bekymrede for, er, om skolerne ikke tænker: Hvad blander politikerne sig nu i det for, vi gør det jo allerede? Vi synes, 2 mio. kr. er mange penge at bruge på det, fordi det er jo nogle ting, vi i hverdagen gør allerede.

Jeg er også stærkt bekymret for den udvikling, der er lige nu, men jeg tror ikke, det hjælper bare at sige, at så poster vi flere og flere penge i det, fordi så får vi nok dialogen. Det er hver især både nydanskere og danskere, der skal være tolerante og i dialog og være ytringsfrie over for hinanden.

Så vi vælger at støtte dette forslag på grund af, at det er en halv million, Socialdemokratiet nu foreslår.

Louise Frevert (O): Som udgangspunkt er det her jo et ganske udmærket forslag. Til gengæld så mener vi ikke, at det er bredt nok. Vi mener ikke, at det er nok kun at tage etniske minoriteter og reli-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

giøse grupper ind i denne sammenhæng. Fordi hvis man virkelig vil noget her i Borgerrepræsentationen, hvis man virkelig vil sende et godt signal, når det drejer sig om sameksistens, når det drejer sig om tolerance, dialog og ytringsfrihed, kære venner, så skal det dreje sig om alle minoritetsgrupper; så kan det ikke nytte noget, at vi som Borgerrepræsentation og partier udelukker visse grupper, eksempelvis homoseksuelle og handicappede.

Jeg mener, at hvis vi taler om etniske minoriteter, som er med inde i denne sammenhæng – ja, Jan Andreasen, det er ikke det, vi taler om, nu skal du ikke sidde og ryste, undskyld, nu skal hr. Andreasen ikke sidde og ryste på hovedet af det her, men lad mig nu argumentere færdigt.

I sidste uge var der to unge mænd, der blev hængt i Teheran, fordi de var homoseksuelle, og hvis man ikke siger, at det er ting, der hænger sammen, som også faktisk står og banker på døren her i København og her i Danmark, så er det, fordi man ikke har set konsekvensen af, hvad der sker ude i verden. Det er netop grunden til, at jeg synes, det er utrolig væsentligt, at vi også tager de grupper med ind, at vi ikke begynder at udelukke den ene gruppe frem for den anden gruppe i denne sammenhæng.

Vi er fuldstændig enige i, at vi skal have en ordentlig tone, vi skal have en ordentlig dialog, men jeg tror ikke, at vi kan gøre det, uden at vi tager alle grupperne med i denne sammenhæng. Det vil være et rigtig, rigtig dårligt signal for omverdenen, hvis man kun tager det som udgangspunkt som sagt, at det skal være de religiøse grupper, og det skal være de etniske minoriteter, netop fordi at de etniske minoriteter har en gruppe, altså homoseksuelle, som faktisk har meget dårlige kår.

Hvis man kender noget til situationen i København, så ved man også, at Forbundet af 1948 gør et kolossalt stykke arbejde for, at de homoseksuelle, som er af en anden etnisk oprindelse, får den hjælp, som de har brug for, netop fordi det er en gruppe, som har det vældig, vældig vanskeligt. Derfor vil jeg se det som en fatal ting, at man begynder at udelukke den ene gruppe frem for den anden.

Derfor så mener jeg, at det ændringsforslag, som jeg nu vil komme med om lidt, vil være noget, som alle kan støtte, og også for at blive ligesom i tråden med Ninna Thomsens ord, at her må vi stå sammen, her må det være noget, vi alle sammen kan bakke op om. Men jeg skal så komme tilbage til, hvad ændringsforslaget er lige om lidt.

Til gengæld vil jeg sige, at hvis man virkelig skal lave det realistisk, hvis man skal gøre det, så det er plausibelt for alle, så er det altså kun en måned til den dato, som er foreslået her i skrivelsen af 31. marts, hvad kan man nå, selv om det er en enkelt dag. Med alt det, der er oplistet i alle de her "at"-er, vil jeg synes, det vil være urealistisk, at man kan nå det inden for den tidshorisont, som forslagsstillerne har stillet her i forslaget. Derfor lyder vores ændringsforslag således:

"Såfremt Borgerrepræsentationen ønsker en dag, hvor tolerance, dialog og ytringsfrihed bliver tilstrækkelig synlig, skal alle minoritetsgrupper med og ikke kun etniske og religiøse grupper i København.

DF ønsker, at forslaget skal indeholde etniske og religiøse grupper samt handicappede og homoseksuelle samt ligestilling for at tilgodese samtlige minoritetsgrupper i København. Ellers vil dagen ikke have den ønskede effekt.

For at arbejdet kan forberedes bedst muligt, skal dagen udskydes til 1., måske bare september, jeg vil ikke hænge mig op på at sige 1. september, men bare til september, samt at sagen henvises til BIF, altså Beskæftigelses- og Integrationsudvalget."

Wallait Khan (U): Jeg vil starte med at sige noget om Dansk Folkepartis ændringsforslag, det kan man ikke lade være med.

Hvis Dansk Folkeparti og Louise Frevert vil fremme forståelsen for en eller anden minoritetsgruppe, f.eks. homoseksuelle eller nogle andre grupper, kan ingen forhindre dem i det, de er hjerteligt velkomne til at komme med et selvstændigt forslag, i stedet for at komme med ændringsforslag her.

Fordi i dag drejer det sig om en meget, meget uheldig situation, en uheldig sag, som startede med tåbelighed af Jyllands-Posten og dårlig håndtering af regeringen. Og så er der en hel masse andre

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

kræfter, som vi har set i hele verden, som har været så voldsomme mod vores flag og ambassader og alt det her, og så som har skabt problemer også herhjemme.

Jeg synes, det er meget vigtigt, og det er et godt initiativ.

Og så Socialdemokraternes forslag, ændringsforslag, jeg synes, det er meget, meget fint. Jeg synes, vi alle sammen skal støtte det forslag, og vi skal være glad for, at der er folk i samfundet, som tager initiativ, selv om de sidder her i kommunen, og de kan også sige det ligesom mange andre, som vi hører nu, at hvorfor skal det være indvandrere, hvorfor skal det være denne sag.

Jeg synes, det er meget, meget vigtigt, at vi prøver at stå sammen, og vi skal støtte ytringsfriheden, men samtidig er der også behov for at sende et signal om ytringsfriheden, som vi ønsker og elsker. Det gælder ikke kun Jyllands-Posten, det gælder også imamer, det gælder også minoriteter.

Vi skal være tolerante over for hinanden, og så derfor synes jeg, at det beskedne beløb på 500.000 kr. kan spille en meget stor rolle.

Jeg ved lige ved at glemme mit ændringsforslag, at det skal være en pulje, hvor indvandrere og andre interesseorganisationer kan søge om støtte til at holde en eller anden demonstration og sammenhold eller støtte ytringsfriheden og støtte forsoningstøner faktisk for at fremme forsoningstøner.

Men lige nu gælder det, at vi står sammen omkring dette forslag, fordi hvis vi bryder os om alle mulige forslag, som Dansk Folkeparti, og jeg kommer også med et eller andet ændringsforslag, så vil vi ikke være i stand til at stå sammen, så vil vi bare diskutere og diskutere for diskussionens skyld, og det hjælper jo ingenting faktisk.

Så derfor synes jeg, at vi skal samle os omkring Socialdemokraternes ændringsforslag, og det er et godt forslag. Jeg er sikker på, at vi kan få meget ud af det her.

Martin Hirsch (V): Der er jo foregået meget i kulisserne for at få dette forslag frem også, og ikke mindst det forslag, der så er kommet som et ændringsforslag fra Socialdemokratiet. Men det byder situationen vel også i øjeblikket, det vi ser internationalt og også inden for vores egne små rækker i Danmark, der er sket mange ting her i den senere tid, bestemt ikke til det gode.

Men det kræver så også tilsyneladende, at vi begynder at forholde os til nogle af de virkelige problemer, som gælder i vores samfund. Så derfor vil jeg gerne have lov til fra talerstolen også at sige, at det her handler ikke bare om nogle Muhammedtegninger, det drejer sig om noget ganske grundlæggende måde, hvordan vi fungerer på med de forskelligheder, som vores samfund er repræsenteret af, de forskelligheder af grupper, indstillinger, tilkendegivelser, og hvad ved jeg, alle mulige former for nuancer, det som vi alle sammen i Danmark som danske, udlændinge, etniske grupper bidrager til i det danske samfund.

Jeg vil gerne også her fra talerstolen sige, at det, som Louise Frevert fra Dansk Folkeparti bringer frem, at der er nogle problemstillinger omkring den minoritetsgruppe, det støtter vi i Venstre. Vi støtter, at vi nu tager fat i det her, lejligheden byder sig, der er sket noget i vores samfund med nogle tegninger og andre ting, men det skal ikke være dagsordenen for det, vi arbejder med nu, det skal være dagsordenen, at vi nu arbejder med, at man respekterer hinanden, forskellige grupperinger, religiøs indstilling og andre former for livsstilsindstillinger, man har, alle former for grupper skal respekteres, høres og med under en bred vifte her.

Så vi støtter varmt Socialdemokratiets ønske om, at ændringsforslaget skal vedtages i aften, som det er lagt frem, og vi støtter også Dansk Folkepartis ændringsforslag eller tillægsforslag til den samlede pakke.

Så må vi håbe, at der kommer noget rigtig godt ud af det her, så det ikke bare bliver en diskussion mellem etniske danskere – jeg bryder mig ikke om ordet, men det bliver jo brugt – og så nogle muslimske borgere i vores samfund. Det kræver meget, meget mere og meget mere dybdegående, at vi tager det her og får det behandlet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

Winnie Berndtson (U): Jeg kan også godt støtte det socialdemokratiske ændringsforslag, hvis jeg ellers har forstået det, for jeg har ikke set det, men at det handler om 500.000, og det handler om, at man retter det her fokus imod, at der på skolerne skal foregå dialog omkring dette emne.

Så kan jeg også godt tilslutte mig ændringsforslaget fra Dansk Folkeparti. Hvis man skal diskutere tolerance, ytringsfrihed, dialog mellem forskellige grupper, så tror jeg, det er meget vigtigt, at man ikke tager udgangspunkt i at lave grupperne. Det er jo lige præcis det, man gør ved at sige, vi skal diskutere tolerance osv. mellem nogle bestemte grupper, nemlig dem der er forskellige etnisk, og dem der er forskellige religiøse. Jeg tror, det er meget vigtigt, at man ude i de enkelte klasselokaler får mulighed for at tage det, der er det naturlige, rigtige udgangspunkt i lige præcis den klasse.

Det kan lige så godt være, at Peter ikke har en far og en mor, men har to mødre, Mette og Marianne, eller hvad det nu kan være. Hvis det er det, der i den klasse er det gode udgangspunkt, så synes jeg, det er det, man skal tage, at det er der, hvor man kan møde børnene i noget, der er relevant for deres hverdag, man skal tage det.

Så jeg synes ikke kun, at tolerance, dialog og ytringsfrihed handler om, at vi alle sammen skal forstå hinandens religion, og vi alle sammen skal forstå hinanden på tværs af etniske kulturer. Det her handler også om det enkelte menneskes ret til f.eks. at sige fra, det handler også om retten til at være uenig.

Der er nogle i det her samfund i øjeblikket, som jeg ikke har lyst til at være særlig tolerant overfor, og det er dem, der bevidst arbejder på at ødelægge de værdier, vi har skabt i dette samfund, dem har jeg ikke lyst til at være forstående overfor, dem har jeg ikke lyst til at være tolerant i forhold til, dem har jeg lyst til at benytte min ytringsfrihed til at tage afstand fra det, de laver.

Det er også det, ytringsfrihed handler om, det er, at man har lov til at sige, at der er nogle, der gør noget, man ikke bryder sig om. Det handler ikke om, at vi alle sammen skal være en stor forbrødring, og vi forstår hinanden hele tiden.

Jeg har kun én bekymring, og det er, så vidt jeg har forstået, så holder man fast ved, at det skal foregå på en bestemt dag. Jeg beder bare om, at hvis man på skoler, og det kan jo meget vel være, fordi vi er så tæt på den 31. marts, har tænkt at gøre, at man ikke kan lave det den 31. marts, fordi man rent faktisk har planlagt nogle andre ting, at man godt kan være en del af dette arrangement, selv om man så må gøre det på et andet tidspunkt. Der er jo ingen grund til, at nogle skoler skal være udelukket fra at få del i de her midler, fordi de måske tilfældigvis har et andet arrangement på skolen den 31. marts.

Khaled Mustapha (Ø): Vi har stillet dette forslag, fordi vi ønsker fred, og vi ønsker sameksistens, og vi ønsker stor og bred politisk opbakning herfra også i samarbejde med de andre partier. Fokus har hele tiden været, at det skal være en dialog mellem alle grupperne i København.

Jeg kan godt forstå, at der er nogle, der tænker, hvilke grupper der ikke er kommet med osv., altså for os handler det bare om også med det ændringsforslag, som Socialdemokraterne faktisk er kommet med, som vi også vil bakke op omkring, netop fordi vi gerne vil have et bredt flertal for denne dialogdag.

Den handler ikke så meget om seksualitet, det er ikke det, det drejer sig om. Det drejer sig om, at der er en sag, der er en krise, en international krise, som påvirker det indenrigspolitiske, som påvirker alle københavnere, uanset hvilken etnicitet eller seksualitet, de har, men det har bare konsekvenser, at folk har svært ved at have med hinanden at gøre.

Derfor sender vi et signal om, at nu skal vi have dialog, og med det ændringsforslag, som Socialdemokraterne er kommet med, der fokuserer den på skolen, altså skolen i takt med den økonomi, man lægger for dagen. Det vil vi synes er fint, o.k., det er det, vi kan blive enige om, og så sender vi et signal om, at vi skal have denne dialogdag.

Altså det er det, det drejer sig om. Jo, selvfølgelig er der nogle andre konflikter osv., det må man så tage på et andet tidspunkt og så sige, hvordan kan vi så arbejde med det på et senere tidspunkt. Men

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

vi tager ansvar i forhold til det her forslag og det ændringsforslag, som Socialdemokraterne er kommet med, dem stemmer vi for, og så må vi på et andet tidspunkt sige, hvad skal vi ellers gøre af andre initiativer, som kan forstærke sammenholdet i København og skabe dialog i København mellem alle grupper. Det er det, det drejer sig om.

Jan Andreasen (A): Da jeg kan forstå, at ikke alle har modtaget vores ændringsforslag, så vil jeg lige læse ændringerne op ganske kort. De lyder som følger:

"2. "at"-punkt udgår og erstattes med: "At der gives en tillægsbevilling på 500.000 kr. til Børne- og Ungdomsudvalgets bevilling Administration, funktion 6.51.1, i 2006 med dækning på Økonomiudvalgets bevilling Fælles anlægspuljer, funktion 6.51.3 (Puljen til uforudsete udgifter) i 2006.""

"3. "at"-punkt udgår og erstattes med: "Børne- og ungdomsforvaltningen er ansvarlig for at afholde dagen med inddragelse af Integrationsrådet.""

"4. "at"-punkt udgår og erstattes med: "At dagen indeholder aktiviteter i kommunale skoler.""

"5.-10. "at"-punkter udvalghenvises til Børne- og Ungdomsudvalget med henblik på en nærmere vurdering af forslagernes egnethed til at indgå i tolerance-, dialog- og ytringsfrihedsdagen. Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen yder faglig bistand hertil.""

Det er ændringerne.

Så vil jeg sige til det, der blev sagt heroppefra, og det er især til Louise Frevert, at jeg har meget sympati for også at inddrage andre minoritetsgrupper, det synes jeg er en rigtig god ide. Men jeg synes, i dette tilfælde skal vi bevare fokus på det, der er udgangspunktet. Altså udgangspunktet er de konfrontationer og alt det postyr, der er kommet op at stå her i den sidste måneds tid. Jeg vil sige, vi er meget åbne over for at tematisere de problemer, andre minoritetsgrupper har, men vi synes ikke, de skal ind i denne sammenhæng.

Manu Sareen (B): Jeg er faktisk fuldstændig enig med Louise Frevert, fordi det er fuldstændig korrekt, at der er andre minoriteter, der bliver overfaldet og har problemer og bliver diskrimineret. Det er fuldstændig korrekt, at homoseksuelle uanset etnicitet bliver diskrimineret i vores by, og det er et problem.

Jeg ved ikke så meget omkring handicappede, men jeg ved, at der er bydele i denne by, hvor f.eks. jøder bliver frarådet at gå ind, og det er et problem. Det er også noget, som vi er nødsaget til at gøre noget ved, det er der ingen tvivl om.

Men tiden er også knap, og den her konflikt bunder i desværre de her Muhammedtegninger fra Jyllands-Posten, og hvis vi skal arbejde lidt hurtigt for at afværge nogle af de ting, som jeg talte om tidligere, nogle af de konflikter, som vi kender til fra de forskellige skoler, så er vi nødsaget til at arbejde lidt hurtigt.

Men der er ingen tvivl om, at der også i de her forslag kan inkorporeres de ting, som Dansk Folkeparti faktisk har talt om, omkring homoseksuelle, omkring jøder, omkring – det har de ikke gjort, det er så mig, der gør det – omkring handicappede osv. Fordi hvis vi skal til at udvide det, så vil det kræve faktisk, at det ikke kun er Integrationsrådet, vi har med, det er faktisk også Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske, det er Dansk Handicapforbund, hedder det måske. Det er ikke kun integrationsforvaltningen, det er også Socialudvalget og socialforvaltningen, der er nødsaget til at blive inddraget.

Jeg vil meget, meget gerne lægge billet ind på at få en dag, hvor vi også belyser alle de andre problemstillinger, det kan jeg love, det er helt klart noget, Det Radikale Venstre vil, naturligvis vil vi det, men vi vil gerne skille tingene ad, og vi vil gerne holde fast i, uagtet hvor sympatisk vi end synes, Dansk Folkepartis ændringsforslag er, at holde fast i Socialdemokraternes ændringsforslag til Enhedslistens oprindelige forslag.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 23. februar 2006**

Louise Frevert (O): Jeg vil da kvittere for den sympatiske tilkendegivelse, men det er jo ligesom ikke nok, hr. Manu Sareen, der skal ligesom handling bag ordene. Jeg har virkelig, virkelig vanskeligt ved at se, hvordan man skal kunne adskille de her ting, specielt når det handler om tolerance. Det er et af de ord, som står i det oplæg, der er kommet til samtlige medlemmer, at det drejer sig om tolerance.

Hvordan i alverden skal man så kunne skille de her ting ad, det kan jeg faktisk ikke forstå. Det er da modsatrettet signalgivning til omgivelserne, samtidig med at vi taler om ytringsfrihed. Jamen hvad med de homoseksuelle, der ikke kan ytre sig heller ikke i andre lande, de kommer hertil som flygtninge, det er da et problem, hvis man begynder at adskille tingene på denne måde. Det tror jeg også godt, hr. Manu Sareen ved.

(Kort bemærkning).

Manu Sareen (B): Igen er det fuldstændig korrekt, hvad vi hører fra Dansk Folkeparti. Men som jeg også prøvede at pointere tidligere, er tidsparameteret utrolig vigtigt for os. Tidsparameteret gør, at jeg for det første ikke tror på, at vi kan nå at lave en dag, hvor vi får alle de her minoritetsgrupper med.

Og så synes jeg også, det er utrolig vigtigt, at vi på baggrund af denne konflikt tager fat på tingene og de konflikter, der har udløst de forskellige steder. Derfor er det vigtigt for os at skille de to ting.

Dansk Folkeparti efterlyser handling, men vi kan sætte os ned lige bagefter og lave et forslag til en handleplan til et nyt forslag omkring, hvordan vi får belyst det her og får sat det på dagsordenen til september, kom vi selv med, og det vil være udmærket for os.

Vi anerkender, at der er et problem. Og jeg synes, det vil være befriende, hvis vi går ind faktisk og sætter ord på og begynder at italesætte det, ingen tvivl om det.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (O): Jeg vil bare i al stilfærdighed spørge om, hvad skal det kissejav til for, hvorfor det hastværk, hvorfor skal man stresses sådan her. Altså det er om en måned, der går jo ikke nogen skår af nogen ved at vente, dialogen er allerede i gang nu. Vi rykker da ikke noget ved at flytte det her et par måneder mere, det kan jeg ikke forstå. I stedet for at man faktisk er lidt realistisk og gennemarbejder tingene, så vil man have trumfet noget igennem lynhurtigt og stresser det igennem, det giver jo ikke nogen mening, hr. Manu Sareen, der er jo ikke nogen logik i det, det er kun, fordi man har lavet nogle stemmeaftaler.

Det er jeg skuffet over, men jeg tager imod invitationen og siger, vi sætter os ned, men jeg håber altså, at der er lidt konsensus og lidt fornuft i denne forsamling og vil stemme for Dansk Folkepartis forslag.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg kan se, det udvikler sig til, at man er nødt til at bede om korte bemærkninger for overhovedet at komme ind i talerrækken, så jeg giver én kort bemærkning yderligere, til Jesper Schou Hansen, og så fortsætter vi talerrækken.

Jesper Schou Hansen (V): Man er næsten nødt til at spørge Manu Sareen om hans ord og manglende handling i virkeligheden ikke handler om, at han rent faktisk godt ved, at den tolerance, som vi diskuterer, den ikke er til stede, når det gælder spørgsmål om homoseksualitet blandt muslimske indvandrere, at der i hvert fald er en stor gruppe af muslimske indvandrere, som man aldrig vil få til at bakke op om dette projekt, hvis det var, at man fik skrevet homoseksualitet ind i det. Fordi hvis det er det, der er problemet for Manu Sareen, så synes jeg bare, han skal sige det heroppe klart og erkende, at det er det problem, han kæmper med.

Ninna Thomsen (F): Nu har de homoseksuelle faktisk selv fundet ud af at lave en dag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

Som rødhåret, som venstrehåndet, som kvinde, der er det jo meget tiltalende med Dansk Folkepartis forslag. Men helt ærligt, når verden brænder, så handler det faktisk ikke om mig, det handler faktisk heller ikke om de homoseksuelle, det handler om religion, og det handler om forskelle i kultur-opfattelser, og det skal den dag også handle om.

Heidi Wang (V): Det gik ellers meget godt, stille og fredeligt indtil nu. Det kan godt være, at mange står her og siger, at alle minoriteter skal være med, men jeg er da bange for, at medmindre vi får en bevilling for rabiater kinesere, så får vi ikke de asiatiske indvandrere med.

Jeg synes, at vi har snakket meget, læst meget, set meget i fjernsynet, jeg synes, der har været så meget uro i samfundet, jeg synes, der er mange mennesker, der ønsker at fordøje den her store begivenhed lidt. Derfor mener jeg, at den frist den 31. marts er faktisk for kort.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg er glad for, at efterhånden som vi kommer lidt længere frem i debatten her, så synes jeg også, den bliver en anelse mere nuanceret, fordi vi har brug for en diskussion. Vi ved også, at der er brug for dialog, at ytringsfriheden skal prioriteres, og at tolerancen også er der i forhold til alle.

Jeg kan endda gå skridtet videre og sige, hvad kønsligestilling angår, så har vi da også brug for det. Der er da også inden for visse etniske minoritetsgrupper et stort behov for også at få ligestillingen ind som et område, der skal diskuteres.

Men det, der egentlig bringer mig på banen, er, det er sådan rent formelt, vi har lige besluttet, at vi vil have et specielt udvalg, der beskæftiger sig med netop etniciteter, integration, og hvordan vi håndterer de her ting på en måde, så det får en effekt, og sådan at vi gør det rigtigt.

Det første medlemsforslag, der så kommer på dette område, der vælger man at se fuldstændig hen over Beskæftigelses- og Integrationsudvalget, fuldstændig se hen over hovedet på det og sige, det gider man ikke, for det kan man ikke nå. Jeg synes, det er fuldstændig disrespekt for hele den plan, som vi har lagt for, hvordan tingene skal gøres.

Jeg håber og beder virkelig inderligt til, at vi nu også tager det her forslag seriøst og også tænker på, at der er en mere end bare en her og nu-situation, det her land skal fremad, og det gør det ikke ved at tage en begivenhed som nu og gå ud og markere en dag. Vi har en lang vej foran os, og det er helt afgørende for mig, at man ikke bare ignorerer, at vi rent faktisk har et Beskæftigelses- og Integrationsudvalg, som helt oplagt har til ansvar at sørge for at koordinere og sikre, at et forslag som det her bliver udmøntet.

Derfor håber og beder jeg til, at vi kan skyde den dato, så det ikke bliver den 31. marts, men at vi tager os tid til at behandle det her på en saglig og en ordentlig måde, og at vi støtter vores forslag om at udvalghenviser den til Beskæftigelses- og Integrationsudvalget med henblik på, at vi kan få den nødvendige og saglige debat på dette område.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg sagde før, jeg tog talerrækken og ikke de korte bemærkninger.

Winnie Berndtson (U): Jeg er ked af at måtte sige det til SF, til Enhedslisten, til Socialdemokraterne, jeg mener, man har fuldstændig misforstået noget, når man snakker tolerance som noget, man den ene dag kan snakke om i forhold til nogle etniske kulturelle grupper, i forhold til nogle religiøse grupper, og så kan man vente til en anden dag og snakke om, hvorvidt vi også skal være tolerante over for de homoseksuelle og handicappede.

Tolerance handler ikke om at tage stilling til gruppe for gruppe for gruppe, hvem man har lyst til at være tolerant i forhold til. Tolerance handler om en helt grundlæggende værdi, en helt grundlæggende livsforudsætning, en helt grundlæggende demokratisk rettighed, vil jeg sige i dette samfund. Det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

handler om en værdi, som man ikke kan adskille i forhold til den ene gruppe frem for den anden gruppe.

Det kan jo ikke nytte noget, at man tager den her diskussion omkring, at man skal være tolerant i forhold til nogle religiøse grupper ude i 6. A. nu, hvorefter man til efteråret beslutter, at man behøver ikke at være tolerant i forhold til de andre.

Tolerance handler om en måde at kigge på andre mennesker, og man kan ikke diskutere det segmenteret i den ene gruppe fra den anden gruppe, fordi det handler om en fuldstændig grundlæggende indgang til livet og respekt for mennesker.

Wallait Khan (U): Dansk Folkeparti har ikke travlt med at diskutere det her, og de vil ikke gøre noget, hvorfor skal man forhaste sig? Ja, jeg kan godt forstå det, fordi det gavner dem, alle de slags konflikter har altid været godt for Dansk Folkeparti.

Nu viser det sig også, at den konflikt vil gavne dem, de har fået mange nye tilhængere. Lad os håbe, de bare er midlertidige tilhængere af Dansk Folkeparti, fordi sådan er situationen lige nu. Jeg håber, de kommer til fornuft og igen bliver Socialdemokrater.

Jeg synes, at det er meget, meget vigtigt for os at forstå det og gøre det klart, at det handler om Jyllands-Postens tåbelige handling, deres tegninger, det var de tegninger, der har skabt denne konflikt, og den blev bare stor og en storkonflikt.

Som muslim i det danske samfund er jeg meget, meget ked af det, først og fremmest på grund af disse tegninger. Samtidig er jeg også meget, meget ked af, at det danske flag bliver brændt, fordi jeg er en del af det danske samfund. Jeg er meget, meget ked af, at den danske ambassade bliver brændt og alle de voldsomme reaktioner rundt omkring, det gør ondt faktisk. Og boykot det gør ondt, og samtidig bliver vi beskyldt for, at det er på grund af muslimer, det er den tredje ting.

Vi indvandrere, vi muslimer her i samfundet, vi har et problem. For det første bliver vi chikaneret og nedgjort faktisk med disse tegninger, og så bliver vi hånet, når flaget bliver brændt, og ambassader bliver brændt og alle de voldsomme reaktioner, som deler samfundet faktisk.

Så er vi under pres fra lokalsamfundet, det danske samfund, selv om vi er en del af det her samfund, de synes, at det er på grund af disse muslimer, se hvordan er deres reaktioner, de er imod os.

Jeg synes, det er meget vigtigt for os, at man skal gøre noget, jeg synes, det er et meget, meget fornuftigt initiativ, og det handler kun om den konflikt, der er på grund af tegningerne, så vi skal fokusere på den her konflikt.

Jeg er meget glad for, at nogle har taget initiativet til det, og jeg støtter forslaget, og jeg vil have, at vi alle skal stå samlet omkring det her. Og hvis man vil have det, at vi skal gøre noget omkring forståelsen om homoseksuelle eller andre grupper, så er der rigelige muligheder, de kan bare komme med deres forslag.

Når Jesper Schou Hansen kommer her og siger, muslimer har det svært med homoseksuelle, eller de er modstandere af dem, jeg ved ikke, hvor han har oplevet det. Fordi jeg har aldrig været interesseret i bare at vide det, om Jesper har noget med det at gøre. Vi har været gruppefæller, jeg har været ligeglad med ham, jeg har aldrig lagt mærke til, hvad er det for en, Jesper Schou Hansen.

Så lad være at beskyldte muslimer for, at hvad skal vi med bøsser og homoseksuelle og med lesbiske. Det er vi ikke faktisk, det er op til jer. Jeg vil ikke sige mere.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Vi er nu nået til 3. runde, og jeg tror ikke, der kan siges så meget nyt, så vi tager de sidste.

Jan Andreasen (A): Det bliver også meget kort. Altså jeg bliver nødt til at sige til Winnie Berndtson og Carl Christian Ebbesen: Prøv lige at bevare proportionerne, især til Winnie Berndtson, at vi skal manuduceres i, hvad tolerance er. Det ved vi da godt alle sammen herinde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

Det her er ikke et filosofisk institut, der skal holde et eller andet begrebsudvikling af tolerance og dialog. Nej, det der er tale om det er, at vi på baggrund af det, der er sket rundt omkring, arrangerer en dag den 31. marts. Det er også derfor, jeg må sige, nu er det nu, det er et aktuelt emne det her. Vi kan ikke skubbe det til den anden side af sommerferien, eller hvad ved jeg. Der var nogle, der snakkede om flere måneder, et halvt år. Vi bliver nødt til at tage denne sag, for det er nu, den kører.

Hvad angår inddragelse af Beskæftigelses- og Integrationsudvalget, så er jeg sikker på, der bliver masser af ting at evaluere i denne sammenhæng, så det glæder jeg mig til, Carl Christian Ebbesen.

Manu Sareen (B): Carl Christian Ebbesen har jo fuldstændig ret, når han siger, at vi har en aftale omkring, at det skal over Beskæftigelses- og Integrationsudvalget. Det har vi faktisk også vendt, men igen så er det tiden, aktualiteten, der gør, at vi har valgt at se bort fra det. Det kan man selvfølgelig synes er kedeligt, men alt andet lige så viser det lidt om, at vi ikke har tiden, som vi burde have ligesom med andre forslag.

Med hensyn til Jesper Schou Hansen omkring at jeg ikke vil have homoseksualitet på, fordi jeg frygter for min egen sikkerhed eller muslimske horder, eller hvad var det, det var, det kan vi jo altid se.

Så vil jeg lige minde Jesper Schou Hansen om, at jeg faktisk har, jeg har ikke lyst til at sige stå bag, men stået for meget af det samarbejde, der har været mellem Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske og Københavns Kommune omkring Salon Oriental, omkring LBS Ungegruppe osv. Ligesom jeg også tror, at Jesper Schou Hansen udmærket godt ved og kender til alle de utallige indlæg, jeg har haft i pressen lige præcis omkring homoseksualitet osv.

Jeg tror også godt, Jesper han ved, og det er der også mange andre, der ved, at de omkostninger, det selvfølgelig også har haft, og det bliver jeg selvfølgelig ved med at kæmpe for, det er der ingen tvivl om. Men jeg vil gerne have, at man skiller tingene lidt. Det er ikke, fordi jeg er bange eller noget som helst, det er simpelt hen på grund af, at vi gerne vil have, at denne dag handler om de konflikter, som vi har set de sidste par måneder.

Jeg tror, Ninna Thomsen fra SF sagde det meget, meget rigtigt, det handler ikke om hele verden, det handler ikke om mig, det handler om københavnere, det handler om, vi skal i dialog, det handler om, vi skal stå sammen i denne tid. Det handler ikke om så meget andet.

Khaled Mustapha (Ø): Jeg vil også meget gerne være med i det samarbejde, så vi er flere, der kan stå sammen omkring de emner, som Manu Sareen har omtalt.

Men jeg synes, altså for mig at se handler det her om fred, og det handler om kærlighed. Det handler om kærlighed til hinanden, uanset hvilken etnicitet og religiøsitet, vi har. Så enkelt er det.

Det jeg frygter mest det er, at de små børn bliver påvirket af deres forældres frustrationer eller af negative følelser omkring det, der sker, om nu de har en dansk baggrund eller om de er nydanskere. Vi har oplevet det i Jugoslavien det med etniciteten, hvordan folk kan blive meget ondskabsfulde over for hinanden, også børn og unge. Vi har oplevet det i Libanon i mange år, hvor etnicitet har fået store konsekvenser, og der begås folkedrab på grund af deres etnicitet.

Det er ikke, fordi jeg prøver at skulle lave sammenligning i forhold til Danmark, men den her dag handler om forebyggelse, at vi ikke ønsker, at de ting skal ske i København, det er meget enkelt. Vi vil gerne have, der skal være fred blandt børn og unge, og vi skal være et forbillede. Og ikke mindst så er det os som politikere her på Københavns Rådhus, der skal sende det klare signal til alle københavnere, at vi ønsker fred, og vi ønsker kærlighed uanset etnicitet og religiøsitet.

Jesper Schou Hansen (V): Jeg er rigtig glad for, at Manu Sareen har en hukommelse, der er så god, at han godt kan huske, at han i det tidligere Familie- og Arbejdsmarkedsudvalg har været med til at bevilge penge til projekter, der skulle være med til at øge tolerancen blandt indvandrere, blandt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

muslimske indvandrere, hvor man i sekteriske grupper heriblandt havde oplevet overfald på bøsser på grund af deres seksualitet alene.

Jeg tror, alle, der har lyttet til Wallait Khan på Partlink Radio ved, hvordan han i gåseøjne oplyser om Kamal Qureshi fra SF's syn på homoseksuelle. Jeg tror ikke, der er nogen voldsom grund til at udbyde det.

Men jeg tror, det var meget rigtigt, da jeg i mit første indlæg konstaterede, at Manu Sareen m.fl. ville have et voldsomt problem, hvis denne tolerance skulle udvides til også at omfatte en seksuelt orienteret tolerance, fordi så vil man få et problem med at få en bred markering blandt samfundsgrupperne i Danmark.

For der er grupper blandt visse elementer af samfundet, der ikke ønsker, at denne tolerance skal omfatte seksualitet, og sådan er det bare. Så er det bare spørgsmålet, hvordan man så får ud af at lave en halv markering, er det så i virkeligheden sandheden, man præsenterer, eller er det et skønmaleri – det er et skønmaleri.

Winnie Berndtson (U): Hvis udgangspunktet er, at man nogle gange må sætte sig selv tilbage, fordi der er andre, der har mere behov, så vil jeg sige, i forhold til den debat, der foregår i Danmark i dag, så er det ikke de etniske og religiøse grupper, der har mest brug for, at denne forsamling sætter dem på dagsordenen, det er der mange andre, der har meget mere brug for, som ikke er på dagsordenen, og som måske burde være det.

Hvis man hører efter, hvad der bliver sagt heroppefra fra de forskellige forslagsstilleres bidrag til, hvordan man skal forstå det her, så vil jeg sige, jeg følger ikke Wallait Khans udlægning om, at alle skolebørnene den 31. marts diskuterer med udgangspunkt i Muhammed-tegningerne, det gør jeg altså ikke. Jeg tror heller ikke, det var det, der var meningen med forslaget, jeg tror faktisk, meningen har været en anden.

Jan Andreasen, og det tror jeg, Jan Andreasen ville vide, hvis han havde kendt mig lidt længere og lidt bedre, jeg prøver ikke at nedgøre det her, jeg prøver ikke at ødelægge dette forslag. Jeg giver sådan set bare udtryk for, at jeg mener, det er fuldstændig forkert, hvis man tror, man kan diskutere grundlæggende livsholdninger, livssyn, menneskesyn i nogle sekteriske grupper noget den ene dag og noget den anden dag.

Jeg synes, den oplevelse, som er så stærk hos os alle sammen i øjeblikket, også hos børnene, bliver diskuteret meget. Hvis man tror, og her kan vi så godt gå tilbage til det med at sætte sig selv lidt i baggrunden, hvis man tror, at denne diskussion kun kommer på de københavnske skoler, fordi denne Borgerrepræsentation har taget denne diskussion i dag, og det her forslag er stillet, så tager man fejl. Den diskussion er der, den diskussion har været der, fordi det også er en meget stor del af børnenes hverdag og bevidsthed.

Jeg synes, det er rigtigt at give de københavnske lærere og skoler vores opbakning til, at vi også synes, det er en nødvendig diskussion at tage, og det er det, man gør ved at støtte dette forslag, det er at sige, vi synes også, det er rigtigt, vi prioriterer i den her tid, men lad det nu være op til dem at tage det bedste udgangspunkt for f.eks. at diskutere tolerance. Det, der finder sted i denne sal under denne diskussion, grænser i hvert fald nogle gange til det intolerante og til i hvert fald ikke at ville dialogen og ikke ville forståelse. Det synes jeg er utrolig ærgerligt.

Jeg tror ikke, der er nogen i denne sal, som ikke synes, det er en alvorlig situation. Jeg tror ikke, der er nogen i denne sal, som ikke synes, det også er vigtigt, at børnene forstår, hvad det er, der bliver diskuteret, og de selv får mulighed for at sætte det ind i den hverdag, de lever i. Det tror jeg, vi alle sammen synes.

Så der er ikke nogen grund til, at nogen prøver at være mere hellige end andre. Men der er god grund til, at vi tager den her diskussion i denne sal og prøver at forstå, hvad det er, vi vil. For jeg har

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 23. februar 2006**

ikke lyst til at lave plad på en så alvorlig og ulykkelig situation, som jeg ved berører ganske mange børn, fordi de forstår ikke, hvad der foregår.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Før vi går til afstemning en lille bemærkning fra Wallait Khan.

Wallait Khan (U): Super, super lille bemærkning, det er til Jesper Schou Hansen.

Jeg har aldrig været ude efter Kamal Qureshi, bare fordi han støtter bøsser og lesbiske. Jeg har bare ønsket, at han ville bare være lidt mere engageret omkring indvandrerspørgsmål, ligesom han er engageret omkring de ting. Det var bare det.

Dansk Folkeparti stillede følgende ændringsforslag:

”Såfremt Borgerrepræsentationen ønsker en dag, hvor tolerance, dialog og ytringsfrihed bliver tilstrækkeligt synligt, skal alle minoritetsgrupper med og ikke kun etniske og religiøse grupper i København.

Dansk Folkeparti ønsker, at forslaget skal indeholde etniske og religiøse grupper samt handicappede og homoseksuelle samt ligestilling for at tilgodese samtlige minoritetsgrupper i København. Ellers vil dagen ikke have den ønskede effekt.

For at arbejdet kan forberedes bedst muligt, skal dagen udskydes til september. Endvidere skal sagen henvises til Beskæftigelses- og Integrationsudvalget.”

Ændringsforslaget blev forkastet med 32 stemmer imod 12. 6 undlod.

For stemte: C, O, V og X.

Imod stemte: A, F, U, Y og Ø.

Følgende undlod at stemme: B.

Socialdemokraterne stillede følgende ændringsforslag:

”2. at-punkt udgår og erstattes med: ”At der gives en tillægsbevilling på 500.000 kr. (2006 p/l) til Børne- og Ungdomsudvalgets bevilling Administration, funktion 6.51.1, i 2006 med dækning på Økonomiudvalgets bevilling Fælles anlægspuljer, funktion 6.51.3 (Puljen til udfordsete udgifter) i 2006.”

3. at-punkt udgår og erstattes med: ”Børne- og Ungdomsforvaltningen er ansvarlig for at afholde dagen med inddragelse af Integrationsrådet.”

4. at-punkt udgår og erstattes med: ”At dagen indeholder aktiviteter i kommunale skoler”

5.-10. at-punkter udvalghenvises til Børne- og Ungdomsudvalget med henblik på en nærmere vurdering af forslagernes egnethed til at indgå i tolerance-, dialog- og ytringsfrihedsdagen. Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen yder faglig bistand hertil.”

Ændringsforslaget blev godkendt med 48 stemmer imod 1. 3 undlod.

For stemte: A, B, C, F, U, 5 medlemmer af V (Martin Geertsen, Martin Hirsch, Leslie Arentoft, Pia Allerslev og Jesper Schou Hansen), X, Y og Ø.

Imod stemte: 1 medlem af V (Heidi Wang).

Følgende undlod at stemme: O.

Dansk Folkeparti afgav følgende protokolbemærkning:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

”Dansk Folkeparti undlader at stemme for forslaget, da det ikke er gennemarbejdet og ikke vil skabe den fornødne dialog og tolerance i denne udarbejdede form.”

32) BR 128/06. Medlemsforslag om gennemførelse af forsøg med hot spots i offentligt rum

(Stillet af Martin Hirsch (V), Carl Christian Ebbesen (O), Frank Hedegaard (F), Manu Sareen (B), Majbritt Mamsen (C), Finn Rudaizky (U), Winnie Berndtson (U), Anne Vang (A), Jette Gottlieb (Ø)):
Det foreslås,

at Borgerrepræsentationen træffer en principbeslutning om, at Københavns Kommune hvis muligt gennemfører et turistrettet forsøg med gratis adgang til Internettet via hotspots på egnede steder i det offentlige rum.

at Teknik og Miljøforvaltningen pålægges at rette henvendelse til Indenrigs- og Sundhedsministeriet for at undersøge kommunens muligheder for i en forsøgsperiode at tilbyde et turistrettet tilbud om gratis adgang til Internettet via hotspots på egnede offentlige steder som f.eks. Kgs. Nytorv, Rådhuspladsen og Fælledparken.

at hvis Indenrigs- og Sundhedsministeriet vurderer, at forsøget ligger inden for den kommunale fuldmagt, pålægges Teknik og Miljøforvaltningen at udarbejde en indstilling med forslag til gennemførelse af forsøget, herunder forslag til konkret egnede steder til placering af hotspot samt forslag til finansiering. For at få forsøget i gang hurtigst bedes forslaget forelagt Borgerrepræsentationen senest den 1. maj 2006, med forventet forsøgsstart 1. juli 2006.

Martin Hirsch (V): Det er jo med fornøjelse, jeg kan stå her og sige, at et stort flertal, en samlet Borgerrepræsentation støtter et medlemsforslag omkring hotspots i offentligt rum, et forsøg med det.

Jeg tror, det er meget vigtigt med den teknologiske mulighed, vi har i København og i det hele taget i verden, at vi også markerer os yderligere i København i forhold til turister.

København er i dag kendt for at være en konferenceby, vi er kendt for også at være en by, der med stor succes bliver brugt af private turister. Så kombinationen af at styrke erhvervsturismen og privatturismen netop ved at give den her service eller i hvert fald i første omgang lave et forsøg med det, det er rigtigt signal, det er den rigtige vej at gå, det er et skridt i den udvikling, som København gerne vil være kendt for, netop brugen af teknologien, de muligheder, der ligger i den og selv stå i forreste række på dette område.

Vi udvider mulighederne for kommunen og turistorganisationerne til at oplyse besøgende om netop de muligheder, som byen giver adgang til. Man vil som turist i byen kunne logge sig ind elektronisk, få oplysninger om byen, blive beriget om, hvad der foregår i København. Det er jo rigtig, rigtig interessant, det giver simpelt hen en fantastisk mulighed at bruge Internettet og bruge det fremadrettet til en udvikling, som vi alle sammen tilsyneladende støtter med det forslag.

Forsøget giver os som sagt den mulighed at se på, hvad giver en gratis adgang via trådløst, hvad giver den af muligheder, og hvad giver den så også af erfaringer, så vi i slutningen af efteråret 2007 kan gå ind og se på resultatet af det, vi kan lave en evaluering af det og så forhåbentlig også arbejde yderligere en udvikling af forsøget til en eller anden form for en ordning.

Så jeg skal ikke sige mere andet end, at der er kommet et ønske fra økonomiforvaltningen gående på, at de netop har arbejdet med noget af det her i anden sammenhæng, at man i forslaget ændrer der, hvor der står, teknik- og miljøforvaltningen, at man ændrer det til økonomiforvaltningen, netop fordi der er ytret et ønske fra den forvaltning om at arbejde med det. Man har netop noget fokus på det.

Det kan i øvrigt også være med til at speede processen op og sikre, at forsøget kan træde i kraft forhåbentlig 1. juli, så sommerturistsæsonen kan nyde gavn af det her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

Så forslaget går i al sin enkelhed på som ændring til der, hvor der står "teknik- og miljøforvaltningen", at det ændres til "økonomiforvaltningen".

Anne Vang (A): Jeg synes, det er ganske morsomt, at vi har det her forslag lige efter, at vi har snakket om dialog, for Internet er jo et af vores fremmeste redskaber til at skabe dialog og kommunikation. Derfor er det også utrolig dejligt med en helt enig Borgerrepræsentation.

Mit eneste formål på talerstolen her er sådan set, at vi giver hinanden håndslag på, at nu har vi lavet det her rettet mod turister, fordi det var vores eneste mulighed inden for rammerne af lovgivningen, men at vi alle sammen glæder os til også at rette det mod københavnere, så helt almindelige københavnere også kan få glæde af hotspots på lang sigt.

Borgmester **Klaus Bondam:** Der er jo ikke nogen tvivl om, at vi gerne vil, at København tager det her skridt ind i cyberspace eller cybertidsalderen. Men jeg vil dog alligevel tillade mig at mane til en lille smule besindighed og faktisk stille et ændringsforslag, der henviser hele forslaget til Økonomiudvalget, fordi der ikke er kommenteret vanvittig meget, hvad angår økonomien i det her.

Der er en række byrumsting, som man med rette kunne forholde sig til, altså hvor markeringen af, hvor i byrummet der er hotspots, kan blive et politisk tema, hvor diskret skal skiltemarkeringen være i forhold til, hvor meget der skal reklameres for, at København har hotspots. Man skal også tænke på, at der skal opstilles skærme i byrummet, som offentligheden kan benytte, det fremgår heller ikke direkte af forslaget.

Man kan argumentere for, at det skal i forskellige udvalg, Teknik- og Miljøudvalget, man kan såmænd også argumentere for, at det skal i Kultur- og Fritidsudvalget, da der er et element af borgeroplysning og fritidselement. Og endelig i Økonomiudvalget i forhold til turisme, branding af København osv. osv. Så jeg vil faktisk stille et ændringsforslag om, at det samlede forslag henvises til videre behandling i Økonomiudvalget og øvrige relaterede udvalg, something like this.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg vil gerne starte med at rose Venstre, specielt Martin Hirsch for at have taget initiativ til at stille dette forslag. Jeg synes, at det er dejligt, at vi også en gang imellem kan have alle partier med i at fremsætte et fælles forslag, som er med til at gøre noget for København og specielt i forhold til turismen.

Men jeg vil så gerne også understrege, at vi i Dansk Folkeparti selvfølgelig har en forhåbning om, at det er første skridt i retning af, at man måske kan gøre København til et sted, hvor man åbent kan komme på Internettet. Vi har brug for, at også almindelige københavnere har mulighed for, og også folk, der måske ikke har så mange penge, har mulighed for at have en let og nem adgang til Internettet.

Jeg vil blot rose det her forslag og er glad for, at vi er medforslagsstillere på det. Jeg håber, der kommer noget godt og noget konstruktivt ud af det, og så håber jeg også på, at det her kan være med til at sprede sig som noget positivt i forhold til udlandet, således at man vil betragte København som en moderne og attraktiv by at komme til som turist.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Der er en lille smule forvirring heroppe, men vi regner med at få et ændringsforslag efter først at have konstateret, at alle var enige. Og hvis der i teksten andre steder skulle være konsekvenser, så er det også det.

Venstre stillede følgende ændringsforslag:

"At 'Teknik- og Miljøforvaltningen' i forslagens 2. og 3. at-punkt erstattes med 'Økonomiforvaltningen'."

Ændringsforslaget blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

33) BR 135/06. Medlemsforslag om prostitution i København

(Stillet af Thor Buch Grønlykke, Lars Rasmussen og Morten Westergaard (alle A)):

Det foreslås,

at Borgerrepræsentationen pålægger Socialforvaltningen at udarbejde en redegørelse om prostitution i København og indsatsen overfor prostitution. Redegørelsen skal både omhandle det forebyggende arbejde og den sociale indsats for at hjælpe prostituerede. Redegørelsen skal munde ud i anbefalinger til en forstærket indsats.

at Borgerrepræsentationen retter henvendelse til Socialministeriet med anmodning om at ændre i "Vejledning om seksualitet – uanset handicap" fra 2001, så det ikke længere er muligt for hjælpepersoner at tage kontakt til prostituerede på vegne af den person, de er hjælpeperson for.

Thor Buch Grønlykke (A): Socialdemokraterne ønsker at begrænse prostitution og hjælpe de kvinder, der er fanget i prostitution. Derfor har vi fremsat vores medlemsforslag om at undersøge problemet og intensivere indsatsen. Som en del af dette ønsker vi, at kommunens medarbejdere ikke længere skal hjælpe handicappede med at opsøge prostituerede. Det sker af hensyn til de prostituerede.

Ødelagt seksualitet, helbredsproblemer og fastholdelse i en dårlig social situation er konsekvensen af prostitution. Derfor er det en vigtig politisk opgave at minimere prostitutionen i København.

Vi vil dog under ingen omstændigheder pege fingre ad nogen og sidst af alt de handicappede. De fleste handicappede eller almindelige borgere, som går til prostituerede, ønsker bestemt ikke at skade den prostituerede. Alligevel sker det, og det kan vi ikke være med til.

Kommunerne har et moralsk ansvar for sine aktiviteter, det gælder også hjælp til handicappede og brug af prostituerede. Handicappede bør til gengæld sikres bedre adgang til ordentlig seksualvejledning og andre tiltag, som kan hjælpe flere handicappede til et tilfredsstillende seksualliv.

Der mangler logik, også når det gælder samarbejdet mellem Wonderful Copenhagen og Politikens Lokalaviser, som udgiver Copenhagen This Week. Det er ikke acceptabelt at hjælpe med at formidle reklame for prostitution, også selv om det kun drejer sig om distribution. Den officielle information til turister om mulighederne i København bør ikke finansieres af reklamer for prostitution.

Derfor er det også glædeligt, at Wonderful Copenhagen allerede har fjernet Copenhagen This Week, og at reklamerne for prostitution forsvinder.

Den nuværende indsats handler stort set om at hjælpe kvinderne, når skaderne er sket og slet ikke om at dæmme op for selve prostitutionen, før skaden sker. Vi bør tænke bredere og udvikle nye værktøjer til at bekæmpe prostitution.

Vores medlemsforslag er et forslag til for alvor at begynde dette arbejde. Men vi vil også gerne starte en bredere debat. Jeg tror, at alle kender til ikke at kunne dyrke sex, i det omfang som man har lyst til og kunne ønske sig. Det berettiger imidlertid ikke til at gå til prostituerede, uanset hvor fristen de det kan være. Seksualitet kender ingen grænser og er en kraftfuld drift.

Men vi må lære borgerne i København, herunder de ansatte og hinanden, at man i mange sammenhænge er nødt til at sætte grænser for sin egen seksualitet. Det gælder også, når vi taler prostitution.

Vi har stillet et ændringsforslag, som præciserer, at vi allerede nu ønsker at fravige Socialministeriets vejledning om seksualitet uanset handicap, således at Københavns Kommunes hjælpepersoner ikke længere skal kunne tilbyde at tage kontakt til prostituerede på vegne af den person, som de er hjælpeperson for.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

Samtidig ønsker vi, at Borgerrepræsentationen henvender sig til socialministeren med en opfordring til at ændre på vejledningen. Det virker dybt ulogisk, hvis kommunen på den ene side bekæmper prostitution, og på den anden side bruger ressourcer på hjælp til at opsøge prostituerede.

Margrethe Wivel (B): Det Radikale Venstre er rigtig, rigtig glade for, at forslaget er kommet op, og vi bakker det fuldt ud op. Det er godt, og det er på tide. Vi er især glade for, at det er en mand, der tager det op, og det er Socialdemokraterne. Så har vi vist allerede sikret bred opbakning til en politik, vi har ønsket at få igennem længe.

Når det er sagt, så har vi også kun taget hul på problematikken med dette forslag. Det 1. "at" om den sociale indsats er rigtig godt, det er helt nødvendigt, og det har manglet rigtig længe, så vi skal videre ad den vej.

Men reel indsats, effektiv indsats mod prostitution, ja også kvindehandel, som er i stigning i de københavnske gader, det kræver, at vi arbejder for en generel holdningsændring.

Jeg synes, det simpelt hen er på tide, at vi tager alvorlig stilling til prostitution og kvindehandel. Vi har snakket og snakket, men vi har altid sat os midt mellem to stole. For at sætte det lidt på spidsen, skal prostitution fremmes, eller skal det bekæmpes, nu må vi vælge. Jeg håber selvfølgelig, at vi vælger det sidste, og jeg mærker, pejlingen herinde går på, at vi vælger det sidste.

Men hvis vi vælger det sidste, så bliver vi altså nødt til at arbejde for en helhedsorienteret indsats. Jeg hørte allerede på Thors tale, at det også peger den vej for Socialdemokratiet, og det er jeg rigtig, rigtig glad for. For jeg mener sådan set, at det skal indgå i hele byens værdigrundlag, vi kan ikke fremme det med den ene hånd og forsøge at begrænse det med den anden hånd. Derfor er forslagets punkt 2 og nu også forslagets punkt 3 i forhold til de handicappede også et forslag, vi bakker op om.

Men når jeg har sagt, det skal være en helhedsorienteret indsats, nytter det selvfølgelig ikke, at vi kun peger på de handicappede. Det Radikale Venstre ville meget gerne have udvidet forslaget, og det kommer næste gang, vi har allerede stillet forslag til næste BR-møde, hvor vi vil komme ind på den forebyggende indsats, vi vil gå ind i seksualvejledningen i de øverste klassetrin i skolerne og opfordre skolebestyrelserne til, at de tager prostitution op som område.

Vi bliver nødt til at tage livtag med myter som Pretty Woman, ja, vi skal simpelt hen gøre det utjekket blandt drengene at gå til prostituerede, hvad det vil sige at købe en andens krop.

Men vi bliver også nødt til at arbejde for den holdningsbearbejdning, som jeg snakker om, og Det Radikale Venstre kunne godt tænke sig, at vi lavede et københavnerkodeks. Hvad med om vi opfordrede turistorganisationer, som vi har indgivet i vores forslag, så de ikke reklamerer for prostitution. Jeg kan se, vi ligger på linje med Socialdemokraterne, så lad os komme videre ad den vej.

Hvad om vi henstiller, at vi kun benytter hoteller, der vil underskrive en erklæring om, at de ikke formidler til prostituerede. Det er et reelt og meget stort problem på hotellerne, at de formidler til prostituerede. Eller ikke på hotellerne, men for bekæmpelse af prostitution. Der blev optrevlet en stor sag i december måned netop omkring, hvor meget alfonseri der foregår på hotellerne.

Endelig synes vi også, at vi med den moralske forpligtelse, Thor også peger på, kan gå ind og opfordre vores ansatte, en opfordring, mild henstilling, at når man er ansat her, så udnytter man ikke kvinder, der i forvejen er marginaliseret, ved at købe sex fra dem, og i den henseende heller ikke mænd.

I det hele taget vil vi meget gerne arbejde videre med denne politik, vi vil meget gerne sende et klart signal til både kommunens samarbejdspartnere, til de ansatte og til byens borgere generelt, at vi tager afstand i denne by fra at købe sex fra kvinder og fra mænd.

Det er det, jeg tidligere har kaldt en socialt ansvarlig hovedstad. Lad os komme i gang med den.

Frank Hedegaard (F): Jeg skal nok passe på og vare mig, om man tilhører den ene eller den anden gruppering i forhold til forslaget, jeg er en af brugergruppen, jeg tror, prostitution er meget brede-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

re end lige inden for kønnene. Selv om vi godt ved, majoriteten er kvinder, der rammes af det her, så går begrebet langt videre.

Det synes vi også i SF det går i forhold til det forslag, der er stillet her, men vi finder det sympatisk, at Socialdemokratiet tager fat på det, her hvor man nu tager fat. Vi synes, at man godt kunne have taget fat mere overordnet, fordi det i virkeligheden er der, problemet ligger, at Folketinget ikke træffer sine beslutninger. Der synes jeg, at det er prisværdigt, at politikken og dagsordenen for landspolitikken kan være med til at blive sat for kommunerne. Fordi det er trods alt i Københavns Kommune, hvad vi også i SF påpegede i 2004, at vi lever med de største problemer af konsekvenserne af prostitution. Det er så den ene vinkel, det kan man sige, det er den rent økonomiske side af dette problem.

Men der er også den menneskelige side. Det er den menneskelige side af det her problem, der er det mest omfattende. Vi kunne godt tænke os at gå langt videre i det her end det forslag, der ligger i dag. Det vælger vi ikke at gøre, vi har trukket vores ændringsforslag tilbage også, men vi vil gerne fremsætte det senere hen. Det skal tage udgangspunkt i, at vi overordnet fastlægger i fællesskab herinde, at vi har en fælles politik på dette område og en fælles holdning til dette problem. Altså at Københavns Kommune på ingen måde vil deltage i noget, hvor man fremmer prostitution eller det, der kunne være tilknyttet.

Når det så er sagt, så mener vi så, at så er det noget med, når vi har besluttet det overordnet, så må vi gå ned i detaljen. Vi vælger med det her, da det handler om en redegørelse for området og en af-dækning, hvad vi synes, der er fornuftigt, fordi der er masser af mørketal på dette område, der er masser af uafdækkede problemer, vi slet ikke har været inde og berøre endnu.

Når det så er gjort, så vil vi meget gerne være med til at se på forslag i forhold til, hvad vi konkret kan gøre for at handle over for problemet.

Men det er en start at gøre op i hvert fald med Socialministeriets bekendtgørelser og Københavns Kommunes forvaltning eller personales deltage omkring prostitution. Det synes vi er væsentligt, og vi vil gerne være med til at støtte det hele vejen.

Rikke Lauritzen (Ø): Enhedslisten hilser også dette initiativ velkommen, og især er vi glade for at få den medfølgende mundtlige motivering på forslaget. Vi synes, det var lidt tyndt bare at sætte en undersøgelse og ansvaret en redegørelse og fremtidige initiativer over på forvaltningen. Vi vil meget gerne have, at den politisk debat følger før, sådan så forvaltningen rent faktisk kan finde ud af, hvad det er, politikerne gerne vil have.

Vi er også rigtig glade for, at de forskellige ændringsforslag er blevet udsat, vi synes, at der var mangel på substans både dem, vi har læst, og også de tiltag, der har været skudt op i pressen. Der har været skudt med spredhagl, og der har været masser af forslag fremme, og det hele er gået ret stærkt.

Så vi glæder os sådan set bare til, at nu skal vi til at tage den her debat i kommunen. I Enhedslisten er det rigtig, rigtig vigtigt, at der kommer en klar og gennearbejdet politisk holdning fra Rådhuset. Fraværet af denne stillingtagen har været pinlig i årevis, så det synes vi sådan set er fint.

Med hensyn til forslaget 2. "at", der har vi bakket op hele tiden både om det første forslag, men sådan set også om det ændringsforslag, Socialdemokraterne kommer med.

Efter Enhedslistens mening er der en bemærkelsesværdig berøringsangst i forhold til denne service, som kommunen yder over for de handicappede. Den er slet ikke ligestillet med den resterende del service, som kommunen yder, hvorfor fremgår den ikke af kvalitetsstandarderne f.eks., hvordan sikrer kommunen, at kontrollen og kvaliteten er i orden med den her service, hvordan ved man, at det er det bedste kvalitetstilbud, man kan give til borgerne i forhold til den her service.

Det her er en forbistret gråzone, som samfundet slet ikke har taget stilling til, og det er drønergerligt, at den kommer op i forbindelse med de handicappede. Nu er det så der, vi står, fordi Folketinget ikke kan tage sig sammen til at tage vare på dette område.

Vi må tage udgangspunkt her, og Enhedslisten bakker op om Socialdemokraternes forslag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 23. februar 2006**

Peter Schlüter (C): Disse medlemsforslag handler selvfølgelig ikke om at tilgodese kommunens svært handicappede mænd og kvinder, som med deres tilsyneladende perverterede og udsvævende liv misbruger de stakkels prostituerede, det er jo helt klart.

Som jeg kan forstå på disse forslag, så skal kommunens ansatte altså til at fordømme disse handicappedes uhumske seksuelle overgreb, denne utugt sikkert også med sexistiske overtoner begået af byens allersvageste borgere. Undskyld mig.

Vi snakker om sexlystne handicappede mænd og kvinder, som ikke engang selv er i stand til at bruge næsen eller pegefingern til selv at trykke på tasterne på en telefon. De her forslag fordømmer ikke mindst de handicappede, som i forvejen er berøvet det meste af deres værdighed og bevægelsesfrihed. De handicappede, som i forvejen er vores allersvageste medborgere, dem fratager vi altså nu den sidste rest af menneskelig værdighed og retten til selv at bestemme. Vi inddrager samtidig deres eneste mulighed for fysisk kontakt, omsorg, stimulans og et øjeblikks følelse af at være et helt menneske trods deres svære handicap.

Nej, jeg er godt klar over, at disse forslag ikke handler om at sikre de svageste, vores handicappedes rettigheder, for dem har man da helt sat ud på et sidespor. Der er jo tale om en lille gruppe mennesker, som der ikke er mange stemmer i, handicappede som ønsker et øjeblikks lyksalighed, men det under vi dem altså ikke her i kommunen.

Har vi så ret til at blande os i de handicappedes inderste og mest absolutte privatliv, når kommunens ansatte skal afslå at foretage et telefonopkald til et escortbureau. Det er fuldstændig det samme som i virkeligheden at fratage dem deres lovlige ret til at få besøg af en prostitueret. For her er der jo ikke tale om, at hverken de prostituerede eller handicappede eller kommunens egne ansatte begår ulovligheder. For det er jo ikke ulovligt at få besøg af en prostitueret, det er heller ikke ulovligt at prostituere sig, det har vi jo lovens ord for. Men nej, Socialdemokratiet og I andre, undskyld mig, I siger ingen arme, ingen kager, vi beklager.

Formentlig vil de handicappede betakke sig for at få besøg af et heroinvrag, en ulykkelig sjæl, en sygdomsramt gadeluder eller en hvilken som helst anden person, som ikke helt frivilligt og uden tvang ønsker at yde den seksuelle hjælp og måske samtidig en lille smule medmenneskelig omsorg og socialt samvær. Er det da ikke en menneskeret?

Når det gælder om at få de kommunalt ansatte til at ringe til et escortbureau, eller hvad der nu er tale om, så er der jo ikke tale om medvirken til ulovligheder. Men Socialdemokratiet ønsker altså en moralsk fordømmelse, og kommunens deltagelse i en, undskylder jeg siger det, uønsket kønskamp, som de prostituerede i øvrigt gerne selv vil have sig frabedt fra at blive taget som gidsler i.

Men nu skal altså både de handicappede og de prostituerede tages som gidsler af kommunens egne ansatte. Kommunen skal nu til at moralisere over byens egne borgere, det er fuldstændig uacceptabelt, og jeg finder det stærkt diskriminerende.

Hvem har egentlig spurgt de prostituerede om deres mening? Her taler jeg ikke om de stakkels narkoludere på Vesterbro, som er havnet i prostitution, fordi de skal skaffe penge til stoffer, og de forsøger at overleve endnu en dag. Jamen det er præcis de ulykkelige mennesker på gaden, vi skal hjælpe og sætte ind overfor.

Jeg har til gengæld fulgt debatten en lille smule blandt den store gruppe af selvstændige prostituerede, som aldrig har trukket på gaden, som aldrig har været stofafhængige, og som blot ønsker at passe deres forretning i fred. Det er både mænd og kvinder med både mandlige og kvindelige kunder. De ønsker at blive behandlet med respekt og værdighed, men de mennesker skal kommunen altså nu til at fordømme på borgernes vegne.

Så lad os da lige høre et par af de prostitueredes egne holdninger. Hvad med et citat, som "legalisere vores fag og sætte ind med nogle sociale tiltag, der kan hjælpe de kvinder, som ikke burde være i branchen", som de siger, ud med dem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

Her er en anden, "vi bliver igen taget som gidsler i en kønskamp, som er startet af Dansk Kvinde-samfund. Feministerne ønsker at afskaffe de samme rettigheder, som vi har kæmpet for i århundreder, nemlig vores selvstændighed og vores ret til at bestemme over vores egen krop. Lad os dog få ordnede forhold, så alle ved, hvad de har at rette sig efter, så der ikke længere er tvivl omkring entydigheden af loven. Vi bliver mødt med dobbeltmoral, nedgørende holdninger, vi vil have ret til fagforening" osv. osv. De vil anerkendes.

At der findes triste skæbner blandt prostituerede er ikke et argument for at forbyde køb af sex, det svarer jo til, at man forbyder køb af alkohol, fordi der er så mange alkoholikere, som også er triste skæbner. Skal vi så også forbyde køb og salg af alkohol, jeg kunne blive ved.

Vi kan desværre ikke stemme for de sekundære forslag, og derfor foreslår vi en delt afstemning, så vi stemmer om punkt 1 særskilt.

Louise Frevert (O): Umiddelbart kan man da godt synes, at det er et udmærket forslag. Men jeg vil indledningsvis sige, at vi ønsker en delt afstemning, og det skyldes flere grunde.

Det er jo ikke første gang, at de her problemstillinger har været oppe og vende. Jeg vil nok sige i al stilfærdighed til Enhedslisten, at det er jo ikke rigtigt, at de ikke sådan kan finde ud af det inde i Folketinget, det passer jo ikke helt, fordi det går faktisk meget godt. Der er jo også en vejledning, som så bliver forvaltet i kommunen, og det kan man så diskutere, om man bryder sig om eller ej, men det er jo det, det hele drejer sig om.

Der mener jeg ikke, at vi skal være dydens vogtere på nogen som helst måde, vi skal ikke moralisere over for andre, hvad de skal, og hvad de ikke skal. Der er nogle frie valg, som de handicappede har lov til at træffe, og hvis de ikke selv kan gøre det, og de har brug for hjælp, så kan jeg ikke se, der er noget odioøst i, at de har mulighed for at gøre det igennem personalet.

Det vil sige, at med sådan et forslag som det her i det 2. "at", der fratager man en handicap, der ikke har mulighed for selv at kontakte en prostitueret, og vi skal altså også lige have indskudt her, at prostitution er jo ikke ulovligt i Danmark, altså man vil ligesom kriminalisere det her, det er jo det, der er hele formålet med den diskussion her, at man prøver på at kriminalisere prostitution.

Det har man også prøvet i Folketinget, og jeg kunne også godt se, hvor billedet tegner hen med de partier, der er begejstrede for dette forslag. Men vi vil ikke kriminalisere kunderne på nogen som helst måde, og heller ikke de prostituerede.

Så derfor tegner billedet sig jo til, at man vil sætte nogle restriktioner, og det synes jeg er fuldstændig uhørt, fordi det fratager mennesker, individet, det frie valg. Derfor synes vi ikke, at vi skal være dommere eller moralens vogtere på nogen som helst måde.

Derfor vil jeg anbefale, at man selvfølgelig stemmer nej til det 2. "at" i dette tilfælde.

Det 1. "at" derimod vil jeg sige, der er trods alt lavet tonsvis, måske ikke ligefrem tonsvis, men hundredvis af kilo rapporter både fra RUC og andre steder om prostitution både af mandlige prostituerede og kvindelige prostituerede, prostitution på alle niveauer, på alle leder og kanter.

Jeg vil nok sige, at selvfølgelig hvis man vil belaste en forvaltnings budget med endnu en undersøgelse og en rapport, så vil vi ikke være dem, der sætter en kæp i hjulet og siger nej, fordi det kan godt være, man måske kan få belyst nogle nye ting i Københavns regi, og som tiden går, kan det godt være, man skal være opdateret. Men der foreligger alligevel så meget dokumentation.

Det man har brug for det er opsøgende arbejde. Vi skal ud på gaden, vi skal have fat i de prostituerede ude i gadereg, vi skal give dem uddannelse, vi skal hjælpe dem, vi skal simpelt hen bruge vores ressourcer ikke på at skrive tommetykke rapporter, men simpelt hen have flere gadearbejdere ud i gadebilledet til at kunne gøre et opsøgende stykke arbejde. Det får man noget ud af, overhovedet ikke kun at skrive rapporter og lave analyser og undersøgelser. Så det er der, det primære arbejde skal gøres.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 23. februar 2006**

Men selvfølgelig hvis det at lave en rapport og en undersøgelse er midlet til målet, så vil vi selvfølgelig ikke være dem, som vi sagde tidligere, der står i vejen for det.

Så derfor så vil vi så stemme ja til det 1. "at".

Winnie Berndtson (U): Jeg skal ikke sige så meget, blot sige, at jeg kan godt stemme for det 1. "at", jeg kan ikke stemme for det 2. "at". Det 1. "at" stemmer jeg for i den forståelse, at der jo ikke er tale om ny grundforskning, eller hvad man kalder det inden for området, men der formodentlig er tale om en redegørelse, som samler de informationer, som man allerede har. Det vil jeg da anbefale, at man allerede starter der.

Så kan det godt være, man opdager, at der er nogle huller i ens vidensniveau, og så kan man gå videre derfra. Men der findes ganske, ganske meget materiale i forvejen.

I forhold til det 2. "at" vil jeg gerne sige, at det synes jeg er hulens, hamrende svært at tage stilling til. Jeg synes ikke, det er svært at tage stilling til, at vi starter et forkert sted.

Jeg vil se frem til, at De Radikale får stillet deres forslag, så vi kan flytte fokus det rigtige sted hen, få gravet os ned i, hvad problemstillingerne er, måske oven i købet blive enige om, at prostitution i nogle situationer er o.k., i andre situationer ikke er o.k. Jeg ved ikke, hvor den debat ender.

Men jeg vil bare sige, at det at bruge sin magt som Borgerrepræsentation til at sige, at hvis man selv kan opsøge en prostitueret, hvis man selv kan ringe til en prostitueret, så er det o.k., for det kan vi ikke gøre noget ved, men hvis man ikke er i stand til det, fordi man er fysisk eller psykisk handicappet, så kan vi heldigvis forhindre det. Det synes jeg ikke er nogen god måde at gribe det her an på. Jeg synes ikke, det er nogen god måde at starte kampen mod de ulykkelige følger af prostitution ved at pege på de handicappede som en gruppe, der skulle være særligt belastende.

Jeg synes ikke, at denne Borgerrepræsentation skal beslutte noget omkring handicappede i forhold til brug af prostitution, hvorvidt vores kommunalt ansatte skal hjælpe eller ej, før vi er ordentligt oplyst om, hvordan det rent faktisk foregår, men også har været i dialog med de handicappedes organisationer, som jo ikke bare handler om dem, der udfører det her stykke arbejde for de handicappede, men som jo handler om de handicappede selv.

Jeg tror, det kunne være ganske nyttigt at høre brugerne, jeg tror nemlig ikke, der er nogen, der synes, det er særlig fedt at skulle bede en anden om at ringe for sig, men der er nogle, der ikke har andre muligheder, og så er det jo godt at vide, at man rent faktisk også kan få den hjælp, når man ikke selv er i stand til det.

Lars Rasmussen (A): Jeg skal gøre det rimelig kort. Jeg vil sige, at lige før var det ved at lykkes os næsten alle sammen at blive enige om, at vi skulle have en tolerancedag ude i skolerne. Lige nu så troede jeg faktisk, at vi kunne blive enige om, at vi ikke vil tillade misbrug af kvinder i Københavns Kommune.

Så går Peter Schlüter op og siger, at vi ikke vil give handicappede ret til sex, og at vi fratager de handicappede menneskelig værdighed. Hvor er værdigheden for de kvinder, som skal stille deres krop til rådighed, jeg går ud fra, at der ikke er nogen af os herinde, der kunne tænke os at gøre det samme.

Vi ved, at i hvert fald næsten 100 pct. af de prostituerede i Danmark har været udsat for overgreb, det gælder seksuelle overgreb, det gælder voldelige overgreb, men specielt det første. Det ønsker vi selvfølgelig ikke, at Københavns Kommune skal være med til at fastholde dem i.

Så vil jeg sige, i forhold til Louise Frevert kunne jeg godt tænke mig, at der var den samme omsorg for homoseksuelle og de overgreb, der sker på den minoritet, at der var den samme forståelse for de kvinder, som er blevet misbrugt, og som skal fastholdes i misbrug af Københavns Kommunes medarbejdere.

Peter Schlüter spørger, om vi har snakket med de prostituerede. Jeg ved selvfølgelig ikke, hvor mange prostituerede du har snakket med eller besøgt, haft dialog med. Jeg vil bare sige, at jeg har den

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

her med fra Reden, fra KFUK's sociale arbejde, som hedder 10 myter om prostitution, og der kan du få afkræftet nogle af de myter, som du er kommet med omkring, at der er nogle, der gør det her frivilligt. Den ligger herovre på de billige rækker, hvor jeg sidder, så kan du bare låne den.

Anette Holst Christensen (A): Jeg vil sige, jeg er meget enig med Lars Rasmussen, han sagde meget af det, jeg gerne ville sige. Jeg vil til gengæld sige, at det der med ens lovlige ret, hvad er nu det for noget. Her står vi med nogle mennesker, og i det ene tilfælde så er det, og det vil jeg sige, det synes jeg ikke var et særlig behageligt udtryk, kalde det en sygdomsramt gadeluder.

I det ene øjeblik taler vi om en person og betegner vedkommende på den her måde, men hvis der er tale om en 13-årig pige eller dreng, så vil man i andre tilfælde tale om et barn, der er sexmisbrugt. Det er jo der, hvor vi er.

Altså der er en helt vild overvægt af mennesker, der har været misbrugt som børn og som unge i den her gruppe. Det peger i retning af, at der er noget frivilligt eller noget, der ikke skal nedbrydes på forhånd, nemlig ens grænser for, at man i højere grad har risiko for at komme ind i den her gruppe. Det fortæller vel også, hvad prostitution er. Vi kan ikke sætte den svageste del af en befolkning af, der både er blevet svigtet som børn til også at blive svigtet som voksne. Det er urimeligt at se det på den måde.

Borgmester Mikkel Warming: Når vi støtter det forslag, der ligger, så handler det måske helt grundlæggende om, hvad er det, vi som by, som fællesskab, som kommune skal medvirke til. Der er vel ingen tvivl om, at prostitution er skadeligt for de kvinder typisk, som udøver det.

Kan vi som by, når vi i øvrigt gør noget i hvert fald og gerne skulle gøre mere for at bekæmpe prostitution, få kvinder ud af prostitution, så også selv om det er meget lidt, det vender jeg tilbage til, bidrager til det.

Det jeg hørte Peter Schlüter talte om, og det mener jeg er en misforståelse, det var at sætte lighedstegn mellem nærhed, medmenneskelig omsorg og så retten til at få besøg af en prostitueret. Det er jeg ikke enig i. Er det ikke lige så nedværdigende, undskyld udtrykket, over for de handicappede, vi taler om, at sige, at deres ret til seksualitet, ret til nærvær, ret til medmenneskelighed og kærlighed, er noget, som en prostitueret skal tage sig af.

Jeg synes, det er vigtigt med den dobbelthed, der ligger ikke mindst i Thor Grønlykkes argumentation og fremlæggelse af forslaget, at det at gå ind og sige, det vil vi som kommune ikke være med til, selvfølgelig skal følges op med et større fokus ude på bostederne, på seksualvejledningen, større fokus på at hjælpe handicappede psykisk syge til deres eget liv, også deres eget seksualliv. Den dobbelthed synes jeg er central og vigtig og noget, jeg synes, vi skal diskutere meget hurtigt i Socialudvalget, hvordan man kan få det fokus mere ind på bostederne.

Men det handler grundlæggende om, hvad kan vi som by, som fællesskab være med til. Det var da også den bemærkning i øvrigt, skal jeg sige, som Københavns Kommune kom med, da vejledningen fra Socialministeriet kom i 2001, og den var sendt i høring, det var, at der var nok en konflikt i på den ene side som kommune at arbejde for at mindske prostitution, få kvinder ud af prostitution, på den anden side så også at skulle hjælpe med prostitution eller hjælpe nogle mennesker med at få kontakt til en prostitueret.

Der er en konflikt, og den kan man ikke snakke sig fra, der må man tage stilling, og det virker, som om et flertal gør det i aften, det synes jeg er godt.

En redegørelse, vil det nytte, har nogen spurgt. Ja, det synes jeg, fordi der har ikke været i nyere tid, det er så så meget, men der mangler en principiel politisk debat om, hvad vej vil vi med indsatsen mod prostitution i København.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

Der mangler også, har jeg fået oplyst, et overblik over, hvordan er situationen lige i øjeblikket, hvor mange prostituerede er der, hvor mange massageklinikker er der. På den led vil en redegørelse være rigtig fornuftig at få.

Til gengæld synes jeg også, det er vigtigt, ikke mindst for at socialforvaltningen, der jo skal lave den, kan få en ide om, hvad pejlemærker i forhold til anbefalinger i forhold til forstærket indsats, man skal følge, at vi i Socialudvalget diskuterer det.

Nu er det jo sådan, at udvalget allerede har besluttet her i marts måned at have en temaeftermiddag om prostitution og indsatsen i forhold til prostitution i København. Derfor vil jeg bede, hvis, når forslaget om en redegørelse bliver vedtaget, at forvaltningen fremlægger et kommissorium for redegørelsen, og ikke mindst hvilke former for tiltag, man kunne forestille sig, der skulle arbejdes fra Socialudvalget, således at man kan få en diskussion af det og være med til at sætte rammerne for redegørelsen og de tiltag, der findes, på baggrund af f.eks. de temadiskussioner vi skal have her i marts måned. Og få inddraget udvalget, få de politiske diskussioner undervejs og ikke efter redegørelsen.

Man skal ikke være i tvivl om, før man for alvor siger, det er altså sådan, at det med de oplysninger, vi har i hvert fald i socialforvaltningen, så er der meget, meget få tilfælde, hvor beboere på de københavnske bosteder faktisk får hjælp en prostitueret.

Det er også sådan, skal jeg understrege, at det er altså frivilligt for personalet, om man ønsker at bidrage med en sådan hjælp.

Det ændrer ikke ved, at det her handler om, også selv om man ikke kan være uenig i, at det måske ikke er det største sted at starte, for den pointe har Winnie Berndtson ret i, men det er et sted, vi kan starte i Københavns Kommune og sige, hvad er det, vi som by vil være med til, hvad er det, vi vil bidrage til, og hvad er det, vi vil bekæmpe.

Katrina Feilberg (B): I Det Radikale Venstre har vi en helt grundlæggende holdning, at man ikke skal udnytte en svag gruppe til at udnytte en anden svag gruppe med, og det er det, som der ligger i Socialministeriets seksualvejledning en legitimering af, kan man sige, at man bruger en svag gruppe som handicappede til at udnytte en anden svag gruppe, som de prostituerede er.

Det handler simpelt hen om en holdning, at det kan vi ikke være med til at fremme som kommune. Hvad der foregår privat, kan vi selvfølgelig ikke styre, men vi kan i hvert fald sige, at som kommune vil vi ikke gå ind for det her.

Når det så er sagt, så handler det her grundlæggende om holdninger. I Det Radikale Venstre ser vi prostitution grundlæggende som et ligestillingsspørgsmål og ikke bare som et socialt problem, som jeg synes, at det offentlige bliver gjort til genstand for, også i mange af de undersøgelser, der er blevet lavet. Men en af de ting, der mangler, er simpelt hen, at det ikke bliver set som et ligestillingsspørgsmål, hvor man også har fokus på mænd og mænds ret til at købe prostituerede lige nu.

Jeg tror, jeg lader den blive her.

Leslie Arentoft (V): Jeg skal forsøge at gøre det kort, jeg har set, at kampen er tabt, der manifesterer sig et stort flertal, som jeg vil kalde moralisterne nok en gang i aften.

Jeg vil til at starte med gerne sige, at Venstre støtter faktisk 1. "at", det er klart, at prostitution har nogle delelementer i sig, der er problematiske, det er klart, at der er kvinder, der er fanget i den situation, der hedder prostitution. Det er også klart, at der er altså også kvinder, der styrer deres egen krop, og som faktisk ved, hvad de går ind til.

Derved vil jeg gerne sige, jamen dem skal vi jo ikke forhindre i at gøre en god forretning. Tit og ofte er det mennesker, der kan få sig et udkomme, som er mange gange større, end de ville kunne få uden det her glimrende erhverv.

Det er jo klart, at den redegørelse, der skal fremkomme her, den vil jo så sige en række minusting i denne debat, prostitution er ikke en stor anonym masse, det går lige fra escortpiger, som faktisk ikke

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

foretager sig andet end at sidde og smile en hel aften til en, og det koster en bondegård, til den virkeligt samfundsramte narkoluder, som faktisk ikke kan se anden udvej end det, hun foretager sig.

Det er klart, der skal sættes nuanceret ind, der skal sættes differentieret ind. Men det der med at slå prostitution over én kam og så sige, det her er et samfundsmæssigt problem, det er forkert. Det håber jeg, en redegørelse vil afsløre, det vil i hvert fald nuancere.

Jeg hører kvindehandel. Så vidt jeg hører Københavns Politi, så har vi faktisk ikke det store problem på det område. Vi har spurgt ham mange gange, vi har spurgt ham om og om igen, er det et problem. Da jeg var kulturborgmester, havde man de her snakker netop omkring prostitution, og han sagde, vi kan faktisk ikke spore det store problem på dette område, der hedder kvindehandel, i København. Det er muligt, at det er et problem andre steder, men i København er det faktisk ikke det store problem.

Så områdeprostitution er altså et differentieret område, og det skal gribes an differentieret. Derfor støtter vi selvfølgelig i udgangspunktet en redegørelse.

Når det så kommer til det her 2. "at", som nu er blevet til 2 "at"-er, der må vi altså sige fra. Hver gang moralisterne gør deres indtog her i salen, så har jeg det sådan, det går personligt ud over mig. Det er jo ikke, fordi jeg er den store forbruger af de her ydelser, men jeg mener, at der skal være en mulighed for også at leve sit liv. Altså Dan Turéll, hvor er du henne, det er, som om man har glemt byen også i sine flossede kanter og sådan noget der.

Der er altid nogle, der taber, når moralisterne holder deres indtog i København, i dette tilfælde så er det de svært handicappede, dem som faktisk ikke har en mulighed for at skabe en normal seksuel kontakt. De bliver de store tabere her. Hvem har glæde af det, jamen det har de her mennesker, der søger det her idealbillede af en politisk korrekt politisk gennemcensureret forestilling om, hvordan man bør være.

Byen er altså større, der er mennesker, der godt kan lide de her ydelser, der er mennesker, der er til porno, der er mennesker, der er til noget fremmed, mange gifte mænd benytter sig af den service, de kan få fra miljøet her.

Jeg ved ikke, om jeg skal køre videre ad den vej, det tjener nok ikke noget særligt formål. Altså folk de ved, hvad jeg står for, og det vigtige er vel også at sige, at Venstre selvfølgelig støtter en redegørelse, den vil vi gå aktivt ind, altså vi vil helt klokkeklart tage den seriøst og så kigge på de problemstillinger, der måtte ligge.

Men vi er altså mod den her kriminalisering, fordi det er jo der, man i virkeligheden gerne vil hen, og det hjælper jo ikke. Altså historien viser, at det har man forsøgt mange gange, og mærkeligt nok så sker det som regel omkring århundredskiftet, der kommer sådan en eller anden moralsk bølge, at nu er det for dårligt, nu må vi gemme det væk, og nu må vi forsøge at kriminalisere de her ting.

I midten af århundredet så kommer den modsatte bevægelse, hvor man siger, det nytter sgu ikke noget, det nytter ikke noget, fordi vi kan se, at prostitution ikke forsvinder, vi propper den bare under jorden og giver os selv større problemer.

Vi giver i øvrigt også de her glædespiger, som man kunne vælge at kalde dem, nogle problemer, fordi de skal arbejde i gedulgte omgivelser og hos alfonser, som i virkeligheden er de store gevinsttagere, når man kriminaliserer de her ting.

Så en kriminalisering af noget, der i dag er lovligt, er ikke vejen set med Venstres øjne. Derfor må vi altså stemme imod "at"-punkterne 2 og 3.

Wallait Khan (U): Socialdemokraternes pornopolitik i København opfatter jeg som frisk morgenluft. Forleden så jeg to socialdemokrater i tv, som kritiserede sex-annoncer i Copenhagen This Week, det kunne jeg godt lide. Nu kommer de med det her forslag, og jeg støtter de 2 "at"-er. Jeg synes, det er meget, meget fint.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

Men så vil jeg også pege på tre problemstillinger. Når der er drøftelser i Socialudvalget, så synes jeg også, vi skal drøfte, hvordan vi kan undgå de pornoagtige annoncer, store plakater på busstoppestederne, det er lige meget, hvor du kommer, så er du tvunget til at se de pornoagtige annoncer på hurtigbusser og busstoppesteder og alle steder.

Det andet det er pornobutikker overalt i København. Jeg synes, før var det godt, det var bare et sted, men nu er det lige meget, om du er på Vesterbrogade eller Nørrebrogade, det er lige meget, hvor du kommer, så ser du bare alt, du er tvunget til det her.

Den tredje ting er bordeller. Overalt i København, også de steder i de kvarterer, hvor det er på 1. sal, der er børnefamilier lige ved siden af til højre eller venstre, det er børnefamilier. Jeg synes, at vi også skal overveje at diskutere det her grundigt, hvordan vi kan prøve at begrænse det.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så tager vi hul på 2. runde.

Frank Hedegaard (F): Nu er man også blevet moralist, og det kan også være o.k. i denne situation. Men Leslie Arentoft, der er ikke nogen i dette forslag, der taler om at kriminalisere nogen grupper eller ved at støtte dette forslag, at nogen bliver kriminaliseret. Jeg ved ikke, hvor den sammenblanding opstår henne, at fordi man, som Peter Schlüter siger, det ikke er en menneskeret, at man kan få ydelsen hos en professionel prostitueret, det måtte man også høre hos Leslie Arentoft, noget der slet ikke skader mennesket, fordi de fleste har frivilligt valgt dette område, ja, så bliver man kriminaliseret.

Jeg må altså sige, Leslie Arentoft, det er noget værre sludder, fordi det har intet med forslaget at gøre, der er ingen, der kriminaliseres af det her.

Det man kan begynde at diskutere det er f.eks. personalets deltagelse eller det, som hr. Peter Schlüter siger, at det er en menneskeret. Hvornår er det blevet en menneskeret, at man i kraft, at man kan få tilfredsstillt sin egen seksuelle drift, dermed også har retten til at krænke andre mennesker.

Der er det, vi kommer ind til, hvad Louise Frevert ganske rigtigt siger, der findes tonsvis af rapporter, der netop bekræfter konsekvenserne af at være involveret i prostitution. De få lykkelige eksempler, hr. Leslie Arentoft refererer til, kender vi godt, det selvvalgte erhverv og den lykkelige og millionæren, der opstår.

Jeg har i mit arbejde som behandler ikke mødt mange af dem, vil jeg sige. Jeg har mødt masser af escortpiger, som også var på stoffer i en periode, og som også efterfølgende har fået nøjagtigt de samme problemer ud af at være presset ud i prostitution.

Hvert år kommer der en halv million illegale folk ind i EU, og man regner med, at 90 pct. af dem ender som sexslaver på det europæiske marked. Når Leslie Arentoft – nu har han forladt salen, det vidner jo også om den store interesse for det her – siger, at der ikke er noget trafficking i København, så taler han imod bedre viden. Vi ved det faktisk ikke.

I 2003 talte jeg med Henriette Kjær, da man udløste puljen til prostitution, og sagde, København ville meget gerne med i samarbejdet i at få udviklet de her midler. Der vidste man ikke noget. Man er ikke blevet klogere siden på, hvor meget trafficking der er i København.

Politiet siger ganske rigtigt, der er sikkert ikke noget, fordi det er ikke undersøgt særlig grundigt, og man møder det måske, når man en gang imellem laver razziaer de her steder. Politiet sagde jo også, der ikke fandtes hashklubber i København, det fik vi også modbevist. Så det her betyder altså ikke, at fordi politiet siger, det ikke findes, at det ikke eksisterer. Derfor ser vi gerne, det bliver undersøgt.

Men jeg synes det der at sige, det er en menneskeret at få lov til at kunne bruge prostituerede til at få udlevet sin seksuelle tilfredsstillelse, det er det ikke.

Jeg vil gerne være med til at diskutere omsorgsdelen, altså er det en del af en omsorgshandling af omsorgspersonalet, det har jeg også diskuteret med mine egne studerende mange gange og sagt, hvis I mener, det er omsorg ligesom liv, hvorfor mener I ikke, det er omsorgsopgaven for plejepersonalet at udføre den. Man vasker dem, man er i tæt kontakt og i berøring med hinanden også på kønsdelene i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 23. februar 2006**

dagligdagen. Hvor går grænsen for, hvilken ydelse man yder. Så lad os hellere tage den diskussion og så se på den måde.

Men derudover så er der, som også Leslie Arentoft sagde, mekaniske hjælpemidler. Der er ingen, der siger, man skal have sin hudsult stimuleret af et andet menneske.

Thor Buch Grønlykke (A): Jeg synes, der er sagt rigtig mange gode ting heroppefra, vi har været meget enige i. Jeg har et par korte kommentarer først og fremmest til Peter og Leslie og Louise.

Helt frivilligt og uden tvang sagde Peter, men er det det, når man har været udsat for groft omsorgssvigt, for seksuelt misbrug eller på anden måde har været udsat for, at ens grænse og evne til at sætte grænser er fuldstændig forsvundet?

Det er vel ikke rimeligt at tale om frivillighed i den sammenhæng, og det er det slet ikke, når det så for 80 pct.s vedkommende er folk, der er så socialt dårligt stillede, at de gør det for at få penge til basale ting.

Derfor er det også, når vi taler om kvinders frie ret til deres krop og sikre deres frie ret til deres krop, når vi sikrer dem mod prostitution.

Så kom der et billede omkring alkoholikere. Det synes jeg er et dårligt billede, Peter syntes, at vi heller ikke ville forbyde alkohol.

Jeg vil sige, at for det første er der ikke nær så mange, der bliver skadet af alkohol, selv om der er for mange, der bruger alkohol, der bliver skadet, det er stort set alle prostituerede, der bliver skadet.

Men under alle omstændigheder så uddeler vi ikke alkohol, men vi hjælper faktisk med prostitution, det er det, vi vil stoppe.

Det bringer mig over til, at det også er et spørgsmål om dobbeltmoral, og det vil jeg sige til Winnie, at kan godt være, det ikke er det største sted, man må starte med at udrydde dobbeltmoralen der, hvor man kan. Alt andet ville være forkert.

Redegørelsen, som Mikkel også talte om, skal selvfølgelig handle om at vi skal lave en systematisk indsats, og så er der også sagt mange andre ting om det. Jeg vil også sige til Mikkel, kvittere for det gode forslag om, at vi meget hurtigt i Socialudvalget behandler et kommissorium og diskuterer en redegørelse igennem, hvad det skal ende med, det synes jeg er en rigtig god ide.

Margrethe Wivel (B): Jeg vil også her i anden omgang primært adressere Peter Schlüter og Leslie Arentoft. Jeg vil starte med Peter Schlüter.

Fordi jeg nu kender dig fra Socialudvalget og faktisk ved, at du har et socialt hjerte, kunne jeg godt tænke mig at sige, at der ikke er tale om gidsler i en kønskamp, der er tale om mangel på viden. Jeg har selv taget, og Katrina og mange andre i Det Radikale Venstre, taget turen igennem og påvirke partiet indefra, fordi det der skilte os var ikke, om vi var kvinder eller mænd, det var mangel på viden.

Vi har klart oplevet, når vi faktisk forelagde i vores bagland, og jeg ved, de i SF har gjort det samme, Enhedslisten det samme, Socialdemokratiet det samme, når man faktisk forelægger tallene, når man ved noget om det, så kan man ikke længere sige, det er et kønskampaspekt, så er det et socialt aspekt også, så er det noget med, så ser man på tallene, så er man klar over, at der er dybe problemstillinger, og så har man for alvor fået aflivet de myter om den lykkelige luder osv. osv.

Så jeg vil håbe, at jeg kan tale til dig i Socialudvalget.

Leslie sidder også i Socialudvalget, jeg sad og tænkte på uden for pædagogisk rækkevidde, men omvendt så tænker jeg, jamen hvis for søren han er kunde, så er det jo ham, vi skal have inden for pædagogisk rækkevidde. Han er her ikke, men jeg har alligevel lyst til at adressere det, han siger, nemlig at vi er moralister.

Men det er jo så sjovt det med at være moralister og privatlivets fred, for det er sådan en flydende grænse. Jeg tænker på revselsesretten, som man vel ophævede i midten af 90'erne. Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti var stærkt imod, jeg skal undlade at sige, at det er dem, der i dag ønsker, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

indvandrere skal skrive under på den, når de kommer til landet. Det var stærkt imod den, fordi de sagde, det var som at vade med store firkantede støvler ind i privatlivets fred.

I dag kunne vi ikke drømme om at sige, jo måske Krarup, men andre kunne ikke drømme om at sige, vi skulle genindføre revselsesretten, det kunne vi da ikke, fordi vi har fået rykket grænsen for det. Det er det samme, vi ønsker skal ske på prostitutionsområdet, viden omkring det skal gøre, at vi rykker grænserne.

Det samme med husspektakler. Tidligere syntes vi, at det var privatlivets fred og kvindens eget problem, og hun kunne bare sige fra, og vi skulle ikke blande os i, hvad der skete inden for hjemmets 4 vægge. Jeg har sagt, jo gud fanden skal vi, når det går ud over andre.

Wallait Khan var lige inde på porno, pornoindustrien. Jeg synes, det er en spændende problematik, vi har bare ikke alle de undersøgelser, der bekræfter dårligdommene omkring det og alle de tal bagved, vi har dem ikke, vi har dem på prostitutionsområdet. Det får mig også til at snakke om tallene, der er allerede afdækket meget. Vi ved, et minimumstal er små 4.000 prostituerede, og jeg ved, man regner med et mørketal, der måske er på det samme.

Så er der nogle, der siger, det var igen Leslie Arentoft, der sagde, politiet ikke mente, det var et problem. Jeg vil så informere om, at politiet går aktivt ind i kvindehandel, så det må være meget længe siden, han har snakket med dem. Jeg sidder og kigger op på Dorrit Otzen fra Reden, så kvindehandel, de er godt i samarbejde med politiet, for de har fuldt erkendt problemets størrelse.

Peter Schlüter (C): Der bliver talt om værdighed i forhold til prostitution. Men hvad er det netop, som de her forslag vil gøre ved de prostitueredes værdighed, undskyld, det er da netop at tage værdigheden fra de prostituerede ved at moralisere over for dem. Det er ikke kommunens opgave.

Så bliver der også snakket om Redens statistikker. Jeg har set Redens statistikker, og jeg ved, hvad de omfatter, og hvad de ikke omfatter, det kan vi, undskyld jeg siger det, ikke bruge til noget.

Lad mig lige komme med et citat mere. "Ingen andre end jeg har ret til at bestemme over min egen krop eller blande sig i, hvordan jeg har lyst til at bruge min krop, det er min egen private sag. Jeg har i øvrigt selv valgt, og hvis mine kunder ikke respekterer mig, så kan de rende og hoppe på tre ben."

En anden: "En kommune har ikke ret til at moralisere over os, kommunen skal hjælpe de svageste og lade os andre i fred, og vi vil ikke finde os i, at kommunens ansatte skal fordømme os og moralisere vores arbejde. Lad os passe vores arbejde i fred og respektere os som jeres naboer, vi betaler også skat, og vi har krav på respekt, kommunen har ingen ret til at fordømme os."

Her er Det Konservative Folkeparti helt enig. Vi mener til gengæld, at det er på tide nu, at vi retter fokus på de mennesker, som virkelig har brug for den hjælp og den fokus, det er de narkoprostituerede, som har hårdt brug for den hjælp. Den hjælp skal altså ikke være på bekostning af de tusinder af danskere, som selv har valgt prostitution som et hverv. Det kan vi ikke blande os i, det er hverken kommunens opgave at moralisere, føre kønskamp eller fordømme sine kunder, altså de borgere, som kommunen tjener og betjener.

Folketinget skriver de love, som vi må forholde os til her i huset. Borgerrepræsentationen, kirker og kvindesagsforkæmpere og alle andre kan moralisere over de prostituerede og porno lige så meget, de vil, det er stadig væk ikke kommunens opgave at blande sig i de handicappedes privatliv, så længe der ikke er tale om, at de handicappede beder kommunens ansatte selvfølgelig om at bryde loven. For der kan vel ikke være tale om, at der er nogle handicappede, der beder kommunens ansatte om at ringe til mindreårige eller til narkoprostituerede eller til nogle, som har med traficking at gøre. Det kan jeg ikke forestille mig.

Lad os så lige få taget fat på den her opgave, det egentlig handler om, at hjælpe narkoluderne på Vesterbro med en målrettet indsats. Man kan ikke komme prostitution til livs gennem et forbud, det viser historiens gang, men man kan gøre livet så meget sværere for de prostituerede og også for de handicappede, med hvilket formål, med hvilken ret blander vi os.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

Der må anstændigvis være klare grænser for, hvad en kommune skal blande sig i, en kommune skal servicere borgerne og ikke fordømme og ikke moralisere. Kønskamp er ikke et kommunalt anliggende, i det mindste ikke hvis man spørger de prostituerede, som altså betaler kommuneskat og gerne vil have sig fritaget som gidsler i andres moralske korstog.

(Kort bemærkning).

Lars Rasmussen (A): Jeg troede, det var et citat, men jeg skrev det ned. Peter Schlüter siger: Jeg har set Redens statistikker, og dem kan man ikke bruge til noget. Det vil sige, at årtiers sociale arbejde, som Reden har stået for, åbenbart ikke er noget, De Konservative sætter lid til. Det synes jeg er meget beklageligt.

(Kort bemærkning).

Thor Buch Grønlykke (A): Jeg tror, Peter Schlüter måske hørte lidt dårligt efter under talen, som jeg startede med at holde med den lange smøre om moral. Jeg sagde:

"Vi vil dog under ingen omstændigheder pege fingre ad nogen og sidst af alle de handicappede. De fleste, som går til prostituerede, ønsker bestemt ikke at skade den prostituerede, handicappede eller almindelige borgere, og alligevel sker det." Altså at de handicappede bliver skadet, det kan vi ikke være med til.

Det var det, vi sagde, det her handler ikke om moral andet end selvfølgelig helt almindelig moral, som jeg videresagde, nemlig at kommunen selvfølgelig har et moralsk ansvar for sine aktiviteter. Det gælder selvfølgelig også, når man er medvirkende til, at prostituerede bliver skadet, og det ved vi, de gør, det er det, som vi skal tale om, og det er det, der bliver nødt til at være udgangspunktet for hele vores diskussion.

Så kan man lave den parallel, at hvilket andet erhverv ville vi tillade at visitere til, hvis der var så stor en skadesfrekvens, det ville aldrig være en acceptabel erhvervsfrekvens. Jeg synes, det er den del af det, og den viden om de skader, det synes jeg, at man bliver nødt til at tage udgangspunkt i.

Det håber jeg, at det Konservative Folkeparti og Peter Schlüter vil tage mere udgangspunkt i i det fortsatte arbejde.

Rikke Lauritzen (Ø): Det er utroligt, som Socialdemokraterne skal tage ordet ud af munden på mig i dag.

Legalisering af erhvervet det kunne man godt prøve, men der skal arbejdes rigtig kraftigt for, at man kunne legalisere det på niveau som andre erhverv. Tænk på det arbejdsmiljø, de kvinder udsættes for dagligt, hvordan tror du, det er at skulle have sex med 10 ukendte mænd hver eneste dag uden selv at kunne vælge, om man har lyst.

Hvad tror du, det gør for en kvindes underliv at skulle have sex så mange gange hver dag, hvor det sjældent i hvert fald er, fordi man har lyst til det.

Hvad ville det gøre i forhold til de arbejdsløse kvinder eller mænd, i forhold til aktivering til erhvervet, hvis det bliver et legalt erhverv? Ville jeg som arbejdsløs kunne blive tvunget ud i aktivering som prostitueret, hvordan tror du, det ville hænge sammen.

Leslie Arentoft – er han ved at være kommet tilbage? Jeg ville godt lige have sagt noget til ham også. Han påstår, som Margrethe Wivel også var inde på før, at der ikke er ret mange udenlandske kvinder, som er handlet til Danmark. Jeg synes, han skulle tage en tur ned gennem Istedgade, ned gennem Sønder Boulevard, ned gennem Skelbækgade, lige så snart det bliver mørkt. For et stykke tid siden var det en flok nigerianske kvinder, der kom til Vesterbro, unge, smukke, uden seksuelle sygdomme. Jeg siger jer, de var i høj kurs.

Sæt dig ned på et hvilket som helst morgenværtshus nede på Sønder Boulevard kl. 2, 4 om natten. Der ser I dem, de sidder der med deres hvide alfons.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 23. februar 2006**

Endelig blev der snakket om, at historiens gang viser, at kriminalisering ikke er løsningen, vi har sådan set ikke prøvet det venner. Det eneste, vi har prøvet at kriminalisere, det er de prostituerede, vi har endnu ikke prøvet at kriminalisere kunderne, så vi ved det faktisk ikke.

Ja, jeg tror, jeg stopper her.

(Kort bemærkning).

Peter Schlüter (C): Jeg skal beklage lidt, jeg synes, at den her debat er gået hen og blevet lidt personlig, og det synes jeg ærlig talt er trist, fordi det fremmer ikke debatten, det fremmer ikke vores meningsudvekslinger, så det er jeg ærlig talt lidt ked af, kan vi ikke holde os til emnerne og så undgå at blive for personlige.

Når jeg taler om de prostituerede, så taler jeg netop om værdighed og respekt for det enkelte individs ret til at bestemme over sit eget liv, over sin egen krop, og jeg snakker om, hvad en kommune skal blande sig i.

Jeg har til gengæld masser af ideer til, hvordan vi kunne hjælpe dem, som har brug for hjælp med at komme ud af prostitution, og dem er der masser af. Jeg har en masse ideer til, hvordan vi faktisk kan kriminalisere dele af prostitution mod til gengæld at give dem, som ønsker det, et næringsbrev og stille nogle kraftige krav til sundhed og til myndighedskontrol. Der kunne vi nemlig nå en masse resultater.

Men det er ikke noget, vi skal behandle her i Borgerrepræsentationen, det er noget, de skal behandle i Folketinget, vi kan kun gøre det, som loven siger, og vi kan kun rette os efter lovens bogstav. Lad os nu holde os til det og så lad de mennesker være i fred, som bare ønsker at være i fred og arbejde i fred.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Vi er ved at være færdige med debatten.

Louise Frevert (O): Man forstår jo en fin hentydning, men der var en hel del korte bemærkninger indimellem. Men det, der faktisk bragte mig op, det er for snart en time siden, det var, da hr. Lars Rasmussen, synes jeg, lød som om han blandede æbler og pærer. Fordi jeg forstod simpelt hen ikke, om det bare var sådan et slag i luften, fordi nu skal der altså komme smæk for skillingen i lokalet, hvad homoseksuelle egentlig har med prostituerede.

Altså jeg synes, det var lige at afspore debatten, og jeg forstod det simpelt hen ikke, at det var noget med et overgreb på homoseksuelle og overgreb på prostituerede. Jeg tror ikke, at de prostituerede, som vi taler om i den sammenhæng, som man ringer til, det er 13-årige narkoludere, man ringer til, fordi så tror jeg, vi er helt på et forkert plan.

Altså prostitution findes jo på mange forskellige niveauer, som det også er blevet sagt tidligere, hvis man kender lidt til det, jeg har været ligestillingsordfører i flere år og har haft denne debat længe. Der bliver foretaget rigtig mange gode initiativer fra Folketingets side, der er lavet mange handlingsplaner, som vi ikke skal tærse langhalm på, som jeg også har sagt tidligere.

Men der er også nogle, der har sagt, at det ikke er for at kriminalisere de prostituerede, nej det kan godt være, det ikke er for at kriminalisere kunden her eller de prostituerede, men det er det altså på nationalt niveau, og det er ligesom det, man prøver på at foregribe her, hvis man begynder at lave nogle restriktioner, som man i virkeligheden ikke har hjemmel for her i kommunen.

Men jeg er med på, som jeg har sagt tidligere, at man kan belyse tingene på en anden måde, som jeg synes er ganske fornuftig her i København, det er storby, vi har nogle andre problemstillinger end de andre dele af København eller af Danmark.

Men når det så er sagt, så synes jeg altså ikke, at der er så meget mere at tilføje. Men jeg vil blive meget positiv, hvis hr. Lars Rasmussen kunne forklare mig, hvad det egentlig er, for jeg forstod det simpelt hen ikke, ellers er det måske lige meget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 23. februar 2006**

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Der er ingen korte bemærkninger nu.

Manu Sareen (B): Man skal høre meget, før ørerne falder af, og jeg må indrømme, at mine har været på vej af.

Myten om den lykkelige luder er åbenbart stadig udbredt og hænger ulykkeligvis stadig væk ved i salen, kan jeg i hvert fald erfare. Den her misforståede attitude får adskillige mænd til at legitimere hankønnets universelle ret til at gå til prostituerede, de vil jo selv. Der er ikke nogen, der presser dem, der er ikke nogen, der presser hende. Det er blot nogle af de holdninger, som jeg synes, jeg har kunnet høre her i aften og specielt fra V og K.

Umiddelbart bare sådan almindelig harmløs maskulin retorik, vil nogen sige, men ikke desto mindre en retorik, der påvirker diskursen og specielt de prostituerede, som i sidste ende vil legitimere retten til at gå til en luder.

Jeg må også indrømme, at jeg som socialarbejder i mange år har talt med en del prostituerede, og jeg må også sige, jeg har endnu ikke mødt en, som har ment, at det her var bare drømmejobbet at være luder, tværtimod.

Der er mange undersøgelser, der viser, og fuldstændig rigtigt, som vi hørte fra Enhedslisten, at der er utroligt mange følgesygdomme i kølvandet på det at være prostitueret. Der er utroligt mange prostituerede, der erhverver sig psykiske skader som angst for at indgå i intime relationer eller bare menneskelige relationer med andre mennesker. Ensomhed og mangel på selvværd er en del af de problemer, de slås med.

Derudover så bliver selve den seksuelle akt ofte forbundet med psykiske og følelsesmæssige belastninger, livet efter det at have været prostitueret.

Hertil kommer selvfølgelig, som vi også har hørt fra andre, fysiske skavanker som følge af voldtægt, køns- og underlivssygdomme. Ikke ualmindeligt heller, at en prostitueret må overskride sine egne definerede grænser for at tiltrække kunden, som selvfølgelig også skamferer sjælen psykisk ikke mindre.

Så derfor drop de der myter omkring den lykkelige luder og drop de enkelte citater og lad os så sende et signal omkring, at det ikke er o.k. at gå til luder.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, jeg havde håbet på, vi var ved at være færdige med debatten, jeg tror ikke, der kan siges så meget nyt mere, men den næste taler er Per Bregengaard.

Per Bregengaard (Ø): Debatten er kommet til meget at handle om for og imod prostitution, og hvilke skader prostitution skaber.

Men det, som jeg føler i hvert fald fra min side er kernen i den her debat, det er spørgsmålet om kommunalt ansattes rolle i det her. For mig at se er det centrale punkt, at vi medvirker til noget, som nærmer sig rufferi og alfonseri ved at agere kontakt mellem en handicappet og prostituerede eller de ulovlige firmaer, de arbejder i. For det er rent faktisk det, man gør. Jeg mener, det er det, der er det centrale.

Jeg er ikke tilhænger af forbud mod prostitution eller kriminalisering af kunderne. Jeg mener, det er uhyre problematisk at bevæge sig ind på den vej, det vedrører folks private intimsfære, hvordan de organiserer de her ting. Der skal man være meget betænkelig, hver gang man bevæger sig tæt ind på de her ting. Spørgsmålet er, om prostitution er alvorlig nok til, at man skal gøre det.

Børnemishandling og sådan noget, ingen tvivl om at man skal bevæge sig langt ind i intimsfæren og privatsfæren.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 23. februar 2006**

Det har ikke som konsekvens for mig, at man så dermed skal legalisere det, at man har bordeller, at man kan bedrive alfonseri osv., at man bringer det ud i forretningssfæren, i samfundet legaliserer det som business. Der mener jeg, der er et alvorligt skridt.

Jeg mener, at det er godt, vi har et forbud mod, at kvinder, det har man jo faktisk, kan have prostitution som erhverv. Det er noget sludder, når man snakker om prostitueredes erhverv, som om det var et lovligt erhverv, det er det jo faktisk ikke. Noget andet er, at man nok ikke forfølger det særlig strengt, men det gjorde man jo i gamle dage, hvor man blev taget for løbsagtighed.

Men jeg mener ikke, man skal legalisere det som et erhverv, jeg mener ikke, man skal legalisere det som forretning.

Betingelsen for, at kommunen kan agere formidler i denne sammenhæng er, at man legaliserer det som erhverv. Er man tilhænger af det, jamen så kan det være en løftestang at gå ind og sige, jamen vi vil gerne have, at de kommunalt ansatte medvirker til de her ting.

Ønsker man ikke at legalisere det som et erhverv, så mener jeg faktisk, man er dobbeltmoralisk ved, at man tillader, jeg ved godt, der ikke er fortjenester for de ansattes involvering i det her på samme måde som andre alfonser, men man går ind og forleder nogen til prostitution og siger, vi skaffer en kunde til dig, eller der er en kunde, der gerne vil have det.

Det mener jeg faktisk, at man bevæger sig ind på noget, som en kommune ikke bør befatte sig med, og det er min argumentation for, at jeg stemmer for det foreliggende forslag.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Det vil fremgå af talerlisten, at der er mange her i salen, der bestemt ikke mener, vi har hørt alle synspunkter endnu, så der er nu 4 på talerlisten.

Winnie Berndtson (U): Det må jo være glædeligt, at der er så stor interesse for at debattere de fremragende socialdemokratiske forslag.

Jeg vil bare sige ganske kort, at jeg er meget enig med Per Bregengaard i, at det, der handler om prostitution og det ulykkelige ved prostitution og hvad kan man gøre ved det, og hvad for nogle kvinder og mænd, der havner i den situation, hvad de har med i bagagen osv., er jo det, vi kan diskutere på et meget mere faktisk og bedre oplyst grundlag, når redegørelsen kommer. Det er jeg sådan set enig i.

Det, den anden del handler om, og det, vi skal tage stilling til i aften, det er, hvad kan kommunale medarbejdere medvirke til og ikke medvirke til.

Jeg vil bare sige, hvis det i aften bliver vedtaget, at vores kommunale medarbejdere ikke må hjælpe handicappede til at opfylde et ønske, de måtte have i forhold til at kunne kontakte prostituerede, når de selv fysisk ikke er i stand til at gøre det, enten fordi de ikke har arme og ben og næse til det, tror jeg, der var en, der sagde, men nogle af dem har jo heller ikke sprog til at kunne det.

Det kan godt være der, vi ender i aften, men så vil jeg bare bede om, at man i Socialudvalget gider tage den diskussion, der handler om den anden ulykkelige gruppe, tror jeg, der var nogen, der kaldte det, det handlede om to svage grupper mod hinanden, og det var ikke særlig rart at diskutere. Men tage den anden svage gruppes parti og blive enige om, hvorvidt man som handicappet har ret til sex, og hvis man som handicappet har ret til sex, har man så ikke ret til også at få det offentlige hjælp til det, hvis man ikke selv kan.

Lars Rasmussen (A): Jeg skal nok gøre det kort.

Louise Frevert spurgte mig, om det var for at få lidt ramasjang i gaden. Det var det egentlig ikke, det var bare min sammenligning omkring overgreb på de homoseksuelle, jeg var faktisk lige ved at støtte dit ændringsforslag, men så tænkte jeg, man skal også lige følge gruppedisciplinen.

Eftersom jeg har meget sympati for det, så synes jeg, at problemet er, at der også er overgreb mod de prostituerede, der har været overgreb på dem i deres barndom. Det er det, Københavns Kommunes

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

medarbejdere ikke skal medvirke til fortsætter. Jeg ved godt, at man ikke kan udrydde prostitution, men jeg mener ikke, kommunens medarbejdere skal hjælpe til med det.

Hamid El Mousti (A): Jeg kunne simpelt hen ikke lade være med at sige tak til jer alle sammen. I har faktisk beriget mig og alle de andre med jeres udmærkede og højt begavede indlæg. Det har vi aldrig vidst alt det, at I har sagt. Jeg synes bare, jeg vil gentage: Tak og bliv bare ved til i morgen.

Khaled Mustapha (Ø): Nu håber jeg at komme til at sige noget nyt, måske en anden dag.

Jeg vil gerne sige, at det lyder som om man med dette forslag siger, at man fratager retten for handicappede til sex, og det synes jeg snyder, fordi det er ikke det, der ligger i forslaget. Handicappede og alle mulige andre har stadig væk retten til sex, de har også mulighed i institutioner at have kæresten, være kæresten med hinanden, have sex på lige fod med alle andre og også have kæresten uden for institutionerne.

Så selvfølgelig er der mulighed for at have sex og være kæreste med hinanden, der er ikke nogen, der forbyder det, der er ikke nogen modsætning i det forslag, der ligger her.

Så kan jeg ikke forstå, i den sammenhæng der bliver skabt, at de ikke har retten til at gøre det, selvfølgelig har de retten til det.

Peter Schlüter (C): Jeg synes egentlig, debatten er ved at blive sporet lidt ind igen på sagens kerne af det, det egentlig handler om, og det er jeg glad for.

For det handler om en gruppe svage menneskers ret til sex, men når vi snakker retten til sex eller en ydelse, hvad det nu er, de beder om, så snakker vi jo samtidig også muligheden for det. De har jo ikke muligheden, hvis ikke også, de har retten, så det hænger jo sammen.

Så er der nogle, der begynder at snakke om myten om den lykkelige luder, undskyld, jeg ved ikke, hvem der har skabt den myte, jeg tror ikke på den, og jeg tror heller ikke, der er nogen herinde, som er så naive, at de tror på den her myte om den lykkelige luder. Skal vi ikke holde de her ting helt uden for og så koncentrere os om det, det drejer sig om, en gruppe handicappede, som ikke selv har muligheden for at foretage det opkald, det drejer sig om. En gruppe handicappede mennesker, som altså skal bede deres hjemmehjælper eller plejeassistent, hvem det er, der er i nærheden, om at foretage det her opkald som deres forlængede arm. Det er det eneste, det drejer sig om.

Skal vi fratage de handicappede den ret, og skal vi så holde kønskamp om moral og alt muligt udenfor og så fokusere på dette område, så tror jeg, vi kommer nogen vegne.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg er opmærksom på, at efterfølgende har der været et ønske om en selvstændig afstemning om det 1. "at". Det tager vi bagefter.

Forslagets 1. at-punkt blev godkendt med 50 stemmer imod 0.

For stemte: A, B, C, F, O, U, V, X, Y og Ø.

Socialdemokraterne stillede følgende ændringsforslag:

"Det foreslås, at efter det 1. at-punkt indsættes som nyt 2. at-punkt:

at Borgerrepræsentationen beslutter at fravige Socialministeriets "Vejledning om seksualitet – uanset handicap", således at Københavns Kommunes hjælpepersoner ikke længere skal kunne tilbyde at tage kontakt til prostituerede på vegne af den person, som de er hjælpeperson for.

Derudover foreslås en præcisering af det oprindelige 2. at-punkt:

At Borgerrepræsentationen retter henvendelse til Socialministeriet med anmodning om at ændre i "Vejledning om seksualitet – uanset handicap" fra 2001, så det ikke længere fremgår af

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. februar 2006

vejledningen, at det er muligt for hjælpepersoner at tage kontakt til prostituerede på vegne af den person, de er hjælpeperson for.”

Ændringsforslaget blev godkendt med 37 stemmer imod 13.

For stemte: A, B, F, U og Ø.

Imod stemte: C, O, V, X og Y.

Det således ændrede medlemsforslag blev herefter godkendt uden afstemning.

=====

34) BR 107/06. Røkering i udvalg

Godkendelse af, at Monica Thon (B) udtræder af Det Regionale Arbejdsmarkedsråd Storkøbenhavn, samt meddelelse fra den store valggruppe om, at Tina Bostrup (B) indtræder som nyt medlem af Arbejdsmarkedsrådet.

Røkeringen blev godkendt uden afstemning.

=====

35) BR 140/06. Røkering i udvalg

Godkendelse af, at Klaus Bondam (B) udtræder som medlem af bestyrelsen for Hovedstadens Sygefællesskab, samt godkendelse af, at overborgmesteren får bemyndigelse til at modtage et nyt navn fra den store valggruppe.

Røkeringen blev godkendt uden afstemning.

=====

36) BR 142/06. Indkaldelse af stedfortræder

Godkendelse i henhold til lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af stedfortræder for Thor Buch Grønlykke (A), der af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 1. marts 2006 og indtil videre (dog forventet mindst 1 måned). 1. stedfortræder, Susan Hedlund (A), indkaldes.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

37) BR 141/06. Røkering i udvalg

Godkendelse af, at Britt Lisbjerg udtræder som medlem af bestyrelsen for den selvejende institution Sjællands Symfoniorkester, samt meddelelse om, at Ole Hentzen indtræder som nyt medlem af bestyrelsen.

Røkeringen blev godkendt uden afstemning

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 23. februar 2006

Denne sag behandles for lukkede døre:

38) BR 139/06. Personalesag

Mødet sluttede kl. 22.36